

मत्तयाने लिहिलेले शुभवर्तमान

येशूचा कुलवृत्तांत (लूक 3:23-38)

1 येशू ख्रिस्ताचा कुलवृत्तांत येणेप्रमाणे: तो दाविदाच्या कुळात जन्मला. दावीद अब्राहामाच्या कुळातील होता.

2 अब्राहाम इसहाकाचा पिता होता.
इसहाक याकोबाचा पिता होता.
याकोब यहूदा व त्याच्या भावांचा पिता होता.

3 यहूदा पेरेस व जेरहाचा पिता होता.
(त्यांची आई तामार होती.)
पेरेस हेमोननाचा पिता होता.
हेमोन रामाचा पिता होता.

4 रामा अम्मीनादाबाचा पिता होता.
अम्मीनादाब नहशोनाचा पिता होता.
नहशोन सल्मोनाचा पिता होता.

5 सल्मोन बवाजाचा पिता होता.
(बवाजाची आई राहाब होती.)
बवाज ओबेदचा पिता होता.
(ओबेदची आई रूथ होती)

6 ओबेद इशायचा पिता होता.
इशाय दावीद राजाचा पिता होता.
दावीद शलमोनाचा पिता होता.
(शलमोनाची आई पूर्वी उरीयाची पत्नी होती.)

7 शलमोन रहबामचा पिता होता.
रहबाम अबीयाचा पिता होता.
अबीया आसाचा पिता होता.

8 आसा यहोशाफाटाचा पिता होता.
यहोशाफाट योरामाचा पिता होता.
योराम उज्जीयाचा पिता होता.

9 उज्जीया योथामचा पिता होता.
योथाम आहाजचा पिता होता.
आहाज हिज्कीयाचा पिता होता.

10 हिज्कीया मनश्शेचा पिता होता.
मनश्शे आमोनचा पिता होता.
आमोन योशीयाचा पिता होता.

11 योशीया यरूखन्या व त्याचे भाऊ यांचा पिता होता.
(जेव्हा यहूदी लोकांना गुलाम म्हणून बाबेलस नेण्यात आले तेव्हा हे झाले.)

12 त्यांना बाबेलला नेण्यात आल्यानंतरचा कुलवृत्तांत येणेप्रमाणे:

यरूखन्या शलतीएलचा पिता होता.
शलतीएल जरूब्बाबेलचा पिता होता.

13 जरूब्बाबेल अबीहूदचा पिता होता.
अबीहूद एल्याकीमचा पिता होता.
एल्याकीम अज्जुराचा पिता होता.

14 अज्जुर सादोकचा पिता होता.
सादोक याखीमचा पिता होता.
याखीम एलीहूदचा पिता होता.

15 एलीहूद एलाजारचा पिता होता.
एलाजार मत्तानचा पिता होता.
मत्तान याकोबाचा पिता होता.

16 याकोब योसेफाचा पिता होता.
योसेफ मरीयेचा पती होता.
मरीया येशूची आई होती.
येशूला 'ख्रिस्त' म्हटले आहे.

17 याप्रमाणे अब्राहामापासून दाविदापर्यंत चौदा पिढ्या झाल्या आणि दाविदापासून बाबेलच्या बंदीवासापर्यंत चौदा पिढ्या झाल्या. बाबेलच्या बंदीवासापासून ख्रिस्ताच्या जन्मापर्यंत चौदा पिढ्या झाल्या.

येशू ख्रिस्ताचा जन्म (लूक 2:1-7)

18 येशू ख्रिस्ताच्या आईचे नाव मरीया होते आणि येशू ख्रिस्ताचा जन्म अशाप्रकारे झाला. मरीयेचे योसेफशी लग्न ठरले होते. परंतु त्या अगोदरच ती पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्याने गर्भवती आहे असे दिसून आले. 19 तिचा भावी पती योसेफ चांगला मनुष्य होता. तिची लोकांमध्ये बदनामी होऊ नये म्हणून त्याने गुपचूप तिला सूटपत्र देण्याचा विचार केला. 20 पण असे विचार त्याच्या मनात घोळत असतानाच देवाच्या दूताने स्वप्नात त्याला दर्शन दिले आणि सांगितले, "दाविदाच्या वंशातील योसेफा, *मरीयेशी लग्न करण्यास

ख्रिस्त "अभिषिक्त" (मशाहा) किंवा देवाने निवडलेला.

दाविदाच्या वंशातील योसेफा दाविदाच्या घराण्यातील पुरुष इब्राएलाचा दुसरा राजा (ख्रिस्तापूर्वी सुमारे 1000 वर्षे)

अनमान करू नकोस कारण तिला होणारे मूल पवित्र आत्म्यापासून * होणार आहे. ²¹त्याचे नाव तू येशू* ठेव. कारण तो त्याच्या लोकांची पापापासून सुटका करील.”

²²हे सर्व यासाठी घडले की, प्रभुने संदेष्ट्यांच्या द्वारे जे सांगितले होते, त्याची पूर्तता व्हावी. ²³“कुमारी गर्भवती होईल, ती एका मुलाला जन्म देईल आणि ते त्याला ‘इम्मानुएल’ म्हणजे ‘आमच्याबरोबर देव आहे’ असे म्हणतील.”

²⁴जेव्हा योसेफ जागा झाला तेव्हा देवदूताने जशी त्याला आज्ञा केली होती तसेच त्याने केले. त्याने मरीयेशी लग्न केले. ²⁵पण तिने मुलाला जन्म देईपर्यंत त्याने तिला जाणले नाही. आणि योसेफने त्याचे नाव येशू ठेवले.

ज्ञानी लोक येशूला भेटण्यास येतात

2 यहुदीयातील बेथलहेम गावात येशूचा जन्म झाला. त्यावेळी हेरोद राजा राज्य करीत होता. येशूच्या जन्मानंतर पूर्वेकडून काही ज्ञानी लोक यरुशलैमाला आले. ²आणि त्यांनी विचारले, “यहूदांचा नुकताच जन्मलेला राजा कोठे आहे? कारण त्याचा जन्म सूचित करणारा तारा आम्ही पूर्व दिशेस पाहिला म्हणून त्याला नमन करण्यास आलो आहोत.”

³हे ऐकून हेरोद राजा तसेच यरुशलैम नगराचे रहिवासी घाबरून गेले.

⁴मग त्याने यहूदी लोकांचे सर्व मुख्य याजक व नियमशास्त्राचे शिक्षक यांना बोलविले आणि विचारले की, “ख्रिस्ताचा जन्म कोठे होणार होता?” ⁵त्यांनी उत्तर दिले, “यहुदीयातील बेथलहेम गावात. कारण देवाच्या संदेष्ट्यांनी त्याविषयी असे लिहिले आहे की:

⁶“हे बेथलहेमा, यहूदांच्या भूमिप्रदेशा, तू यहूदांच्या राज्यकर्त्यांमध्ये कनिष्ठ आहेस असे मुळीच नाही कारण माझ्या इब्राएल लोकांचा सांभाळ करील, असा राज्यकर्ता तुझ्यातून येईल.” *मीखा 5:2*

⁷मग हेरोदाने पूर्वेकडील ज्ञानी लोकांची गुप्तपणे भेट घेतली आणि तारा दिसल्याची नक्की वेळ माहीत करून घेतली. ⁸नंतर त्याने त्यांना बेथलहेमला पाठविले. हेरोद त्यांना म्हणाला, “तुम्ही जाऊन त्या बालकाचा नीट शोध करा. आणि तुम्हांला ते सापडल्यावर मला सांगायला या. म्हणजे मी सुद्धा जाऊन त्याला नमन करू शकेन.”

⁹ज्ञानी लोकांनी राजाचे म्हणणे ऐकले व ते निघाले. त्यांनी जो तारा पूर्वेला पाहिला होता तोच त्यांना परत

दिसला. ज्ञानी लोक त्या ताऱ्याच्या मागे गेले. जेथे बाळ होते ते ठिकाण येईपर्यंत तारा त्यांच्यासमोर जात होता. मग त्या ठिकाणावर तो थांबला. ¹⁰ज्ञानी लोकांना ते पाहून फार आनंद झाला. ¹¹ज्ञानी लोक बाळ होते त्या गोठ्यात आले. त्यांनी बाळ व त्याची आई मरीया हिला पाहिले. त्यांनी लवून त्या बालकाला नमन केले. नंतर त्यांनी बाळासाठी आणलेल्या भेटवस्तु काढल्या. त्यांनी बाळाला सोने, ऊद व गंधरस ह्या बहुमोल वस्तु दिल्या. ¹²पण देवाने स्वप्नाद्वारे त्या ज्ञानी लोकांना सावध केले आणि हेरोदाकडे परत जाऊ नका असे सांगितले. तेव्हा ते ज्ञानी लोक वेगळ्या मार्गाने आपल्या देशास परतले.

येशूचे आईवडील त्याला इजिप्तला घेऊन जातात

¹³ज्ञानी लोक गेल्यानंतर, प्रभूचा दूत स्वप्नात येऊन योसेफाला म्हणाला, “जठ! बालकाला आणि त्याच्या आईला घेऊन निसटून इजिप्त देशास जा. कारण बाळाचा घात करण्यासाठी हेरोद त्याचा शोध घेणार आहे, तेव्हा मी तुला धोका टळल्याची सूचना देईपर्यंत इजिप्तमध्येच राहा.”

¹⁴तेव्हा तो उठला व रात्रीच बाळाला व त्याच्या आईला घेऊन इजिप्त देशास गेला. ¹⁵आणि हेरोद मरेपर्यंत तेथेच राहिला. प्रभु देवाने संदेष्ट्यांच्या द्वारे सांगितले होते की, “मी माझ्या मुलाला इजिप्त देशातून बोलाविले आहे * ते पूर्ण व्हावे म्हणून असे झाले.

बेथलहेमातील मुलांची हेरोदाकडून कत्तल

¹⁶तेव्हा ज्ञानी लोकांनी आपल्याला फसविले, हे पाहून हेरोद अतिशय रागावला. त्याने ज्ञानी लोकांकडून त्या बालकाच्या जन्माची वेळ नीट समजून घेतली होती. त्यानुसार बालक जन्मल्याला आता दोन वर्षे उलटली होती. म्हणून त्याने माणसे पाठवून बेथलहेम व त्याच्या आसपासच्या प्रदेशातील दोन वर्षांच्या व त्याहून कमी वयाच्या मुलांची कत्तल करण्याची आज्ञा केली.

¹⁷धर्मिया संदेष्ट्यांच्या द्वारे देवाने जे सांगितले होते ते अशा प्रकारे पूर्ण झाले. ते वचन असे होते :

¹⁸रामा येथे आकांत ऐकू आला. दुःखदायक रडण्याचा हा आकांत होता. राहिले आपल्या मुलांसाठी रडत आहे, पण तिचे सांत्वन करणे अशक्य झाले कारण तिची मुले मरण पावली आहेत.”

धर्मिया 31:15

योसेफ आणि मरीया इजिप्तहून परत येतात

¹⁹हेरोद मेल्यानंतर प्रभूचा दूत स्वप्नात योसेफाकडे आला. योसेफ जेव्हा इजिप्तमध्ये होता तेव्हा हे घडले.

पवित्र आत्मा देवाचा आत्मा, ख्रिस्ताचा आत्मा आणि कैवारी. देव आणि ख्रिस्त यांच्यासह तो जगातील लोकांमध्ये देवाचे काम करतो.

येशू या नावाचा अर्थ “तारण.”

मी आपल्या ... आहे होशेय 11:1

²⁰दूत म्हणाला, “ऊठ! बाळाला आणि त्याच्या आईला घेऊन इझ्राएल देशास जा. जे लोक बाळाला मारू पाहत होते ते आता मेले आहेत.”

²¹मग योसेफ बाळाला आणि त्याच्या आईला घेऊन इझ्राएल देशास गेला. ²²हेरोदाच्या मृत्यूनंतर त्याच्या जागी त्याचा मुलगा अर्खेलाव यहुदाचा राजा झाला आहे असे जेव्हा योसेफाला समजले, तेव्हा तो तेथे जाण्यास घाबरला. पण स्वप्नात त्याला ताकीद मिळाल्याने तो तेथून निघाला आणि गालील प्रदेशात आला. ²³योसेफ नासरेथ नावाच्या गावात गेला आणि तेथे राहिला. ख्रिस्त नासरेथकर म्हटला जाईल, असे जे देवाने संदेष्ट्यांच्या द्वारे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे म्हणून हे झाले.

बाप्टिस्मा करणाऱ्या योहानाचे कार्य

(मार्क 1:1-8; लूक 3:1-9, 15-17; योहान 1:19-28)

3 त्या दिवसांत बाप्टिस्मा करणारा योहान आला आणि यहुदीयाच्या वैराण प्रदेशात उपदेश करू लागला; तो म्हणाला, ²“तुमची अंतःकरणे व जीवने वाईटपणाकडून चांगुलपणामध्ये बदला कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ येत आहे.” ³यशया हा संदेष्टा ज्याच्याविषयी बोलत होता तो हाच बाप्टिस्मा करणारा योहान. त्याविषयीचे यशयाचे भविष्य असे होते:

“वैराण प्रदेशात एक मनुष्य ओरडून सांगत आहे; ‘प्रभु देवासाठी मार्ग तयार करा; त्याच्या वाटा सरळ करा.’”

यशया 40:3

⁴योहानाचे कपडे उंटाच्या केसांपासून बनविलेले होते. कातड्याचा कमरपट्टा त्याच्या कमरे भोवती होता. अन्न म्हणून योहान टोळ आणि रानमध खात असे. ⁵लोक योहानाचा उपदेश ऐकण्यास जात होते. यरुशलेम, सर्व यहुदीया प्रांत आणि यार्देन नदीच्या भोवतालच्या प्रदेशातून लोक येत होते. ⁶आपण केलेली पापे लोक त्याला सांगत होते आणि योहान त्यांना यार्देन नदीत बाप्टिस्मा* देत होता.

⁷योहान जेथे लोकांना बाप्टिस्मा देत होता तेथे अनेक परुशी* आणि सद्दुकी* आले. जेव्हा योहानाने त्यांना पाहिले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “अहो, सापाच्या पिल्लानो,

बाप्टिस्मा ह्या ग्रीक शब्दाचा अर्थ डुबविणे बुडविणे, एखादी व्यक्ति किंवा वस्तु अत्यल्प काळासाठी पाण्याखाली घालणे.

परुशी यहूदी धर्ममतातील एक गट. (तेच यहूदी धर्माचे नियम व रीतिरिवाज यांचे काटेकोर पालन करतात असा त्यांचा दावा असे.)

सद्दुकी यहूदी धर्मातील एक अग्रेसर गट. जुन्या करारातील केवळ पाहिल्या पांच पुस्तकांचाच स्वीकार करणारे, मृत्यूनंतर लोक पुन्हा जीवने नाही असा त्यांचा विश्वास असे.

देवाचा जो राग ओढवणार आहे त्याच्यापासून दूर फळण्याचे तुम्हांला कोणी सुचविले? ⁸म्हणून पश्चात्तापास योग्य अशी फळे द्या. ⁹आणि ‘अब्राहाम माझा पिता आहे,’ अशी फुशारकी तुम्हांला मारता येईल असे समजू नका; मी तुम्हांस सांगतो की, देव अब्राहामासाठी या दगडापासून मुले निर्माण करू शकतो. ¹⁰झाडे तोडण्यासाठी कुऱ्हाड तयार आहे. चांगले फळ न देणारे प्रत्येक झाड कापून अग्नीत टाकले जाईल. ¹¹‘तुम्ही तुमची अंतःकरणे आणि जीवने वाईटाकडून चांगल्याकडे बदलली आहेत हे दर्शविण्यासाठी मी तुमचा बाप्टिस्मा पाण्याने करतो, पण माझ्यानंतर माझ्यापेक्षाही महान असा एक येत आहे, ज्याच्या वहाणा उचलण्याची सुद्धा माझी लायकी नाही. तो पवित्र आत्म्याने आणि अग्नीने तुमचा बाप्टिस्मा करील. ¹²तो धान्य निवडायला येईल. तो भुसा बाजूला काढील व धान्य वेगळे करील. तो चांगले धान्य कोठारात साठविल व जे चांगले नाही ते जाळून टाकील. तो भुसा कधीही न विझणाऱ्या आगीमध्ये जाळून टाकील.”

योहान येशूचा बाप्टिस्मा करतो

(मार्क 1:9-11; लूक 3:21-22)

¹³तेव्हा येशू गालीलहून यार्देन नदीकडे आला. त्याला योहानाच्या हातून बाप्टिस्मा घ्यायचा होता. ¹⁴पण त्याला थोपवीत योहान म्हणाला, “खरे तर मी आपल्या हातून बाप्टिस्मा घ्यायचा असे असता आपण माझ्याकडे बाप्टिस्मा घ्यायला आलात हे कसे?”

¹⁵येशूने त्याला उत्तर दिले, “आता असेच होऊ दे. देवाची इच्छा हीच आहे म्हणून आपण असेच केले पाहिजे.” तेव्हा योहान येशूचा बाप्टिस्मा करण्यास तयार झाला.

¹⁶येशूचा बाप्टिस्मा झाला आणि तो पाण्यातून वर आला, तेव्हा आकाश उघडले, आणि देवाचा आत्मा एखाद्या कबुतरप्रमाणे आपणावर उतरताना त्याला दिसला. ¹⁷त्याच वेळी आकाशातून वाणी झाली की, “हा माझा पुत्र मला परमप्रिय आहे, त्याच्याविषयी मी संतुष्ट आहे.”

येशूची परीक्षा

(मार्क 1:12-13; लूक 4:1-13)

4 मग पवित्र आत्म्याने येशूला रानात नेले. मोहात पाडून सैतानाने त्याची परीक्षा घ्यावी म्हणून त्याला तेथे नेण्यात आले. ²चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री येशूने काहीच खाल्ले नाही. त्यानंतर त्याला खूप भूक लागली. ³तेव्हा सैतान येशूची परीक्षा घेण्यासाठी त्याच्याकडे आला व म्हणाला, “जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर ह्या दगडांना भाकरी होण्याची आज्ञा दे.”

⁴येशूने उत्तर दिले, “असे लिहिले आहे की, ‘मनुष्य केवळ भाकरीने जगेल असे नाही तर देवाच्या तोंडून निघणाऱ्या प्रत्येक शब्दाने जगेल.’” अनुवाद 8:3

⁵मग सैतानाने त्याला पवित्र नगरात (यरुशलैमात) नेले. सैतानाने येशूला मंदिराच्या कंगोऱ्यावर उभे केले. ⁶आणि त्याला म्हटले, “जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर खाली उडी टाक. कारण असे लिहिले आहे की,

‘देव त्याच्या दूतांना तुझ्यासाठी आज्ञा करील आणि तुझे पाय खडकावर आपटू नयेत म्हणून ते तुला हातांवर झेलतील.’”

स्तोत्र 91:11-12

⁷येशूने त्याला उत्तर दिले, “असे सुद्धा लिहिले आहे की,

‘देव जो तुझा प्रभु याची परीक्षा पाहू नको.’”

अनुवाद 6:16

⁸मग सैतानाने येशूला एका खूप उंच पर्वतावर नेले. त्याने येशूला जगातील राज्ये आणि त्यांतील सर्व वैभव दाखविले. ⁹सैतान म्हणाला, “जर तू पाया पडून मला नमन करशील तर मी हे सारे तुला देईन.”

¹⁰तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, “अरे सैताना, माझ्यापासून दूर हो! कारण असे लिहिले आहे की

‘देव जो तुझा प्रभु त्याचीच उपासना कर आणि केवळ त्याचीच सेवा कर.’”

अनुवाद 6:13

¹¹मग सैतान येशूला सोडून निघून गेला आणि देवदूत येऊन त्याची देखभाल करू लागले.

येशू गालीलत त्याच्या कामाचा प्रारंभ करतो

(मार्क 1:14-15; लूक 4:14-15)

¹²नंतर योहानाला तुरुंगात टाकले आहे हे ऐकून येशू गालीलस परतला. ¹³परंतु तो नासरेथ येथे राहिला नाही, तर गालील सरोवराजवळील कफर्णहूम नगरात जाऊन राहिला. जबुलून व नफताली ह्या प्रदेशांना लागूनच कफर्णहूम नगर आहे. ¹⁴यशया ह्या संदेष्ट्याने पूर्वी जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे यासाठी हे झाले. यशयाने वर्तविलेले भविष्य असे होते:

¹⁵जबुलून आणि नफताली प्रांत समुद्राकडे येणारे मार्ग, यार्देन नदीपलीकडचा प्रदेश व यहूदीतरांचा गालील यांमधील-

¹⁶अंधारात वावरणाऱ्या लोकांनी मोठा प्रकाश पाहिला. मरणाचे सावट असलेल्या प्रदेशात राहणाऱ्या लोकांसाठी प्रकाश अवतरला.”

यशया 9:1-2

¹⁷त्यावेळेपासून येशू उपदेश करू लागला व म्हणू लागला की, “पश्चाताप करा, कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे.”

येशू काही शिष्य निवडतो

(मार्क 1:16-20; लूक 5:1-11)

¹⁸नंतर तो गालीलच्या सरोवराजवळून जात असता त्याने पेत्र म्हटलेला शिमोन व त्याचा भाऊ अंद्रिया या दोघांना पाहिले. ते कोळी होते. ते जाळे टाकून मासे धरीत होते. ¹⁹तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही माझ्यामागे या म्हणजे मी तुम्हांला माणसे धरणारे करीन.” ²⁰मग ते मागेपुढे न पाहता लगेच जाळे टाकून देऊन ते त्याच्या मागे चालू लागले. ²¹तेथून पुढे चालत जात असता त्याने दुसरे दोघे भाऊ म्हणजे जब्दीचा मुलगा याकोब व त्याचा भाऊ योहान यांना त्यांचे वडील जब्दी याच्याबरोबर नावेत आपली जाळी नीट करताना पाहिले. आणि त्याने त्यांना बोलावले. ²²तेव्हा ते आपली नाव व आपले वडील यांना सोडून त्याच्या मागे गेले.

येशू लोकांना शिकवितो आणि बरे करतो

(लूक 6:17-19)

²³येशू गालील प्रांतात सगळीकडे गेला. येशूने सभ्यस्थानात जाऊन शिकविले व स्वर्गाच्या राज्याची सुवार्ता सांगितली. येशूने लोकांचे सर्व रोग व दुखणी बरी केली. ²⁴येशूविषयीची बातमी सर्व सूर्या देशभर पसरली; मग जे दुखणेकरी होते, ज्यांना नाना प्रकारचे रोग व आजार होते, ज्यांना भूतबाधा झाली होती, जे फेफरेकरी व पक्षाघाती होते अशा सर्वांना लोकांनी त्याच्याकडे आणले आणि त्याने त्यांना बरे केले. ²⁵मग गालील व दकापलीस, यरुशलैम व यहूदीया येथून व यार्देनच्या पलीकडून आलेल्या लोकांचे मोठे समुदाय त्याच्यामागे चालले.

येशू लोकांना शिकवितो

(लूक 6:20-23)

5 येशूने तेथे पुष्कळ लोक पाहिले. म्हणून येशू डोंगरावर गेला आणि खाली बसला, मग त्याचे शिष्य त्याच्याजवळ आले. ²आणि त्याने त्यांना शिकविण्यास सुरुवात केली. तो म्हणाला,

³जे आत्म्याने दीन ते धन्य, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे.

⁴जे शोक करतात ते धन्य, कारण त्यांचे सांत्वन करण्यात येईल.

⁵जे नम्र ते धन्य, कारण त्यांना वचनदत्त भूमीचे वतन मिळेल.

⁶ज्यांना नीतीने वागण्याची तहान व भूक लागली आहे ते धन्य, कारण ते तृप्त होतील.

⁷जे दयाळू ते धन्य, कारण त्यांच्यावर दया करण्यात येईल.

⁸जे अंतःकरणाचे शुद्ध ते धन्य कारण ते देवाला पाहतील.

⁹जे शांति करणारे ते धन्य, कारण त्यांना देवाची मुले म्हटले जाईल.

¹⁰नीतिमत्त्वासाठी ज्यांचा छळ झाला आहे ते धन्य कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे.

¹¹जेव्हा माझ्यामुळे लोक तुमची निंदा करतील, तुमचा छळ करतील व लबाडीने तुमच्याविरुद्ध सर्व प्रकारचे वाईट बोलतील तेव्हा तुम्ही धन्य आहात. ¹²आनंद करा आणि उल्हास करा कारण स्वर्गात तुमचे प्रतिफल मोठे आहे; कारण जे संदेष्टे तुमच्यापूर्वी होते त्यांचा त्यांनी तसाच छळ केला.

तुम्ही मिठासारखे तसेच प्रकाशासारखे आहात (मार्क 9:50; लूक 14:34-35)

¹³तुम्ही पृथ्वीचे मीठ आहात, पण जर मिठाचा खारटपणा गेला तर ते पुन्हा खारट बनवता येणार नाही व ते निरुपयोगी बनेल. ते फेकून देण्याच्या लायकीचे बनेल. माणसे ते पायदळी तुडवतील.

¹⁴तुम्ही जगाचा प्रकाश आहात; डोंगरावर वसलेले नगर लपत नाही. ¹⁵आणि दिवा लावून तो कोणी भांड्याखाली लपवून ठेवीत नाही. उलट तो दिवटणीवर ठेवतात म्हणजे तो दिवा घरातील सर्वांना प्रकाश देतो. ¹⁶तशाच प्रकारे तुम्ही सुद्धा इतरांच्यासाठी प्रकाश असले पाहिजे. यासाठी की त्यांनी तुमची चांगली कामे पाहावी आणि तुमचा पिता जो स्वर्गात आहे त्याचे गौरव करावे.

येशू आणि जुन्या करारातील संदर्भ

¹⁷मी नियमशास्त्र किंवा संदेष्ट्यांचे लिखाण रद्द करायला आलो आहे असे समजू नका. मी ते रद्द करायला नाही तर परिपूर्ण करायला आलो आहे. ¹⁸मी तुम्हांला सत्य तेच सांगतो की, आकाश आणि पृथ्वीचा शेवट होईपर्यंत नियमशास्त्रातील एका शब्दात देखील फरक होणार नाही. ¹⁹म्हणून प्रत्येक व्यक्तीने लहानातील लहानाने सुद्धा आज्ञा पाळावी व जर त्याने पाळली नाही व इतरांनाही तसे करण्यास शिकविले नाही तर तो स्वर्गाच्या राज्यात लहान गणला जाईल, पण जो आज्ञा पाळील व इतरांना तसे करण्यास शिकविले त्याला स्वर्गाच्या राज्यात मोठे गणले जाईल. ²⁰कारण मी तुम्हांस सांगतो की परूशी आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक यांच्या नीतिमत्त्वापेक्षा तुमचे नीतिमत्त्व अधिक चांगले असल्याशिवाय तुम्ही स्वर्गाच्या राज्यात जाणारच नाही.

रागासंबंधी येशूची शिकवण

²¹तुम्ही ऐकले असेल की, फार पूर्वी आपल्या लोकांना असे सांगण्यात आले होते की, 'खून करू नका व जो कोणी खून करतो तो न्यायदंडास पात्र ठरेल.'* ²²पण मी

तुम्हांस सांगतो की, जर एखादा आपल्या भावावर रागावला असेल तर तो न्यायदंडास पात्र ठरेल. पुन्हा जो आपल्या भावाला, अरे वेड्या, असे म्हणेल तो न्यायसभेच्या दंडास पात्र ठरेल. आणि जो त्याला मूर्ख म्हणेल तो नरकातील अग्नीच्या शिक्षेस पात्र ठरेल.

²³म्हणून तू आपले दान अर्पण करण्यासाठी वेदीजवळ आणले असता जर तुझ्या भावाच्या मनात तुझ्याविरुद्ध काही आहे असे तुला तेथे आठवले, ²⁴तर देवाला देण्यासाठी आणलेले दान तेथेच वेदीपुढे ठेव. प्रथम जाऊन आपल्या भावाबरोबर समेट कर आणि नंतर येऊन आपले दान दे. ²⁵वाटेत तुझा वादी तुझ्याबरोबर आहे तोच त्याच्याशी लगेच सलोखा कर नाहीतर कदाचित वादी तुला न्यायाधीशाकडे नेईल व न्यायाधीश अधिकाऱ्याकडे नेईल आणि अधिकारी तुला तुरुंगत टाकील. ²⁶मी तुला खरे सांगतो तू शेवटचा पैसा देईपर्यंत तुझी सुटका मुळीच होणार नाही.

लैंगिक पापाविषयी येशूची शिकवण

²⁷“व्यभिचार करू नको”* असे पूर्वी सांगितल्याचे तुम्ही ऐकले आहे, ²⁸परंतु मी तुम्हांस सांगतो की, जो कोणी एखाद्या स्त्रीकडे वाकड्या नजरेने पाहतो त्याने आपल्या मनात तिच्याशी व्यभिचार केलाच आहे. ²⁹जर तुझा उजवा डोळा तुला पाप करायला प्रवृत्त करतो तर तो काढून टाक व फेकून दे. संपूर्ण शरीर नरकात जाण्यापेक्षा शरीराचा एखादा अवयव गमावलेला बरा. ³⁰जर तुझा उजवा हात तुला पापास प्रवृत्त करतो, तर तो तोडून फेकून दे, कारण संपूर्ण शरीर नरकात जाण्यापेक्षा शरीराचा एक अवयव गमावलेला बरा.

घटस्फोटविषयी येशूची शिकवण

(मत्तय 19:9; मार्क 10:11-12; लूक 16:18)

³¹जर एखादा मनुष्य आपल्या पत्नीला घटस्फोट देतो तर त्याने तिला घटस्फोटाची लेखी सूचना द्यावी.* असे सांगितल्याचे तुम्ही जाणता. ³²पण मी तुम्हांला सांगतो की, जो कोणी आपल्या पत्नीला व्यभिचाराच्या कारणाशिवाय इतर कारणामुळे टाकून देतो, तो तिला व्यभिचार करण्यास प्रवृत्त करतो आणि जो कोणी अशा घटस्फोटित स्त्रीशी विवाह करतो तो व्यभिचार करतो.

शपथ घेण्याविषयी येशूची शिकवण

³³जेव्हा तू शपथ घेतोस तेव्हा ती तोडू नको. जी शपथ देवाला वाहिली आहे ती खरी कर,* असे

व्यभिचार करू नको निर्गम 20:14; अनुवाद 5:18

जर ... द्यावी अनुवाद 24:1

जेव्हा ... कर लेवीय 19:12; गणना 30:2; अनुवाद 23:21

खून करू ... ठरेल निर्गम 20:13; अनुवाद 5:18

सांगितल्याचे तुम्ही ऐकले आहे. ³⁴परंतु मी तुम्हांला सांगतो की, शपथ वाहूच नका; आकाशाची शपथ वाहू नका कारण ते देवाचे आसन आहे. ³⁵पृथ्वीचीही शपथ वाहू नका कारण ती त्याच्या पायाचे आसन आहे; आणि यरुशलैमाचीही शपथ वाहू नका, कारण त्या नगरीचा राजा देव आहे.

³⁶आपल्या मस्तकाचीही शपथ वाहू नका, कारण त्याचा एखादा केसही पांढरा किंवा काळा होणे तुमच्या हाती नाही. ³⁷म्हणून तुमचे बोलणे 'होय' तर होय किंवा 'नाही' एवढेच असावे. त्यापेक्षा जास्त जर असेल तर ते सैतानापासून आहे.

सुडासंबंधी येशूची शिकवण

(लूक 6:29-30)

³⁸तुम्ही ऐकले आहे की असे सांगितले होते, 'डोव्याबद्दल डोळा आणि दाताबद्दल दात.'* ³⁹पण मी तुम्हांला सांगतो, जो दुष्ट आहे त्याला अडवू नका, जर कोणी तुमच्या उजव्या गालावर तुम्हांला मारील त्याच्यासमोर दुसराही गाल पुढे करा. ⁴⁰आणि जो कोणी फिर्याद करून तुमचा अंगरखा घेऊ पाहतो त्याला तुमचा झगाही द्या. ⁴¹जर कोणी तुम्हांला सक्तीने त्याच्याबरोबर कांही अंतर घेऊन जाऊ इच्छितो तर त्याच्याबरोबर त्याच्या दुप्पट अंतर जा. ⁴²जो तुमच्याजवळ मागतो त्याला द्या आणि जो तुमच्याकडून उसने घेऊ इच्छितो त्याला नकार देऊ नका.

सर्वांवर प्रेम करा

(लूक 6:27-28, 32-36)

⁴³असे सांगितले होते की, 'आपल्या शेजाऱ्यावर प्रेम करा* आणि आपल्या शत्रूचा द्वेष करा' असे तुम्ही ऐकले आहे. ⁴⁴पण मी तुम्हांला सांगतो, तुमच्या शत्रूवर प्रेम करा. तुमचे जे वाईट करतात त्यांच्यासाठी प्रार्थना करा. ⁴⁵जर तुम्ही असे कराल, तर तुम्ही तुमच्या स्वर्गातील पित्याचे खरे पुत्र व्हाल. तुमचा पिता चांगल्यावर आणि वाईटावर अशा दोघांवरही सूर्य उगवितो. चांगल्यावरही आणि वाईटावरही पाऊस पाडतो. ⁴⁶कारण जे तुमच्यावर प्रीति करतात त्यांच्यावर तुम्ही प्रीति करीत असाल तर तुम्हांला प्रतिफळ मिळणार नाही. जकातदारही असेच करतात.

⁴⁷आणि जर तुम्ही तुमच्या मित्रांशी चांगले वागत असाल तर तुम्ही इतरांपेक्षा फार चांगले आहात असे समजू नका. देवाला न मानणारे लोकही असेच करतात. ⁴⁸म्हणून जसा तुमचा स्वर्गातील पिता परिपूर्ण आहे तसे तुम्हीही परिपूर्ण व्हा.

दान देण्याविषयी येशूची शिकवण

6 "जेव्हा तुम्ही चांगली कृत्ये करता तेव्हा ती गाजावाजा न करता करा. लोकांच्या नजरेत भरावी म्हणून जर तुम्ही सत्कृत्ये करणार असाल तर लक्षात ठेवा, तुमच्या स्वर्गातील पित्याकडून तुम्हाला तुमचे प्रतिफळ मिळणार नाही.

²जेव्हा तुम्ही गरिबांना देता तेव्हा त्याचा गाजावाजा करू नका. मी खरे तेच सांगतो. ढोंगी लोक तसेच करतात. दान देण्यापूर्वी कर्णा फुंकून लोकांचे लक्ष वेधून घेतात. सभास्थानात व रस्त्यावर ते जाहीरणे अशी कामे करतात, कारण इतर लोकांनी त्यांना मोठेपणा द्यावा अशी त्यांची इच्छा असते. मी तुम्हांस सांगतो की, ते आपले प्रतिफळ भरून पावले आहेत. ³म्हणून जेव्हा तुम्ही गरिबाला द्याल, तेव्हा गुपचूप द्या. तुमचा उजवा हात काय करतो हे तुमच्या डोळ्या हाताला कळू नये. ⁴दान गुप्त असावे, कारण तुमच्या पित्याला ते कळते व तो त्याचे फळ देतो.

प्रार्थनेविषयी येशूची शिकवण

(लूक 11:2-4)

⁵जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा ढोंग्यांसारखे होऊ नका. कारण आपण लोकांस दिसावे म्हणून सभास्थानांमध्ये व रस्त्याच्या कोपऱ्यांवर उभे राहून प्रार्थना करणे त्यांना आवडते. मी तुम्हांला खरे सांगतो की, त्यांना आपले प्रतिफळ मिळाले आहे. ⁶पण तुम्ही जेव्हा प्रार्थना करता तेव्हा आतल्या खोलीत जा, दार लावून घ्या, व जो तुमचा पिता गुप्त आहे त्याची प्रार्थना करा. मग तुमचा पिता, ज्याला कोणी पाहू शकत नाही तो तुम्हांला प्रतिफळ देईल.

⁷आणि जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा ज्यांना देव माहीत नाही अशासारखे होऊ नका. ते निरर्थक बडबड करतात. कारण आपण फार बोलल्याने आपले म्हणणे ऐकले जाईल असे त्यांना वाटते. ⁸त्यांच्यासारखे होऊ नका. तुम्हाला कशाची गरज आहे हे तुम्ही सांगण्यापूर्वी तुमच्या पित्याला ठाऊक असते. ⁹म्हणून जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता, तेव्हा तुम्ही अशी प्रार्थना करावी:

हे आमच्या स्वर्गातील पित्या, तुझे नाव पवित्र मानले जावो.

¹⁰तुझे राज्य येवो; जसे स्वर्गात तसे पृथ्वीवरही तुझ्या इच्छेप्रमाणे होवो. ¹¹आमची रोजची भाकर आज आमहांला दे. ¹²जसे आमच्याविरुद्ध केलेल्या वाईटाची आम्ही क्षमा करतो तसे आम्ही केलेल्या पापांची आम्हाला क्षमा करा,

¹³आम्हांला परीक्षेत आणू नकोस तर आम्हांला त्या दुष्टापासून सोडीव.

¹⁴कारण जर तुम्ही इतरांच्या चुकांची क्षमा कराल तर तुमचा स्वर्गातील पिताही तुम्हांला क्षमा करील; ¹⁵पण

जर तुम्ही इतरांच्या चुकांची क्षमा करणार नाही, तर तुमचा पिताही तुम्हांला क्षमा करणार नाही.

उपासाविषयी येशूची शिकवण

¹⁶जेव्हा तुम्ही उपास करता तेव्हा तुम्ही बोंग्यांसारखे चेहरा उदास करू नका. कारण आपण उपास करीत आहोत हे लोकांना दिसावे म्हणून ते आपली मुखे उदास करतात. मी तुम्हांला खरे सांगतो. त्यांना त्यांचे प्रतिफळ मिळाले आहे.

¹⁷तुम्ही जेव्हा उपास करता तेव्हा आपल्या डोक्याला तेल लावा आणि आपले तोंड धुवा. ¹⁸यासाठी की, तुम्ही उपास करता हे लोकांना दिसू नये तर तुमच्या गुप्त पित्याला दिसावे. मग तुमचा गुप्त पिता तुम्हांला प्रतिफळ देईल.

पैशापेक्षा देव अधिक महत्त्वाचा आहे

(लूक 12:33-34; 11:34-36; 16:13)

¹⁹येथे पृथ्वीवर स्वतःसाठी संपत्ती साठवू नका. येथे कसर व जंग लागून तिचा नाश होईल. आणि चोर घर फोडून ती चोरून नेतील. ²⁰म्हणून स्वर्गात आपणासाठी संपत्ती साठवा. ²¹जेथे तुमचे धन आहे तेथे तुमचे मनही लागेल. ²²डोळा शरीराचा दिवा आहे. म्हणून जर तुमचे डोळे चांगले असतील तर तुमचे सर्व शरीर प्रकाशमय होईल. ²³जर तुमचे डोळे वाईट असतील, तर तुमचे सर्व शरीर पापाने अंधकारमय होईल. जर तुम्हाठायी असणारा अंधकार वास्तविक अंधकार आहे, तर खरोखरचा अंधार कितीतरी अंधकारमय असेल.

²⁴कोणालाही दोन धन्यांची चाकरी एकावेळी करणे शक्य नाही. तो एकाचा तिरस्कार करील तर दुसऱ्याशी निष्ठा राखील. किंवा तो एका धन्याचे ऐकेल व दुसऱ्याचे ऐकणार नाही. तसेच तुम्हांला देवाची आणि पैशाची (धनाची) सेवा एकाच वेळी करता येणार नाही.

देवाच्या राज्याला प्रथमस्थान द्या

(लूक 12:22-34)

²⁵म्हणून मी तुम्हांला सांगतो की, काय खावे आणि काय प्यावे अशी आपल्या जीवाविषयी, किंवा काय पांघरावे अशी आपल्या शरीराविषयी चिंता करू नका. जीव अन्नापेक्षा अधिक महत्त्वाचा आहे आणि शरीर वस्त्रापेक्षा अधिक महत्त्वाचे आहे.

²⁶आकाशातील पाखरांकडे पाहा. ती परीत नाहीत वा कापणी करीत नाहीत किंवा गोदामात साठवूनही ठेवीत नाहीत, तरी तुमचा स्वर्गातील पिता त्यांना खावयास देतो आणि तुम्ही त्यांच्यापेक्षा अधिक मौल्यवान आहात, हे तुम्हांला माहीत आहे.

²⁷आणि चिंता करून आपले आयुष्य थोडे देखील वाढवणे कोणाला शक्य आहे का?

²⁸आणि तुम्ही वस्त्राविषयी का काळजी करता? रानातील फुले पाहा, ती कशी वाढतात? ती कष्ट करीत नाहीत, आणि ती कातीतही नाहीत, ²⁹तरी मी तुम्हांला सांगतो की, शलमोन राजादेखील त्याच्या भर ऐश्वर्याच्या काळात यांतील एखाद्या प्रमाणेही सजू शकला नव्हता. ³⁰तर अहो अल्पविश्वासी लोकांनो, आज आहे तर उद्या भट्टीत पडते, अशा रानफुलांना जर देव असा पोशाख घालतो तर त्याहीपेक्षा विशेष असा पोशाख तुम्हांला घालणार नाही काय? ³¹चिंता करू नका आणि असे म्हणू नका की, 'आम्ही काय खावे?' किंवा 'आम्ही काय प्यावे?' किंवा 'आम्ही काय पांघरावे?' ³²सर्व लोक ज्यांना देव माहीत नाही, ते सुध्दा या गोष्टी मिळविण्याचा प्रयत्न करतात, काळजी करू नका. कारण तुमच्या स्वर्गातील पित्याला तुम्हांला या गोष्टींची गरज आहे हे माहीत आहे. ³³तर पहिल्यांदा तुम्ही देवाचे राज्य व त्याचे नीतिमत्त्व मिळविण्याचा प्रयत्न करा म्हणजे त्याबरोबर या सर्व गोष्टीही तुम्हांला मिळतील. ³⁴म्हणून उद्याची चिंता करू नका. कारण प्रत्येक दिवस काही ना काही चिंता घेऊनच उगवतो. म्हणून उद्याची चिंता उद्यासाठी दूर ठेवा.

इतरांचा न्याय करण्याविषयी येशूची शिकवण

(लूक 6:37-38, 41-42)

7 "तुमचा न्याय करण्यात येऊ नये म्हणून तुम्ही इतरांचा न्याय करू नका. ²कारण ज्या न्यायाने तुम्ही इतरांचा न्याय करता त्याच न्यायाने तुमचा न्याय केला जाईल, आणि ज्या मापाने तुम्ही माप घालता त्याच मापाने तुम्हांला परत माप घालतील. ³तू आपल्या डोळ्यातील मुसळ लक्षात न घेता आपल्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ का पाहतोस? ⁴किंवा 'तुझ्या डोळ्यातील कुसळ मला काढू दे' असे तुझ्या भावाला कसे म्हणू शकतोस? कारण पाहा, तुझ्या डोळ्यात तर मुसळ आहे. ⁵अरे बोंग्या, पहिल्यांदा तू आपल्या डोळ्यातील मुसळ काढ म्हणजे तुझ्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ काढायला तुला स्यष्ट दिसेल.

⁶जे पवित्र ते कुत्र्यांना टाकू नका, ती उलटून तुम्हांला फाडतील आणि आपले मोती डुकरांपुढे टाकू नका; टाकाल तर ती त्यांना पायदळी तुडवतील.

तुमच्या सर्व गरजा देवाला सांगा

(लूक 11:9-13)

⁷मागा म्हणजे तुम्हांला ते देण्यात येईल; शोधा आणि तुम्हांला ते सापडेल; ठोका आणि तुमच्यासाठी दार उघडले जाईल. ⁸कारण प्रत्येकजण जो मागतो त्याला मिळते, जो शोधतो त्याला सापडते, आणि जो ठोकावतो, त्याच्यासाठी दार उघडले जाते.

⁹तुमच्यापैकी असा कोण मनुष्य आहे की, जो आपल्या मुलाने भाकर मागितला तर त्याला दाड देईल? ¹⁰किंवा मासा मागितला, तर त्याला साप देईल? ¹¹वाईट असूनही

जर तुम्हांला आपल्या मुलांना चांगल्या गोष्टी देण्याचे कळते तर तुमच्या स्वर्गातील पित्याकडे जे मागतात, त्यांच्या गरजा तो किती चांगल्या प्रकारे भागवील?

अति महत्वाचा नियम

¹²“यासाठी ज्या गोष्टी लोकांनी तुमच्यासाठी कराव्या असे तुम्हांला वाटते त्या सर्व गोष्टी तुम्हीही त्यांच्यासाठी करा. कारण नियमशास्त्राच्या व संदेष्यांच्या शिकवणीचे सार हेच आहे.

स्वर्गाकडे जाणारा मार्ग आणि नरकाकडे जाणारा मार्ग

(लूक 13:24)

¹³“अरूंद दरवाजांना आत जा. कारण नाशाकडे जाण्याचा दरवाजा रूंद आहे, व मार्ग पसरट आहे. आणि त्यातून आत जाणारे पुष्कळ आहेत. ¹⁴पण जीवनाकडे जाण्याचा दरवाजा अरूंद व मार्ग अडचणीचा आहे, आणि फारच थोड्यांना तो सापडतो.

लोक काय काय करतात ते पाहा

(लूक 6:43-44; 13:25-27)

¹⁵“खोल्या संदेष्याविषयी सावध असा. ते गरीब मेंढराचे रूप घेऊन तुमच्याकडे येतात. पण प्रत्यक्षात ते क्रूर लांडग्यांसारखे आहेत. ¹⁶त्यांच्या करणीवरून तुम्ही त्यांस ओळखाल. ज्याप्रमाणे काटेरी झाडाला द्राक्षे लागत नाहीत, किंवा रिंगणीच्या झाडाला अंजिरे येत नाहीत, त्याचप्रमाणे वाईटाला चांगले फळ येत नाही. ¹⁷प्रत्येक चांगले झाड चांगली फळे देते, पण वाईट झाड वाईट फळे देते. ¹⁸चांगल्या झाडाला वाईट फळे येणार नाहीत, आणि वाईट झाडाला चांगली फळे येणार नाहीत. ¹⁹जे झाड चांगले फळ देत नाही ते तोडण्यात येते व अग्नीत टाकले जाते. ²⁰म्हणून अशा धोकेबाज लोकांना तुम्ही त्यांच्या फळांवरून ओळखाल. ²¹जे कोणी मला वरवर ‘प्रभु, प्रभु’ म्हणतो, तो प्रत्येक जण स्वर्गाच्या राज्यात जाईलच असे नाही तर माझ्या स्वर्गातील पित्याच्या इच्छेप्रमाणे जो वागेल तोच स्वर्गाच्या राज्यात जाईल. ²²त्या दिवशी मला अनेक जण म्हणतील, ‘हे प्रभु, आम्ही तुझ्या नावाने भूते काढली व तुझ्या नावाने पुष्कळ चमत्कार केले. ²³तेव्हा मी त्यांना स्पष्ट सांगेन की, मी तुम्हांला ओळखत नाही, अहो दुराचार करणाऱ्यांनो, माझ्यापासून चालते व्हा.

शहाणा मनुष्य व मूर्ख मनुष्य

(लूक 6:47-49)

²⁴“जे कोणी माझ्या सांगण्याप्रमाणे आचरण करतो तो शहाण्या माणसासारखा आहे; अशा सुज्ञ माणसाने आपले घर खडकावर बांधले. ²⁵मग जोराचा पाऊस झाला आणि पूर आला. जोराचा वारा आला. वादळात घर सापडले, पण ते पडले नाही. कारण त्याचा पाया खडकावर बांधला

होता. ²⁶जे कोणी माझे हे शब्द ऐकून त्याप्रमाणे आचरण करीत नाही तो कोणा एका मूर्ख माणसासारखा आहे; त्याने आपले घर वाळूवर बांधले. ²⁷मग जोराचा पाऊस आला आणि पूर आला. जोराचा वारा सुटला. वादळवाऱ्यात ते घर सापडले आणि कोसळून पडले.”

²⁸जेव्हा ह्या बोधकथा सांगण्याचे येशूने संपविले तेव्हा लोकांचा समुदाय त्याच्या शिकवण्याने थक्क झाला. ²⁹कारण येशू त्यांना त्यांच्या धर्मशिक्षकांप्रमाणे नव्हे, तर अधिकारवाणीने शिकवित होता.

येशू एका आजारी माणसाला बरे करतो

(मार्क 1:40-45; लूक 5:12-16)

8 येशू डोंगरावरून खाली आला. पुष्कळ लोक त्याच्यामागे चालत होते. ²तेव्हा एक कुष्ठरोग झालेला मनुष्य त्याच्याकडे येऊन वाकून त्याच्या पाया पडून म्हणाला, “प्रभु, तुमची इच्छा असल तर तुम्ही मला शुद्ध करण्यास समर्थ आहात.”

³मग येशूने आपला हात पुढे करून त्याला स्पर्श केला व म्हटले, “तू शुद्ध व्हावेस अशी माझी इच्छा आहे;” आणि ताबडतोब तो कुष्ठरोगी बरा झाला. ⁴“हे जे घडले ते कुणाला सांगू नकोस, तर जाऊन स्वतःला याजकांना दाखव आणि तू कुष्ठरोगमुक्त झालास ह्याचे प्रमाण म्हणून मोशेने ठरवून दिलेले अर्पण वाहून टाक. ह्यामुळे तू शुद्ध झाल्याचे लोकांना कळेल.”

येशू सेनाधिकार्याच्या नोकराला बरे करतो

(लूक 7:1-10; योहान 4:43-54)

⁵येशू कफर्णाहूम शहरास गेला. जेव्हा त्याने शहरात प्रवेश केला, तेव्हा एक सेनाधिकारी त्याच्याकडे आला ⁶आणि विनंती करू लागला की, “प्रभु, माझा नोकर पक्षाघाताने खूपच त्रासलेला आहे व तो माझ्या घरात पडून आहे.”

⁷येशू त्याला म्हणाला, “मी येऊन त्याला बरे करीन.” ⁸तेव्हा सेनाधिकारी म्हणाला, “प्रभु, आपण माझ्या घरी यावे इतकी माझी योग्यता नाही. आपण फक्त शब्द बोला म्हणजे माझा नोकर बरा होईल. ⁹कारण मी स्वतः दुसऱ्या अधिकाऱ्यांच्या हाताखाली काम करतो आणि माझ्या हाताखाली देखील अनेक शिपाई आहेत. मी एखाद्याला ‘जा’ म्हणतो आणि तो जातो आणि दुसऱ्याला ‘ये’ म्हटल्यावर तो येतो. मी माझ्या नोकराला ‘अमूक कर’ असे सांगतो आणि तो ते करतो.”

¹⁰येशूने जेव्हा हे ऐकले तेव्हा त्याला आश्चर्य वाटले आणि जे त्याच्यामागून चालत होते, त्यांना तो म्हणाला, “मी तुम्हांला खरे सांगतो, इब्राएलत इतका मोठा विश्वास असलेला एकही मनुष्य मला आढळला नाही. ¹¹मी तुम्हांला सांगतो, पुष्कळ जण पूर्वेकडून आणि पश्चिमेकडून येतील आणि अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांच्यासह स्वर्गाच्या

राज्यात मेजासभोवती मेजवानीसाठी बसतील. ¹²परंतु जे खरे वारस आहेत, ते बाहेरच्या अंधारात टाकले जातील. तेथे रडणे व दात खाणे चालेल.”

¹³मग येशू सेनाधिकार्याला म्हणाला, “जा! तू जसा विश्वास धरलास तसे होईल.” आणि त्याच क्षणी त्याचा नोकर बरा झाला.

येशू अनेकांना बरे करतो

(मार्क 1:29-34; लूक 4:38-41)

¹⁴मग येशू पेत्राच्या घरी आला. तेथे पेत्राची सासू तापाने आजारी पडली आहे, असे येशूने पाहिले. ¹⁵त्याने तिच्या हाताला स्पर्श केला तेव्हा तिचा ताप निघाला. मग ती उठून त्याची सेवा करू लागली. ¹⁶त्या संध्याकाळी लोकांनी भूतबाधा झालेल्या पुष्कळ लोकांना त्याच्याकडे आणले येशूने शब्द बोलून ती भुते घालविली व सर्व प्रकारच्या रोग्यांना बरे केले ¹⁷यश्या संदेश्यांच्या द्वारे जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे म्हणून असे झाले. यश्याने असे म्हटले होते:

“त्याने आमच्या व्याधी स्वतःवर घेतल्या, त्याने आमचे रोग वाहिले.”

यश्या 53:4

येशूला अनुसरणे

(लूक 9:57-62)

¹⁸आपल्या भोवती खूप लोक आहेत हे येशूने पाहिले तेव्हा त्याने त्यांना सरोवराच्या पलीकडे जाण्याची आज्ञा केली. ¹⁹मग एक नियमशास्त्राचा शिक्षक त्याच्याकडे आला आणि म्हणाला, “गुरुजी, आपण जेथे जाल तेथे मी आपल्या मागे येईन.”

²⁰येशू त्याला म्हणाला, “कोल्ह्यांना राहायला बिळे आणि आकाशातील पाखरांना घरटी आहेत, परंतु मनुष्याच्या पुत्राला डोके सुध्दा टेकावयास जागा नाही.”

²¹मग येशूच्या शिष्यांपैकी आणखी एक जण येशूला म्हणाला, “प्रभु, पहिल्यांदा मला जाऊ द्या व माझ्या वडिलांना पुरून येऊ द्या.”

²²मग येशू त्याला म्हणाला, “तू माझ्या मागे ये. जे मेलेले आहेत त्यांना त्यांच्या मेलेल्यांना पुरू दे.”

येशू वादळ थांबवितो

(मार्क 4:35-41; लूक 8:22-25)

²³मग येशू नावेत गेल्यावर त्याच्यामागून त्याचे शिष्य नावेत गेले. ²⁴अचानक, समुद्रात इतके मोठे वादळ झाले की, नाव लाटांमध्ये पूर्णपणे गुरफटून गेली. आणि येशू तर नावेत झोपला होता. ²⁵तेव्हा शिष्य त्याच्याकडे गेले आणि त्यांनी त्याला जागे केले व म्हटले, “प्रभु, आम्हांला वाचवा. आपण बुडत आहोत.”

²⁶येशूने उत्तर दिले, “तुम्ही विश्वासात किती उणे आहात रे? तुम्ही का घाबरता?” मग त्याने उठून वारा व लाटा यांना अधिकारवाणीने शांत होण्यास सांगितले. वारा थांबला. समुद्र अगदी शांत झाला. ²⁷तेव्हा लोकांना मोठे आश्चर्य वाटले, ते म्हणाले, “हा कोणत्या प्रकारचा मनुष्य आहे? वारा व समुद्र देखील त्याचे ऐकतात.”

येशू दोन माणसांमधून भूते काढतो

(मार्क 5:1-20; लूक 8:26-39)

²⁸मग येशू समुद्राच्या पलीकडे असलेल्या गरदेकरांच्या देशात आला, तेव्हा दोन भूतबाधा झालेली माणसे स्मशानातून येशूकडे आली. ही माणसे स्मशानातील कबरांमध्ये राहत होती. ती फार भेसूर होती, त्यामुळे कोणीही त्यांच्या वाटेला जात नसे. ²⁹ती दोघे येशूकडे आली व म्हणाली, “देवाच्या पुत्रा, तुला आमच्याकडून काय पाहिजे? नेमलेल्या वेळेपूर्वीच तू आम्हांला शिक्षा करायला आलास काय?”

³⁰त्या ठिकाणापासून थोड्या अंतरावर डुकरांचा एक कळप चरत होता. ³¹ती भुते त्याला विनंती करून लागली, ती म्हणाली, “जर तू आम्हांला ह्यांच्यामधून काढून टाकणार असशील तर आम्हांला त्या डुकरांच्या कळपात जाऊ दे. ³²तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “जा.” मग ती त्यांच्यामधून निघून डुकरांमध्ये गेली. तेव्हा तो संपूर्ण कळप कड्यावरून खाली धावत जाऊन पाण्यात बुडाला. ³³मग त्यांना चारणारे पळाले व त्यांनी नगरात जाऊन सर्वांना हे वर्तमान, तसेच भूतबाधा झालेल्यांचे काय झाले तेही सांगितले. ³⁴तेव्हा सर्व शहर येशूला भेटायला निघाले; आणि जेव्हा त्यांनी त्याला पाहिले तेव्हा येशूने त्यांच्या प्रदेशातून निघून जावे अशी विनंती त्यांनी त्याला केली.

येशू एका पक्षाघाती मनुष्याला बरे करतो

(मार्क 2:1-12; लूक 5:17-26)

9 येशू नावेत चढला व परत आपल्या नगरात गेला. ²तेव्हा काही लोकांनी पक्षघात झालेल्या मनुष्याला येशूकडे आणले. तो मनुष्य बाजेवर पडून होता. येशूने त्यांचा विश्वास पाहून त्या पक्षघाती मनुष्याला म्हटले, “तरुण मुला, काळजी करू नकोस. तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे.” ³नियमशास्त्राच्या काही शिक्षकांनी हे ऐकले आणि ते आपसात म्हणाले, “हा मनुष्य तर ईश्वराची निंदा करीत आहे.”

⁴त्यांचे विचार ओळखून येशू म्हणाला, “तुमच्या अंतःकरणात तुम्ही वाईट विचार का करता? ⁵कारण, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे असे म्हणणे, किंवा उठून चालू लाग, असे म्हणणे यातून कोणते सोपे आहे? ⁶परंतु तुम्ही हे समजून घ्यावे की, मनुष्याच्या पुत्राला, पृथ्वीवर पापाची क्षमा करण्याचा अधिकार आहे.” मग येशू त्या पक्षघाती मनुष्याला म्हणाला, “ऊठ! आपला बिछाना घे

आणि घरी जा." ⁷मग तो उठून आपल्या घरी गेला. ⁸लोकांनी हे पाहिले व ते थक्क झाले आणि ज्या देवाने मनुष्यास असा अधिकार दिला त्याचा त्यांनी गौरव केला.

येशू मत्तयाची निवड करतो
(मार्क 2:13-17; लूक 5:27-32)

⁹मग येशू तेथून पुढे निघाला, तेव्हा त्याने मत्तय नावाच्या माणसाला जकातीच्या नाक्यावर बसलेले पाहिले. तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, "माझ्यामागे ये." तेव्हा तो उठून त्याच्यामागे गेला. ¹⁰येशू मत्तयाच्या घरी जेवत असता, पुष्कळ जकातदार व पापी आले आणि येशू व त्याचे शिष्य यांच्याबरोबर जेवायला बसले.

¹¹परुशांनी ते पाहिले. त्यांनी येशूच्या शिष्यांस विचारले, "तुमचा गुरू जकातदार व पापी यांच्याबरोबर का जेवतो?" ¹²येशूने त्यांना हे बोलताना ऐकले, तो त्यांना म्हणाला, "जे निरोगी आहेत त्यांना वैद्याची गरज नाही तर जे आजारी आहेत त्यांना आहे. ¹³मी तुम्हांला सांगतो, जा आणि याचा अर्थ काय ते शिका: 'मला यज्ञपरुषांची अर्पणे नकोत, तर दया हवी.' मी नीतिमान लोकांना नव्हे, तर पापी लोकांना बोलावण्यास आलो आहे."*

येशू इतर धार्मिक यहुदांसारखा नाही
(मार्क 2:18-22; लूक 5:33-39)

¹⁴मग योहानाचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि त्यांनी त्याला विचारले, "आम्ही व परुशी पुष्कळ वेळा उपास करतो. पण तुझे शिष्य उपास करीत नाहीत. ते का?"

¹⁵येशूने त्यांना उत्तर दिले, "नवरा मुलगा (वर) सोबत असताना त्याचे वऱ्हाडी दुःखी कसे राहतील? अशी वेळ येईल जेव्हा नवऱ्या मुलाला त्यांच्यापासून दूर केले जाईल तेव्हा ते उपास करतील. ¹⁶कोणी नव्या कापडाचे ठिगळ जुन्या कापडाला लावीत नाही, कारण ते ठिगळ त्या कापडापासून निघून जाईल व छिद्र अधिक मोठे होईल. ¹⁷तसेच नवा द्राक्षारस जुन्या कातडी पिशावीत कोणी घालीत नाहीत, घातला तर पिशाव्या फुटतात व त्यांचा नाश होतो. म्हणून लोक नवा द्राक्षारस नव्या पिशाव्यात घालतात, तेव्हा दोन्हीही चांगले राहतात."

येशू मृत मुलीला जीवंत करतो आणि आजारी स्त्रीला बरे करतो
(मार्क 5:21-43; लूक 8:40-56)

¹⁸येशू या बोधकथा सांगत असता यहुदांच्या सभास्थानाचा एक अधिकारी त्याच्याकडे आला व येशूच्या पाया पडून म्हणाला, "माझी मुलगी आताच मेली आहे. परंतु आपण येऊन आपल्या हाताचा स्पर्श केला तर ती पुन्हा जिवंत होईल."

¹⁹तेव्हा येशू व त्याचे शिष्य त्या सेनाधिकाऱ्याबरोबर निघाले. ²⁰वाटेत बारा वर्षांपासून रक्तस्राव असलेली एक स्त्री मागून येऊन येशूच्या जवळ पोहोचली व त्याच्या वस्त्राला शिबली. ²¹कारण तिने आपल्या मनात म्हटले, "मी केवळ त्याच्या वस्त्राला शिबले तरी बरी होईन." ²²तेव्हा येशू मागे वळून तिला पाहून म्हणाला, "बाई काळजी करू नकोस! तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे." आणि ती स्त्री त्याच क्षणी बरी झाली.

²³मग येशू त्या यहुदी सभास्थानाच्या अधिकाऱ्याच्या घरात आला. तेव्हा त्याने बासरी वाजविणाऱ्या व गोंधळ करणाऱ्या जमावाला पाहिले. ²⁴येशू म्हणाला, "जा, मुलगी मेलेली नाही, ती झोपेत आहे." तेव्हा लोक येशूला हसले. ²⁵मग त्या जमावाला बाहेर पाठविल्यावर त्याने आत जाऊन तिचा हात आपल्या हातात घेतला आणि ती मुलगी उठली. ²⁶आणि ही बातमी त्या प्रांतात पसरली.

येशू आणखी लोकांना बरे करतो

²⁷तेव्हा येशू तेथून जात असता दोन आंधळे त्याच्यामागे ओरडत चालले. म्हणू लागले, "दाविदाच्या पुत्रा, आम्हांवर दया करा."

²⁸येशू आत गेला तेव्हा ते आंधळेही आत गेले. त्याने त्यांना विचारले, "मी तुम्हांला दृष्टि देऊ शकेन असा तुमचा विश्वास आहे का?"

"होय, प्रभु," त्यांनी उत्तर दिले.

²⁹मग त्याने त्यांच्या डोळ्यांना स्पर्श केला आणि म्हणाला, "तुमच्या विश्वासाप्रमाणे तुमच्या बाबतीत घडो." ³⁰आणि त्यांना पुन्हा दृष्टि आली. येशूने त्यांना सक्त ताकीद दिली, "पाहा, हे कोणाला कळू देऊ नका." ³¹परंतु ते बाहेर गेले आणि त्यांनी त्या प्रदेशात सगळीकडे ही बातमी पसरविली. ³²मग ते दोघे निघून जात असताना लोकांनी एका भूतबाधा झालेल्या माणसाला येशूकडे आणले. ³³जेव्हा येशूने त्यामधून भूत काढून टाकले तेव्हा पूर्वी मुका असलेला तो मनुष्य बोलू लागला. लोकांना ह्याचे आश्चर्य वाटले व ते म्हणाले, "इझ्राएलमध्ये याआधी असे कधीही झालेले पाहण्यात आले नाही."

³⁴परंतु परुशी म्हणाले, "हा भूतांच्या अधिपतीच्या साहाय्याने भुते काढतो."

येशूला असहाय लोकांविषयी कळवळा वाटतो

³⁵येशू त्यांच्या सभास्थानांमध्ये शिक्षण देत व राज्याचे शुभवर्तमान गाजवीत आणि सर्व प्रकारचे रोग व सर्व प्रकारचे आजार बरे करीत सर्व नगरातून व सर्व खेड्यातून फिरला. ³⁶आणि जेव्हा त्याने त्रासलेल्या असहाय लोकांचे समुदाय पाहिले तेव्हा त्याला त्यांचा कळवळा आला. कारण मेंढपाळ नसलेल्या मेंढरांसारखे ते कष्टी व पांगलेले होते. ³⁷तो आपल्या शिष्यांस म्हणाला, "पीक खरोखर फार आहे, पण कामकरी थोडे आहेत. ³⁸म्हणून तुम्ही पिकाच्या

प्रभूची प्रार्थना करा यासाठी की, त्याने आपल्या पिकाची कापणी करायला कामकरी पाठवावेत."

येशू त्याच्या प्रेषितांना उपदेश करायला पाठवितो

(मार्क 3:13-19; 6:7-13; लूक 6:12-16; 9:1-6)

10 येशूने आपल्या बारा शिष्यांना आपल्याजवळ बोलविले, आणि त्याने त्यांना भुते घालविण्याचा अधिकार दिला. तसेच प्रत्येक आजार व दुखणी बरे करण्याचा अधिकार दिला. ²बारा प्रेषितांची नावे अशी आहेत: पेत्र (ज्याला शिमोन म्हणत), आणि त्याचा भाऊ अंद्रिया, जब्दीचा मुलगा याकोब व त्याचा भाऊ योहान, ³फिलीप्प व बर्थलमय, थोमा आणि जकातदार मत्तय, अल्पफीचा मुलगा याकोब व तद्दय, ⁴शिमोन कनानी व पुढे ज्याने त्याचा विश्वासघात केला तो यहूदा इस्कार्योत.

⁵या बाराजणांना पुढील सूचना देऊन पाठविण्यात आले: "यहुदीतर लोकांमध्ये जाऊ नका व शोमरोनी लोकांच्या कोणत्याही नगरात प्रवेश करू नका. ⁶तर त्याऐवजी झुझ्याच्या हरवलेल्या मेंढरांकडे जा. ⁷तुम्ही जाल तेव्हा हा संदेश जाहीर करा: 'स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे' ⁸रोग्यांना बरे करा, मृतांना उठवा. कुष्ठरोग्यांना शुद्ध करा, भुते काढा, तुम्हांला फुकट मिळाले आहे म्हणून फुकट द्या. ⁹तुमच्या कमरेला सोने, चांदी किंवा तांबे घेऊ नका. ¹⁰सोबत पिशवी घेऊ नका, तुमच्या प्रवाससाठी फक्त तुमचे अंगावरचे कपडे असू द्या व पायातील वहाणा असू द्या. अधिकचे वस्त्र किंवा वहाणा घेऊ नका. काठी घेऊ नका, कारण काम करणाऱ्याच्या गरजा भागणे आवश्यक आहे. ¹¹ज्या कोणत्याही नगरात किंवा खेड्यात तुम्ही जाल, तेथे कोण योग्य व्यक्ति आहे याचा शोध करा आणि तेथून निघेपर्यंत त्या व्यक्तीच्या घरी राहा. ¹²त्या घरात प्रवेश करतवेळी 'येथे शांति नांवे' असे म्हणा. ¹³जर ते घर खरोखर योग्य असेल तर तुमची शांति तेथे राहिल पण जर ते घर योग्य नसेल तर तुमची शांति तुमच्याकडे परत येईल. ¹⁴आणि जो कोणी तुम्हांला स्वीकारणार नाही किंवा तुमचे शब्द ऐकणार नाही तेव्हा त्याच्या घरातून किंवा नगरातून बाहेर पडताना तुम्ही आपल्या पायाची धूळ झटकून टाका. ¹⁵मी तुम्हांला खरे सांगतो. न्यायाच्या दिवशी त्या नगरापेक्षा सदेम आणि गमोराला अधिक सोपे जाईल.

येशू छळाविषयी सावध करतो

(मार्क 13:9-13; लूक 21:12-17)

¹⁶"लांडग्यांमध्ये जसे मेंढरास पाठवावे तसे मी तुम्हांस पाठवीत आहे, म्हणून तुम्ही सापांसारखे चतुर आणि कबुतरांसारखे सरळ स्वभावी असा. ¹⁷माणसांविषयी सावध असा, कारण ते तुम्हांला न्यायसभेच्या स्वाधीन करतील आणि त्यांच्या सभस्थानांमध्ये ते तुम्हांला फटके मारतील. ¹⁸माझ्यामुळे ते तुम्हांला राज्यपाल व राजे यांच्यासमोर

आणतील. तुम्ही त्यांच्यापुढे व यहूदीतर लोकांसमोर माझ्याविषयी सांगला. ¹⁹जेव्हा तुम्हांला अटक करतील तेव्हा काय बोलवे किंवा कसे बोलवे याविषयी काळजी करू नका. त्यावेळेला तुम्ही काय बोलायचे ते सांगितले जाईल. ²⁰कारण बोलणारे तुम्ही नसून तुमच्या पित्याचा आत्मा तुमच्याद्वारे बोलेल.

²¹"भाऊ आपल्या भावाविरुद्ध व पिता आपल्या मुलाविरुद्ध उठेल आणि त्याला विश्वासघाताने मारण्यास सोपवून देईल. मुले आईवडिलांविरुद्ध उठून त्यांना जिवे मारण्यास देतील. ²²माझ्यामुळे सर्व तुमचा द्वेष करतील. पण शेवटपर्यंत जो टिकेल तोच तरेल. ²³एका ठिकाणी जर तुम्हांला त्रास दिला जाईल, तर दुसरीकडे जा. मी तुम्हांला खरे सांगतो मनुष्याचा पुत्र येईपर्यंत झुझ्याच्या सर्व गावांमध्ये तुमचे असे फिरणे संपणार नाही.

²⁴"विद्यार्थी त्याच्या शिक्षकापेक्षा वरचढ नाही, किंवा नोकर मालकाच्या वरचढ नाही. ²⁵विद्यार्थी आपल्या शिक्षकासारखा व नोकर आपल्या मालकासारखा होणे, इतके पुरे. जर घराच्या धन्याला त्यांनी बालजबूल म्हटले तर घरातील इतर माणसांना ते किती वाईट नावे ठेवतील!"

लोकांचे नको तर देवाचे भय बाळगा

(लूक 12:2-7)

²⁶"म्हणून त्यांना भिऊ नका, कारण उघडे होणार नाही असे काही झाकलेले नाही आणि कळणार नाही असे काही गुप्त नाही. ²⁷जे मी तुम्हांला अंधारत सांगतो ते तुम्ही प्रकाशात बोला, आणि कानात सांगितलेले जे तुम्ही ऐकता ते तुम्ही छपरावरून गाजवा. ²⁸जे शरीराला वधतात पण आत्म्याचा वध करू शकत नाहीत त्यांना भिऊ नका, तर त्यापेक्षा आत्म्याला व शरीराला जो मारू शकतो व नरकात टाकू शकतो त्याला भ्या. ²⁹दोन चिमण्या एका पैशाला विकत नाहीत का? तरीही तुमच्या पित्याच्या इच्छेशिवाय त्यातील एकही जमिनीवर पडणार नाही.

³⁰"आणि तुमच्या डोक्यावरचे केससुद्धा त्याने मोजलेले आहेत. ³¹म्हणून घाबरू नका. पुष्कळ चिमण्यापेक्षा तुम्ही अधिक मौल्यवान आहात.

³²"जो कोणी मनुष्यांसमोर मला स्वीकारील त्याला मीसुद्धा माझ्या स्वर्गातील पित्यासमोर स्वीकारीन. ³³पण जो कोणी मनुष्यांसमोर मला नाकारील त्याला मी सुद्धा माझ्या स्वर्गातील पित्यासमोर नाकारीन. ³⁴असे समजू नका की मी पृथ्वीवर शांति करायला आलो आहे; मी शांति स्थापित करायला आलो नाही तर तलवार चालवायला आलो आहे. ³⁵⁻³⁶मी फूट पाडायला आलो आहे,

"म्हणजे मुलाला त्याच्या पित्याविरुद्ध आणि मुलीला तिच्या आईविरुद्ध सुनेला तिच्या सासूविरुद्ध उभे करायला आलो आहे. सारांश मनुष्याच्या घरचीच माणसे त्याचे शत्रू होतील."

³⁷जो माइयापेक्षा स्वतःच्या पित्यावर किंवा आईवर अधिक प्रीति करतो, तो मला योग्य नाही. जो माइयापेक्षा आपल्या मुलावर, मुलीवर अधिक प्रीति करतो, तो मला योग्य नाही. ³⁸जो आपला वधस्तंभ घेऊन माइयामागे येण्याचे नाकारतो, तो मला योग्य नाही. ³⁹जो आपला जीव मिळवितो तो त्याला गमावील पण जो माइयाकरिता आपला जीव गमावतो तो त्याला मिळवील. ⁴⁰जी व्यक्ति तुम्हांला स्वीकारते ती व्यक्ति मला स्वीकारते आणि ज्या पित्याने मला पाठविले त्यालाही स्वीकारते. ⁴¹जो कोणी संदेष्ट्यांचा स्वीकार त्याच्या संदेशाच्या सेवेमुळे करतो, त्याला संदेष्ट्याचे प्रतिफळ मिळेल, आणि जो धार्मिकाचा स्वीकार त्याच्या धार्मिकतेसाठी करतो, त्याला धार्मिकाचे प्रतिफळ मिळेल. ⁴²मी तुम्हांला खरे सांगतो की, जो कोणी शिष्यांच्या नावाने या लहानातील एकाला केवळ प्यालाभर थंड पाणी प्यायला देईल तो आपल्या प्रतिफळाला मुळीच मुकणार नाही."

येशू आणि बाप्टिस्मा करणारा योहान (लूक 7:18-35)

11 येशूने त्याच्या बारा शिष्यांना ह्या गोष्टी सांगण्याचे संपविल्यावर तो तेथून निघाला आणि गालील प्रांतातील गावांमध्ये फिरून शिकवू आणि उपदेश करू लागला. ²बाप्टिस्मा करणारा योहान तुरूंगात होता. त्याने ख्रिस्त करीत असलेल्या गोष्टींविषयी ऐकले. तेव्हा योहानाने काही शिष्यांना येशूकडे पाठविले. ³आणि त्याला विचारले, "जो येणार होता, तो तूच आहेस? किंवा आम्ही दुसऱ्याची वाट पाहावी?"

⁴येशूने उत्तर दिले, "जे तुम्ही ऐकता व पाहता ते योहानाला जाऊन सांगा. ⁵आंधळे पाहू शकतात. पांगळे चालतात. कुष्ठरोगी शुद्ध केले जातात, बहिरे ऐकतात, मेलेले उठविले जातात व गरिबांना सुवार्ता सांगण्यात येते. ⁶धन्य तो पुरुष जो माइयामुळे अडखळत नाही."

⁷मग ते जात असता येशू योहानाविषयी लोकांशी बोलू लागला, "तुम्ही वैराण प्रदेशात काय पाहायला गेला होता? वाऱ्याने हलविलेला बोरू काय? ⁸तुम्ही काय पाहायला गेला होता? तलम वस्त्र घातलेल्या माणसाला पाहायला गेला होता काय? तलम वस्त्र घालणारे राजांच्या राजवाड्यात असतात. ⁹तर मग तुम्ही बाहेर कशाला गेला होतात? संदेष्ट्याला पाहायला काय? होय. मी तुम्हांला सांगतो, आणि संदेष्ट्यांपेक्षा अधिक असा योहान होता. ¹⁰त्याच्याविषयी असे लिहिण्यात आले आहे:

'पाहा, मी माइया दूताला तुझ्यापुढे पाठवितो तो तुझ्यासाठी मार्ग तयार करील.'

मलाखी 3:1

¹¹मी तुम्हांला खरे सांगतो की, स्त्रियांपासून जन्मलेल्यांमध्ये बाप्टिस्मा करणारा योहान याच्यापेक्षा मोठा

असा कोणी झाला नाही, तरीही स्वर्गाच्या राज्यात जो अगदी लहान आहे तो त्याच्यापेक्षा मोठा आहे. ¹²बाप्टिस्मा करणाऱ्या योहानाच्या काळापासून आतापर्यंत लोक स्वर्गाच्या राज्याचा स्वीकार व प्रसार प्रभावीपणे करीत आहेत. ¹³कारण योहानापर्यंत सर्व संदेष्टे व नियमशास्त्र यांनी संदेश दिले. ¹⁴आणि जर तुम्ही ते स्वीकारण्यास तयार असाल तर येणारा एलीया तो हाच आहे. ¹⁵ज्याला ऐकायला कान आहेत तो ऐको.

¹⁶"या पिढीला मी कोणती उपमा देऊ? जी मुले बाजारत बसून आपल्या सोबत्यांना हाक मारतात त्यांच्यासारखी ही पिढी आहे. ¹⁷ती म्हणतात,

'आम्ही तुमच्यासाठी संगीत वाजविले तरी तुम्ही नाचला नाहीत, आम्ही विलाप केला तरी तुम्ही ऊर बडवून घेतले नाही.'

¹⁸योहान काही न खाता व पिता आला, पण ते म्हणतात 'त्याला भूत लागले आहे', ¹⁹इतरांप्रमाणेच मनुष्याचा पुत्र खात पीत आला. लोक म्हणतात, 'पाहा हा किती खातो? किती पितो? जकातदार व पापी लोकांचा मित्र,' परंतु ज्ञानाची योग्यता त्याच्याद्वारे घडणाऱ्या योग्य गोष्टींमुळे उरते."

जे विश्वास ठेवीत नाहीत त्यांच्यापासून येशू लोकांना सावध करतो (लूक 10:13-15)

²⁰तेव्हा ज्या नगरांमध्ये त्याने सर्वात जास्त चमत्कार केले होते त्या नगरांतील लोकांनी पश्चात्ताप केला नाही, म्हणून येशूने त्यांना दोष दिला. ²¹'हे खोरजिना, तुझा धिक्कार असो! हे बेथसैदा तुझा धिक्कार असो! कारण तुमच्यामध्ये जी पराक्रमाची कृत्ये करण्यात आली ती जर सौर व सिदोन यांच्यामध्ये केळी असती तर त्यांनी त्वरेने पूर्वीच गोंगपाट नेसून व अंगाला राख फासून पश्चात्ताप केला असता. ²²पण मी तुम्हांला सांगतो की, न्यायाच्या दिवशी सौर व सिदोन यांना तुमच्यापेक्षा अधिक सोपे जाईल. ²³आणि तू कफर्णहूम, तू आकाशापर्यंत उंच होशील काय? तू नरकापर्यंत खाली जाशील, कारण जे चमत्कार तुझ्यामध्ये करण्यात आले ते जर सदेमात करण्यात आले असते तर ते शहर आतापर्यंत टिकले असते. ²⁴पण मी तुम्हांस सांगतो की, न्यायाच्या दिवशी तुमच्यापेक्षा सदेम नगराला सोपे जाईल."

येशू त्याच्या लोकांना विश्वांति देतो (लूक 10:21-22)

²⁵मग येशू म्हणाला, "हे पित्या, आकाशाच्या व पृथ्वीच्या प्रभु मी तुझे उपकार मानतो. कारण तू या गोष्टी ज्ञानी व

बुद्धिमान लोकांपासून गुप्त ठेवून बालकांना प्रकट केल्या. ²⁶होय पित्या, तू हे केलेस, कारण खरोखर तुला असेच करायचे होते. ²⁷माझ्या पित्याने मला सर्व काही दिले आहे. आणि पित्यावाचून कोणी पुत्राला ओळखीत नाही, आणि पुत्रावाचून व ज्याला प्रगट करायची पुत्राची इच्छा आहे त्याच्याशिवाय कोणीही पित्याला ओळखीत नाही. ²⁸जे थकलेले व ओझ्याने लादलेले असे सर्व तुम्ही मजकडे या आणि मी तुम्हांला विश्रांति देईन. ²⁹माझे जू आपणांवर घ्या; माझ्यापासून शिका, म्हणजे तुमच्या आत्म्यास विश्रांति मिळेल. ³⁰कारण माझे जू सोपे आहे आणि माझे ओझे हलके आहे.”

काही यहूदी येशूवर टीका करतात (मार्क 2:23-28; लूक 6:1-5)

12 त्या दिवशी म्हणजे शब्बाथ* दिवशी येशू धान्याच्या शेतातून चालला होता. शेतात पीक उभे होते. येशूच्या शिष्यांना भूक लागली होती, म्हणून ते कणसे मोडून खाऊ लागले. ²जेव्हा परुश्यांनी हे पाहिले, तेव्हा ते येशूला म्हणाले, “पाहा, तुमचे शिष्य शब्बाथ दिवशी जे करू नये ते करीत आहेत.” ³तेव्हा त्याने त्यांना म्हटले, “दाविदाला व त्याच्याबरोबरच्या माणसांना भूक लागली तेव्हा त्याने काय केले, हे तुम्ही वाचले आहे काय? ⁴देवाच्या मंदिरात तो गेला आणि त्याने व त्याच्या बरोबर असलेल्या लोकांनी समर्पित केलेल्या भाकरी खाल्ल्या. असे कारणे नियमशास्त्राच्या विरुद्ध होते. फक्त याजकांनाच ती भाकर खाण्याची परवानगी होती. ⁵आणि तुम्ही नियमशास्त्र वाचले आहे की, प्रत्येक शब्बाथाच्या दिवशी मंदिरातील याजक मंदिरात शब्बाथ पवित्र पाळण्याविषयीचा नियम मोडीत असत परंतु ते तसे करू शकत असत. ⁶मी तुम्हांला सांगतो की, मंदिरापेक्षा महान असा कोणीतरी येथे आहे. ⁷पवित्र शास्त्र म्हणते, ‘मला यज्ञपशूंची अर्पणे नकोत, तर मला दया हवी.’ * याचा खरा अर्थ तुम्हांला समजला असता तर तुम्ही या निर्दोष लोकांना दोष लावला नसता. ⁸कारण मनुष्याचा पुत्र शब्बाथाचा प्रभु आहे.”

येशू हात वाळलेल्या माणसाला बरे करतो (मार्क 3:1-6; लूक 6:6-11)

⁹येशूने ते ठिकाण सोडले व यहूद्यांच्या सभास्थानात तो गेला. ¹⁰सभास्थानात हात वाळलेला एक मनुष्य होता. काही यहूद्यांनी येशूवर काही दोषारोप करता यावा या हेतूने त्याला विचारले, “शब्बाथ दिवशी रोग बरे करणे योग्य आहे काय?” ¹¹येशूने त्यांना उत्तर दिले, “जर तुमच्यापैकी एखाद्याकडे मेंढरू असेल व शब्बाथ दिवशी

ते खड्ड्यात पडले, तर तो त्याला वर काढणार नाही काय? ¹²तर मग मनुष्य मेंढरापेक्षा कितीतरी अधिक मौल्यवान आहे. म्हणून नियमशास्त्र लोकांना शब्बाथ दिवशी चांगले करण्याची मोकळीक देते.”

¹³मग येशू त्या वाळलेल्या हाताच्या मनुष्याला म्हणाला, “तुझा हात पुढे सरळ कर”. त्या मनुष्याने हात लांब केला व तो हात बरा झाला आणि दुसऱ्या हातासारखाच चांगला झाला. ¹⁴नंतर परुश्यांनी बाहेर जाऊन त्याला कसे मारावे याविषयी मसलत केली.

येशू देवाचा निवडलेला सेवक

¹⁵परुशी काय करीत आहेत ते येशूला माहीत होते. म्हणून येशू तेथून गेला. पुष्कळ लोक येशूच्या मागे निघाले व त्याने जे कोणी रोगी होते, त्या सर्वांना बरे केले. ¹⁶आणि त्याने त्यांना निक्षून सांगितले की, ‘तो कोण आहे, हे इतरांना सांगू नका.’ ¹⁷यश्या संदेष्ट्याच्या द्वारे जे सांगितले गेले होते ते पूर्ण होण्यासाठी त्याने असे म्हटले.

¹⁸‘हा माझा सेवक, याला मी निवडले आहे. मी त्याजवर प्रीति करतो, आणि त्याच्याविषयी मला संतोष वाटतो. मी आपला आत्मा त्याच्यावर ठेवीन, आणि तो यहूदीतरांसाठी योग्य न्यायाची घोषणा करील.

¹⁹तो वाद घालणार नाही किंवा ओरडणार नाही; रस्त्यावर लोक त्याचा आवाज ऐकणार नाहीत

²⁰वाकलेला बोरू तो मोडणार नाही आणि मंदाबलेली वात तो विझविणार नाही. योग्य निर्णयाचा विजय होईपर्यंत तो असे करील.

²¹सर्व लोक त्याच्यावर आशा ठेवतील.”

यशया 42:1-4

येशूचे सामर्थ्य देवाकडून आहे

(मार्क 3:20-30; लूक 11:14-23; 12:10)

²²मग काही माणसांनी एकाला येशूकडे आणले. तो मनुष्य आंधळा व मुका होता व त्याच्यामध्ये भूत होते. येशूने त्या माणसाला बरे केले व तो बोलू लागला व पाहू लागला. ²³सर्व लोक चकित झाले, ते म्हणाले, “हा दाविदाचा पुत्र असेल काय?” ²⁴परुश्यांनी लोकांना हे बोलताना ऐकले. परुशी म्हणाले, “भुते काढण्यासाठी येशू बालजबूल सैतानाचे सामर्थ्य वापरतो आणि बालजबूल हा तर भुतांचा प्रमुख आहे.”

²⁵परुशी कसला विचार करीत आहेत ते येशूला जाणवत होते. म्हणून येशू त्यांना म्हणाला, “आपसत लढणारी राज्ये नाश पावतात व फूट पडलेले शहर किंवा घर टिकत नाही. ²⁶आणि जर सैतानच सैतानाला काढतो तर त्यांच्यात मतभेद आहे, त्यांच्यात फूट आहे मग त्याचे राज्य कसे टिकेल? ²⁷आणि मी जर बालजबुलाच्या

शब्बाथ यहूदी कॅलेंडरप्रमाणे आठवड्याचा सातवा दिवस. यहूदी लोकांकरिता तो एक विशेष धार्मिक दिवस समजला जात असे.

मला ... दया हवी होशेय 6:6

सहय्याने भुते काढतो तर तुमची मुले कोणाच्या सामर्थ्याने भुते काढतात. म्हणून तुमचे स्वतःचे लोक तुम्हांला चूक ठरवतील. ²⁸परंतु मी जर देवाच्या साहाय्याने भुते काढतो तर देवाचे राज्य तुमच्यापर्यंत आले आहे हे निश्चित समजा.

²⁹“किंवा एखादा बलवान मनुष्याच्या घरात शिरून, त्याच्या घरातील सर्व वस्तूंची चोरी जर कोणाला करायची असेल तर प्रथम त्या बलवान मनुष्याला तो बांधून टाकील व मग तो चोरी करील. ³⁰एखादा मनुष्य जर माझे समर्थन करीत नसेल, तर तो माझ्याविरुद्ध आहे. जो मनुष्य माझ्याबरोबर काम करीत नाही तो माझ्याविरुद्ध काम करीत आहे. ³¹म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, मनुष्यांना ते करीत असलेल्या सर्व पापांची क्षमा करण्यात येईल. ते जे काही वाईट बोलतील त्याबद्दलही क्षमा करण्यात येईल पण जर कोणी पवित्र आत्म्याविरुद्ध बोलेल, तर त्याला क्षमा करण्यात येणार नाही. ³²एखादा मनुष्य जर मनुष्याच्या पुत्राविरुद्ध काही बोलेल तर त्याला क्षमा करण्यात येईल पण जो कोणी पवित्र आत्म्याविरुद्ध बोलेल त्याला क्षमा होणार नाही. त्याला या काळीही क्षमा होणार नाही व भविष्यातही होणार नाही.

ज्या गोष्टी तुम्ही करता त्या
तुम्ही कोण आहात हे दाखवितात

(लूक 6:43-45)

³³जर तुम्हांला चांगले फळ हवे असेल, तर झाड चांगले करा. जर तुम्ही झाड चांगले करणार नाही, तर फळही चांगले येणार नाही. कारण झाड त्याच्या फळावरून ओळखले जाते. ³⁴अहो सापाच्या पिल्लांनो, तुम्ही वाईट असता तुम्हांला चांगल्या गोष्टी कशा बोलता येतील? जे अंतःकरणात आहे तेच तोंडावाटे बाहेर पडते. ³⁵चांगला मनुष्य आपल्या चांगल्या भांडारातून चांगल्या गोष्टी काढतो आणि वाईट माणूस आपल्या वाईट भांडारातून वाईट गोष्टी काढतो. ³⁶आणखी मी तुम्हांस सांगतो की. जो प्रत्येक व्यर्थ शब्द लोक बोलतील त्याचा हिशेब ते न्यायाच्या दिवशी देतील. ³⁷कारण तू आपल्या बोलण्यावरून न्यायी ठरशील आणि आपल्या बोलण्यावरूनच दोषी ठरशील.”

यहूदी लोक येशूकडे पुरावा मागतात

(मार्क 8:11-12; लूक 11:29-32)

³⁸काही नियमशास्त्राचे शिक्षक व परूसी यांच्यापैकी काही जणांनी येशूला म्हटले, “गुरूजी, तुमच्या हातून एखादे चिन्ह पहावे अशी आमची इच्छा आहे.”

³⁹येशूने उत्तर दिले, “जे लोक देवाशी प्रामाणिक नाहीत, पापी आहेत असे लोक पुराव्यासाठी चमत्कार पाहू इच्छितात. पण योना संदेष्ट्याशिवाय दुसरे चिन्ह तुम्हांला मिळणार नाही. ⁴⁰कारण योना जसा तीन दिवस व तीन रात्री माशाच्या पोटात होता तसा मनुष्याचा पुत्र तीन दिवस व तीन रात्री पृथ्वीच्या पोटात राहील. ⁴¹जेव्हा तुमच्या

पिढीचा न्याय होईल, तेव्हा निनवेचे लोक उभे राहतील, तुमच्याविरुद्ध साक्ष देतील आणि तुम्हांला दोष देतील. कारण त्यांनी योनाच्या उपदेशावरून पश्चात्ताप केला. आणि आता तर तुमच्यामध्ये योनापेक्षा महान असा कोणी एक येथे आहे. ⁴²न्यायाच्या दिवशी दक्षिणेची राणी* या पिढीबरोबर उभी राहून हिला दोषी ठरविल. कारण शलमोनाचे ज्ञान एकायला ती पृथ्वीच्या शेवटापासून आली. आणि शलमोनापेक्षा महान असा कोणी येथे आहे!

सध्याचे लोक पापी आहेत

(लूक 11:24-26)

⁴³जेव्हा अशुद्ध आत्मा माणसाला सोडून बाहेर निघून जातो तेव्हा तो पाणी नसलेल्या ठिकाणाहून विसावा शोधीत फिरतो पण तो त्याला मिळत नाही. ⁴⁴तेव्हा तो म्हणतो, ‘जेथून मी आलो त्या माझ्या घरात मी परत जाईन’ आणि जेव्हा तो परत येतो तेव्हा ते घर रिकामे असलेले तसेच स्वच्छ व नीटनेटके असे त्याला दिसते. ⁴⁵नंतर तो जाऊन आपल्यापेक्षा वाईट असे दुसरे सात आणखी आत्मे आपल्याबरोबर घेतो व ते आत शिरून त्याला झपाटतात व त्याच्यात राहतात. मग त्या माणसाची शेवटची स्थिति पहिल्यापेक्षा वाईट होते. तसेच आजच्या ह्या पापी पिढीचे होईल.”

येशूचे अनुयायी हेच त्याचे कुटुंब

(मार्क 3:31-35; लूक 8:19-21)

⁴⁶तो लोकांशी बोलत असता, त्याची आई व त्याचे भाऊ त्याच्याशी बोलण्यासाठी बाहेर वाट पाहत उभे होते. ⁴⁷तेव्हा कोणी तरी त्याला म्हणाले, “तुमची आई व भाऊ बाहेर उभे आहेत. ते तुमच्याशी बोलण्याची वाट पाहत आहेत.” ⁴⁸त्याच्याशी बोलणाऱ्याला त्याने उत्तर दिले, “कोण माझी आई? कोण माझा भाऊ?” ⁴⁹मग तो आपल्या शिष्यांकडे हात करून म्हणाला, “पाहा हे माझे आई व माझे भाऊ आहेत. ⁵⁰कारण माझ्या स्वर्गीय पिताच्या इच्छेनुसार जे वागतात, तेच माझे भाऊ, बहीण आणि आई आहेत.”

बी परेराण्याची बोधकथा

(मार्क 4:1-9; लूक 8:4-8)

13 त्याच दिवशी येशू घराबाहेर पडून सरोवराच्या काठी जाऊन बसला. ²पुष्कळ लोक त्याच्याभोवती जमले, म्हणून येशू नावेत जाऊन बसला व सर्व लोकसमुदाय किनाऱ्यावर उभा राहिला. ³तेव्हा त्याने त्यांना गोष्टीरूपाने बोध केला. तो म्हणाला, “एक शेतकरी बी परेरायला निघाला. ⁴तो पेरीत असता काही बी रस्त्यावर पडले, पक्षी आले व त्यांनी ते खाऊन टाकले. ⁵काही बी

खडकाळ जमिनीवर पडले, तेथे पुरेशी माती नव्हती. तेथे बी फार झपाट्याने वाढले. पण जमीन खोलवर नव्हती, म्हणून जेव्हा सूर्य उगवला तेव्हा रोपटे वाळून गेले. कारण त्याला खोलवर मुळे नव्हती. ⁷काही बी काटेरी झुडपावर पडले. काटेरी झुडूप वाढले आणि त्याने रोपाची वाढ खुंटविली. ⁸काही बी चांगल्या जमिनीवर पडले, ते रोप वाढले व त्याला धान्य आले. आणि कोठे शंभरपट, कोठे साठपट, कोठे तीसपट असे त्याने पीक दिले. ⁹ज्याला ऐकायला कान आहेत तो ऐको!”

येशूने बोधकथांचा वापर का केला

(मार्क 4:10-12; लूक 8:9-10)

¹⁰मग शिष्य त्याच्याजवळ आले आणि त्यांनी विचारले, “तुम्ही त्यांना गोष्टीरूपाने बोध का करता?”

¹¹तेव्हा त्याने उत्तर दिले, “स्वर्गाच्या राज्याची रहस्ये तुम्ही समजू शकता, पण त्यांना ते समजणार नाही. ¹²कारण ज्या कोणाजवळ आहे त्याला दिले जाईल व ते त्याला पुष्कळ होईल, परंतु ज्या कोणाकडे नाही त्याच्याजवळ जे असेल ते देखील त्याकडून काढून घेतले जाईल. ¹³म्हणून मी त्यांना गोष्टीरूपाने बोध करतो; कारण ते पाहत असताना ही त्यांना दिसत नाही आणि ऐकत असतांनाही त्यांना समजत नाही. ¹⁴तेव्हा हे लोक दाखवून देत आहेत की, त्यांच्यासंबंधी यशयाने पूर्वी जे लिहून ठेवले ते खरे आहे. ते असे :

‘तुम्ही लक्ष द्याल, ऐकाल पण तुम्हांला समजणार नाही, तुम्ही पाहाल आणि निरीक्षण कराल पण तुम्हांला काहीच दिसणार नाही

¹⁵कारण या लोकांचे अंतःकरण कठीण झाले आहे त्यांना कान आहेत पण ऐकू येत नाही. त्यांनी आपले डोळे मिटले आहेत. यासाठी की, या लोकांनी आपल्या डोळ्यांनी पाहू नये, आपल्या कानांनी ऐकू नये आपल्या अंतःकरणाने समजू नये व मागे फिरू नये, आणि मी त्यांना बरे करू नये.’
यशया 6:9-10

¹⁶पण तुमचे डोळे धन्य आहेत कारण ते पाहतात, तुमचे कान धन्य आहेत कारण ते ऐकतात. ¹⁷मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुम्ही ज्या गोष्टी पाहत आहा त्या पाहण्यासाठी अनेक संदेषे व नीतिमान लोक आतुरतेने वाट पाहत होते. तरी त्यांना त्या पाहता आल्या नाहीत, आणि तुम्ही ज्या गोष्टी ऐकत आहात त्या ऐकण्याची त्यांची खूप इच्छा होती तरी त्यांनी त्या ऐकल्या नाहीत.

येशू बीयांविषयी स्पष्टीकरण करतो

(मार्क 4:13-20; लूक 8:11-15)

¹⁸‘पेरणाऱ्याच्या बोधकथांचा अर्थ काय हे समजून घ्या; ¹⁹कोणी राज्याची गोष्ट ऐकतो पण ती त्याला समजत

नाही, तेव्हा तो दुष्ट (सैतान) येतो व त्याच्या अंतःकरणात पेरलेले ते घेतो, वाटेवर पेरलेला तो हाच आहे. ²⁰खडकाळ जागेवर पेरलेला तो असा आहे की, तो वचन ऐकतो व लगेच आनंदाने स्वीकारतो. ²¹तरी त्याच्यामध्ये मूळ नसल्याने तो थोडा काळच टिकतो आणि वचनामुळे संकट आले किंवा कोणी छळ केला, व त्रास झाला म्हणजे तो लगेच अडखळतो. ²²आणि काटेरी झाडांमध्ये पेरलेला असा आहे की, तो वचन ऐकतो पण जगिक गोष्टीविषयीचा ओढा, संपतीचा मोह ही वचनाला वाढू देत नाहीत आणि तो निष्फळ होतो. ²³चांगल्या जमिनीवर पेरलेला असा आहे की, तो वचन ऐकतो, ते समजतो व तो निश्चितपणे पीक देतो. कोणी शंभरपट, कोणी साठपट, कोणी तीसपट असे पीक देतो.”

गहू आणि निदण यांची बोधकथा

²⁴नंतर येशूने त्यांना दुसरी बोधकथा सांगितली. तो म्हणाला, “स्वर्गाचे राज्य हे एखाद्या मनुष्याने आपल्या शेतात चांगले बी पेरण्यासारखे आहे. ²⁵पण लोक झोपेत असता त्या मनुष्याचा शत्रू आला व गव्हामध्ये निदण पेरून गेला. ²⁶पण जेव्हा रोपे वाढली व दाणे आले तेव्हा निदणही दिसू लागले. ²⁷मग त्या माणसाचे नोकर त्याच्याकडे आले व म्हणाले, ‘मालक, आपण आपल्या शेतात चांगले बी पेरले ना? मग त्यात निदण कोठून आले?’ ²⁸तो त्यांना म्हणाला, ‘कोणीतरी शत्रूने हे केले आहे.’ त्याच्या नोकरांनी विचारले, ‘आम्ही जाऊन ते उपटून टाकावे अशी आपली इच्छा आहे काय?’

²⁹पण तो मनुष्य म्हणाला, ‘नको, तुम्ही निदण जमा करीत असताना त्याबरोबर कदाचित गहूही उपटाल. ³⁰कापणीपर्यंत दोन्ही बरोबर वाढू द्या. मग कापणीच्या वेळेस मी कापणाऱ्यास सांगेन की पहिल्याने निदण जमा करा व जाळण्यासाठी त्याच्या पेंढ्या बांधा. पण गहू माझ्या गोदामात साठवा.’”

येशूच्या आणखी काही बोधकथा

(मार्क 4:30-34; लूक 13:18-21)

³¹मग येशूने त्यांना आणखी एक बोधकथा सांगितली. तो म्हणाला, “स्वर्गाचे राज्य मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे; तो एका माणसाने घेऊन आपल्या शेतात पेरला. ³²मोहरीचा दाणा सर्व दाण्यांहून लहान आहे, पण तो त्याचे झाड मात्र खूप मोठे येते. इतके की, आकाशातील पाखरे येऊन त्याच्या फांद्यांवर राहतात.”

³³मग येशूने लोकांना आणखी एक दाखला सांगितला: “स्वर्गाचे राज्य खमिरासारखे आहे. ते एका स्त्रीने घेतले व तीन मापे पिठामध्ये ठेवले तेव्हा ते सर्व पीठ फुगले.”

³⁴लोकांना बोध करण्यासाठी येशूने नेहमीच गोष्टींचा उपयोग केला.

³⁵ते यासाठी की, संदेष्ट्यांनी जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे. ते असे की :

“गोष्टी सांगायला मी आपले तोंड उघडून, जगाच्या स्थापनेपासून गुप्त राहिलेल्या गोष्टी मी बोलेलं.”

स्तोत्र. 78:2

येशू बोधकथा समजावून सांगतो

³⁶मग येशू लोकांना सोडून घरात गेला. त्याच्याकडे त्याचे शिष्य आले आणि म्हणाले, “शेतातील निदणाची बोधकथा आम्हांला नीट समजावून सांगा.”

³⁷येशूने उत्तर दिले, “शेतामध्ये चांगले बी पेरणारा हा मनुष्याचा पुत्र आहे. ³⁸आणि शेत हे जग आहे. चांगले बी हे देवाच्या राज्यातील मुले आहेत आणि निदण हे दुष्टाचे (सैतानाचे) मुलगे आहेत. ³⁹हे निदण पेरणारा शत्रू हा सैतान आहे आणि कापणी या काळाची समाप्ति आहे व कापणी करणारे देवदूत आहेत. ⁴⁰म्हणून जसे निदण गोळा करून अग्नीत टाकतात त्याप्रमाणे या काळाच्या शेवटी होईल. ⁴¹मनुष्याचा पुत्र आपल्या दूतांना पाठवील आणि ते त्याच्या राज्यातून अडखळण करणाऱ्या सर्व गोष्टी आणि अन्याय करणारे यांना बाजूला काढतील ⁴²आणि त्यांना अग्नीच्या भट्टीत टाकतील. तेथे रडणे व दात खाणे चालेल. ⁴³तेव्हा नीतिमान लोक आपल्या पित्याच्या राज्यात सूर्यासारखे प्रकाशतील. ज्याला ऐकायला कान आहेत तो ऐको!

गुप्त ठेवी आणि मोती यांच्या बोधकथा

⁴⁴स्वर्गाचे राज्य हे जणू काय शेतामध्ये लपवून ठेवलेल्या ठेवीसारखे आहे. एके दिवशी एका मनुष्याला ती ठेव सापडली. त्यामुळे त्या मनुष्याला खूप आनंद झाला. तो ती गुप्त ठेव पुन्हा त्याच शेतत लपवून ठेवतो व आपले सर्व काही विकून ते शेत विकत घेतो.

⁴⁵आणखी, स्वर्गाचे राज्य चांगल्या मोत्याचा शोध घेणाऱ्या व्यापाऱ्यासारखे आहे. ⁴⁶एक दिवस त्याला एक अत्यंत सुंदर मोती सापडतो. तेव्हा तो जाऊन आपले सर्व काही विकतो आणि ते मोती विकत घेतो.

माशाच्या जाळ्याविषयीची बोधकथा

⁴⁷“तसेच, स्वर्गाचे राज्य पाप्यात टाकलेल्या जाळ्यासारखे आहे. जाळ्यात सर्व प्रकारचे मासे सापडतात. ⁴⁸ते भरल्यावर माणसांनी ते ओढून किनाऱ्यावर आणले व बसून जे चांगले ते भांड्यात भरले व जे वाईट ते फेकून दिले. ⁴⁹या काळाच्या शेवटी असेच होईल. देवदूत येतील आणि वाईटांना नीतिमान लोकांतून वेगळे करतील. ⁵⁰वाईट लोकांना अग्नीत फेकून देण्यात येईल. तेथे रडणे व दात खाणे चालेल. ⁵¹येशूने शिष्यांना विचारले, “तुम्हांला या सर्व गोष्टी समजल्या काय?” तेव्हा ते म्हणाले, “होय.”

⁵²तेव्हा त्याने त्यांना म्हटले, “प्रत्येक नियमशास्त्राचा शिक्षक ज्याला स्वर्गाच्या राज्याविषयी शिकविण्यात आले आहेत तो घरमालकासारखा आहे. त्याच्याकडे अनेक जुन्या व नव्या गोष्टी घरातील तिजोरीत ठेवलेल्या आहेत.”

येशू आपल्या गावी जातो

(मार्क 6:1-6; लूक 4:16-30)

⁵³येशूने लोकांना बोध करण्याचे व गोष्टी सांगून शिकविण्याचे संपवल्यानंतर तो निघून गेला. ⁵⁴त्याने आपल्या गावी येऊन त्यांच्या सभास्थानामध्ये असे शिकविले की, ते चकित होऊन म्हणाले, “हे ज्ञान व ही सामर्थ्याची कृत्ये याला कशी आली? ⁵⁵हा त्या सुताराचा मुलगा ना? याच्या आईला मरीया म्हणतात ना? आणि याकोब व योसेफ आणि शिमोन व यहुदा याचे भाऊ आहेत ना? ⁵⁶याच्या सर्व बहिणी आपल्यात आहेत ना? मग याला या सर्व गोष्टी कशा आल्या असे ते त्याच्याविषयी गोंधळात पडले.” ⁵⁷त्यांनी त्याला मानण्याचे नाकारले.

पण येशू त्यांना म्हणाला, “इतर लोक संदेष्ट्यांचा सन्मान करतात. पण त्याच्या स्वतःच्या गावात किंवा घरात त्याचा सन्मान होत नाही.” ⁵⁸तेथील लोकांच्या अविश्वासामुळे त्याने तेथे जास्त चमत्कार केले नाहीत.

हेरोद येशूविषयी ऐकतो

(मार्क 6:14-29; लूक 9:7-9)

14 त्या वेळी हेरोदाने * येशूविषयी बातमी ऐकली. ²तेव्हा त्याने आपल्या सेवकांना म्हटले, “येशू हा बाप्टिस्मा करणारा योहान आहे. तो मेलेल्यातून उठला आहे. त्यामुळेच तो हे चमत्कार करीत आहे.”

बाप्टिस्मा करणारा योहान कसा मारला गेला

³हेरोदाने आपला भाऊ फिलिप्प याची पत्नी हेरोदिया हिच्यामुळे योहानाला अटक करून तुरुंगात टाकले होते. ⁴कारण योहान त्याला सांगत होता, “तू हेरोदियाला ठेवणे योग्य नाही.” ⁵हेरोद त्याला मारावयास पाहत होता, पण तो लोकांना भीत होता कारण लोकांचा असा विश्वास होता की, योहान संदेष्टा आहे.

⁶हेरोदाच्या वाढदिवशी हेरोदियाच्या मुलीने दरबारात नाच करून हेरोदाला संतुष्ट केले. ⁷त्यामुळे त्याने शपथ वाहून ती जे काही मागेल ते देण्याचे अभिवचन तिला दिले. ⁸तिच्या आईच्या सांगण्यावरून ती म्हणाली, “मला येथे तबकात बाप्टिस्मा करणारा योहान याचे शीर द्या” ⁹हेरोद राजाला फार वाईट वाटले. तरी त्याने आपल्या शपथपूर्वक दिलेल्या वचनामुळे व आमंत्रित लोकांमुळे ते द्यावे अशी आज्ञा केली. ¹⁰आणि त्याने तुरुंगात माणसे पाठवून योहानाचे शीर तोडले. ¹¹मग त्यांनी त्याचे शीर

हेरोद हेरोद अनीपस. महान हेरोदाचा मुलगा

तबकात घालून त्या मुलीला आणून दिले. तिने ते आपल्या आईकडे आणले. ¹²मग त्याच्या शिष्यांनी येऊन त्याचे प्रेत उचलून नेले व त्याला पुरले. आणि त्यांनी जाऊन जे घडले ते येशूला सांगितले.

येशू पाच हजारांहून अधिक लोकांना जेवू घालतो (मार्क 6:30-44; लूक 9:10-17; योहान 6:1-14)

¹³मग ते ऐकून येशू तेथून नावेत बसून निघून गेला व नंतर नावेतून उतरून माळरानावर एका निवांत व एकाकी जागी गेला. लोकांनी हे ऐकले तेव्हा ते पायी त्याच्याकडे गेले. ¹⁴मग तो किनाऱ्यावर आला, जेव्हा त्याने मोठा लोकसमुदाय पाहिला. तेव्हा त्याला त्यांच्याबद्दल कळवळा वाटला. म्हणून जे आजारी होते त्यांना त्याने बरे केले. ¹⁵मग संध्याकाळ झाल्यावर त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, "ही माळरानावरची उजाड जागा आहे आणि भोजन वेळ होऊन गेली आहे. लोकांनी गावामध्ये जाऊन स्वतःकरिता अन्न विकत घ्यावे म्हणून त्यांना पाठवून द्या." ¹⁶परंतु येशू त्यांना म्हणाला, "त्यांना जाण्याची गरज नाही. तुम्हीच त्यांना खायला द्या."

¹⁷तेव्हा ते त्याला म्हणाले, "पाच भाकरी व दोन मासे याशिवाय येथे आमच्याजवळ काहीच नाही." ¹⁸तो म्हणाला, "त्या इकडे आणा." ¹⁹मग लोकांना गवतावर बसण्याची आज्ञा केल्यावर त्याने त्या पाच भाकरी व दोन मासे घेऊन वर आकाशाकडे पाहून त्यावर आशीर्वाद मागितला. नंतर त्याने भाकरी मोडून शिष्यांना दिल्या व शिष्यांनी लोकांस दिल्या. ²⁰ते सर्व जेवून तृप्त झाले. मग त्या उरलेल्या तुकड्यांच्या त्यांनी बारा टोपल्या भरून घेतल्या. ²¹जेवणाच्यामध्ये स्त्रिया व मुले मोजली नाहीत, पुरुष मात्र पाच हजार होते.

येशू सरोवरावरून चालतो (मार्क 6:45-52; योहान 6:15-21)

²²मग तो स्वतः लोकसमुदायास निरोप देईपर्यंत त्याने शिष्यांना नावेत बसून लगेच आपल्यापुढे पलीकडे जाण्यास सांगितले. ²³लोकांना पाठवून दिल्यावर तो प्रार्थना करण्यास एकांत ठिकाणी डोंगरावर गेला, रात्र झाली तेव्हा तो तेथे एकटाच होता. ²⁴पण त्यावेळी नाव किनाऱ्यापासून बऱ्याच अंतरावर होती व ती लाटांनी हेलकावत होती, कारण वारा समोरून वाहत होता.

²⁵मग पहाटेच्या वेळी तो पाण्यावरून चालत शिष्यांकडे आला. ²⁶शिष्य त्याला पाण्यावरून चालताना पाहून घाबरून गेले, त्यांना वाटले, भूतबीत आहे की काय म्हणून ते "भूत, भूत" असे ओरडू लागले.

²⁷पण येशू लगेच त्यांना म्हणाला, "काळजी करू नका! मी आहे! भिऊ नका."

²⁸पेत्र म्हणाला, "प्रभु जर तो तूच आहेस तर मला पाण्यावरून तुझ्याकडे यायला सांग."

²⁹येशू म्हणाला, "ये."

मग पेत्र नावेतून पाण्यात उतरला व पाण्यावरून चालत येशूकडे जाऊ लागला. ³⁰पण तो पाण्यावरून चालत असतानाच वारा व लाटा पाहून तो भयला आणि बुडू लागला. बुडताना ओरडला, "प्रभु, मला वाचवा."

³¹आणि लगेच येशूने आपला हात पुढे करून त्याला धरले व म्हटले, "अरे अल्पविश्वासू माणसा, तू संशय का धरलास?" ³²मग ते नावेत बसल्यावर वारा थांबला. ³³तेव्हा जे नावेत होते ते त्याला नमन करून म्हणाले, "तुम्ही खरोखर देवाचे पुत्र आहात."

³⁴नंतर ते पलीकडे गनेसरेत येथे पोहोचले. ³⁵तेथील लोकांनी येशूला पाहिले व सभोवतालच्या सर्व प्रदेशात निरोप पाठविला व त्यांनी सर्व प्रकारच्या आज्यांस त्याच्याकडे आणले. ³⁶आणि आम्हांला आपल्या कस्राच्या काठाला स्पर्श करू द्यावा, अशी विनंती केली, तेव्हा जितक्यांनी स्पर्श केला तितके बरे झाले.

देवाची आज्ञा आणि माणसांनी बनविलेले नियम (मार्क 7:1-23)

15 तेव्हा यरुशलमाहून काही परुशी व नियमशास्त्राचे शिक्षक येशूकडे आले व म्हणाले, ²'तुमचे शिष्य पूर्वजांनी घालून दिलेले नियम का पाळत नाहीत? कारण तुमचे शिष्य जेवणापूर्वी हात धूत नाहीत.'

³येशूने उत्तर दिले, "आणि तुम्ही तुमच्या परंपरा चालविण्यासाठी देवाची आज्ञा का मोडता? ⁴कारण देवाने सांगितले आहे की, 'तुझ्या आईवडिलांचा मान राख.*' आणि जो कोणी आपल्या आईवडिलांबद्दल वाईट बोलतो, त्याला जिवे मारावे.*' ⁵पण तुम्ही म्हणता, जो कोणी पित्याला किंवा आईला म्हणेल की, 'तुला जे काही दिल्याने तुझा जो फायदा झाला असता, ते मी देवाला अर्पण केले आहे ⁶ते देवाचे नियम मोडीत आहेत.' आपल्या वडिलांचा व आईचा सन्मान करू नये. याप्रकारे तुम्ही आपल्या अशा परंपरेने देवाचे वचन रद्द केले आहे. ⁷अहो दोंग्यांनो, तुम्हाविषयी यशया संदेष्ट्याने योग्य सांगितले आहे. तो म्हणतो :

⁸हे लोक, ओठांनी माझा सन्मान करतात पण त्यांचे हृदय माझ्यापासून दूर आहे.

⁹आणि ते माणसांचे नियम आपली धर्मतत्त्वे म्हणून शिकवितात आणि व्यर्थच माझी उपासना करतात."

यशया 29:13

¹⁰तेव्हा लोकांना जवळ बोलावून त्याने म्हटले, "एका व समजून घ्या. ¹¹जे तोंडाद्वारे आत जाते ते माणसाला

तुझ्या ... राख निर्गम 20:12; अनुवाद 5:16

आणि जो ... मारावे निर्गम 21:17

अशुद्ध करीत नाही, पण जे तोंडातून बाहेर निघते तेच माणसाला अशुद्ध करते."

¹²नंतर शिष्य जवळ येऊन त्याला म्हणाले, "परुश्यांनी जेव्हा हे ऐकले तेव्हा ते रागावले हे आपणाला कळले काय?" ¹³पण त्याने उत्तर देऊन म्हटले, "प्रत्येक रोपटे जे माझ्या स्वर्गातील पित्याने लावले नाही ते उपटले जाईल. ¹⁴त्यांना जाऊ द्या. ते आंधळे वाटाडे आहेत. जर एका आंधळ्याने दुसऱ्या आंधळ्याला वाट दाखवण्याचा प्रयत्न केल्या तर दोघेही खड्ड्यात पडतील."

¹⁵पेत्र म्हणाला, "आमच्यासाठी या बोधकथचे स्पष्टीकरण करा."

¹⁶"तुम्ही अजूनही बुद्धिमंदव आहात काय?" येशूने त्यांना विचारले. ¹⁷जे काही तोंडात जाते ते सर्व पोटात जाते व मग बाहेर टाकले जाते. हे तुम्हांला अजून समजत नाही काय? ¹⁸परंतु ज्या गोष्टी तोंडातून बाहेर निघतात त्या अंतःकरणातून येतात व त्याच माणसाला डागाळतात. ¹⁹कारण वाईट विचार, खून, व्यभिचार, जारकर्म, खोटेव्या साक्षी, निंदा ही अंतःकरणातून बाहेर निघतात. ²⁰माणसाला डागाळणाऱ्या याच गोष्टी आहेत न धुतलेल्या हाताने खाण्याने माणसाला विटाळ होत नाही."

येशू यहुदी नसलेल्या स्त्रीला मदत करतो (मार्क 7:24-30)

²¹नंतर येशू तेथून निघून सौर व सिदोन या भागात गेला. ²²तेव्हा एक कनानी स्त्री त्या भागातून येशूकडे आली. ती स्त्री ओरडून म्हणाली, "प्रभु, दारिद्र्याच्या पुत्रा, माझ्यावर दया करा. माझी मुलगी भुताने पछाडली आहे."

²³पण येशूने तिला एका शब्दानेही उत्तर दिले नाही; तेव्हा त्याच्या शिष्यांनी येऊन त्याला विनंति केली, "तिला पाठवून द्या, कारण ती आमच्या मागे ओरडत येत आहे."

²⁴पण येशूने उत्तर दिले, "मला देवाने फक्त इझ्राएलच्या हरवलेल्या मेंढरांकडे पाठविले आहे."

²⁵मग ती स्त्री पुन्हा येशूकडे आली, ती येशूच्या पाया पडली व म्हणाली, "प्रभु, माझे साहाय्य करा. ²⁶परंतु त्याने म्हटले, "मुलाची भाकर घेऊन कुत्र्यास टाकणे बरे नाही."

²⁷ती स्त्री म्हणाली, "होय प्रभु, परंतु कुत्रीही आपल्या धन्याच्या मेजावरून पडलेले उष्टे चूर खातात. ²⁸तेव्हा येशूने तिला म्हटले, "बाई, तुझा विश्वास मोठा आहे! तुझ्या इच्छेप्रमाणे तुला होवो." आणि तिची मुलगी बरी झाली.

येशू अनेकांना बरे करतो

²⁹नंतर येशू तेथून निघून गालील सरोवराकडे गेला. येशू डोंगरावर गेला आणि तेथे बसला. ³⁰मग पुष्कळ लोक त्याच्याकडे आले, त्यांनी आपल्याबरोबर लुळे, पांगळे, आंधळे, बहिरे व इतर अनेक लोकांना आणले

होते आणि त्यांनी त्या आज्ञ्यांना येशूच्या पायावर ठेवले. तेव्हा त्याने त्यांना बरे केले. ³¹मुके बोलू लागले, लुळे सशक्त झाले. व्यंग असलेले चांगले झाले, लंगडे चालू लागले, आंधळे पाहू लागले. हे पाहून लोक थक्क झाले, आणि त्यांनी इझ्राएलच्या देवाचा गौरव केले.

येशू चार हजारांहून अधिकानां जेवू घालतो (मार्क 8:1-10)

³²मग येशूने आपल्या शिष्यांस आपल्याजवळ बोलावून म्हटले, "मला लोकांचा कळवळा येतो. कारण ते आज तीन दिवस झाले माझ्याजवळ राहिले आहेत आणि त्यांच्याकडे खायला काही नाही, आणि त्यांना उपाशी पाठवावे अशी माझी इच्छा नाही, कारण ते वांटेत कदाचित मूर्च्छित होतील." ³³शिष्य त्याला म्हणाले, "एवढ्या मोठ्या लोकसमुदायाला तृप्त करावे इतक्या भाकरी ह्या दूर रानात आमच्याजवळ कोठून अस्पाण?"

³⁴तेव्हा येशू म्हणाला, "तुमच्याजवळ किती भाकरी आहेत?" ते म्हणाले, "आमच्याकडे सात भाकरी आहेत व काही मासे आहेत."

³⁵मग त्याने लोकांना जमिनीवर बसविण्याची आज्ञा केली. ³⁶मग त्या सात भाकरी व मासे घेऊन त्याने देवाचे उपकार मानले व त्या भाकरी मोडल्या व शिष्यांना दिल्या व शिष्यांनी लोकांना दिल्या. ³⁷तेव्हा ते सर्व जेवून तृप्त झाले आणि त्यांनी उरलेल्या तुकड्यांनी भरलेल्या सात पाट्या गोळा केल्या. ³⁸आणि जेवणारे, स्त्रिया व लेकरे सोडून चार हजार पुरुष होते. ³⁹मग समुदायास निरोप दिल्यावर तो नावेत बसून मगदानाच्या हद्दीत गेला.

यहुदी पुढारी येशूची परीक्षा पाहतात (मार्क 8:11-13; लूक 12:54-56)

16 परुशी आणि सदूकी येशूकडे आले. त्यांना येशूची परीक्षा पाहायची होती. आम्हांला आकाशातून चिन्ह दाखवा अशी मागणी त्यांनी केली.

²त्याने त्यांना उत्तर दिले, "तुम्ही संख्याकाळ झाली असता म्हणता आजचे हवामान चांगले असेल कारण आभाळ तांबूस आहे; ³आणि तुम्ही सकाळी म्हणता, आज वादळ होईल कारण आभाळ तांबूस व गडद आहे. तुम्हांला आभाळाचे स्वरूप ओळखता येते, पण काळाची लक्षणे ओळखता येत नाहीत? ⁴दुष्ट व व्यभिचारी पिढी चिन्ह शोधते, पण तिला योना संदेष्ट्वशिवाय दुसरे चिन्ह दिले जाणार नाही." मग तो त्यांना सोडून गेला.

येशू यहुदी पुढऱ्यांविषयी सावध करतो

(मार्क 8:14-21)

⁵येशू आणि त्याचे शिष्य सरोवराच्या पलीकडे गेले तेव्हा भाकरी घ्यायला विसरले. ⁶तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, "परुशी व सदूकी यांच्या खमिरविषयी सावध असा."

⁷तेव्हा ते आपापसात विचार करून म्हणाले, "आपण भाकरी घेतल्या नाहीत म्हणून ते असे म्हणत आहे." ⁸पण येशूने हे ओळखून म्हटले, "अहो अल्पविश्वासू आपण भाकरी घेतल्या नाहीत असा विचार तुम्ही आपापसामध्ये का करता?" ⁹तुम्हांला अन्नून आठवत नाही काय? पाच भाकरींनी पाच हजार लोकांना जेवू घातले ते, आणि त्यानंतर तुम्ही किती टोपल्या उचलून घेतल्या ते तुम्हांला आठवत नाही काय? ¹⁰तसेच चार हजारांच्या जेवणाला सात भाकरी, आणि तुम्ही किती टोपल्या उचलून घेतल्या हे तुम्हांला आठवत नाही काय? ¹¹मी भाकरी विषयी तुम्हांला बोललो नाही, तर परूशी व सदूकी यांच्या खमिराविषयी सावध राहा, असे म्हणाले, हे तुम्हांला कसे समजत नाही?"

¹²तेव्हा त्यांना समजले की, त्याने त्यांना भाकरीच्या खमिराविषयी सावध राहण्यास सांगितले नव्हते, तर परूशी आणि सदूकी यांच्या शिकवणुकीविषयी सावध राहायला सांगितले होते.

पेत्र म्हणतो की येशू हा ख्रिस्त आहे (मार्क 8:27-30; लूक 9:18-21)

¹³येशू फिलिप्पाच्या कैसरिया या भागाकडे गेला. तो त्याच्या शिष्यांना म्हणाला, "मनुष्याच्या पुत्राला लोक कोण म्हणून म्हणतात?" ¹⁴आणि ते म्हणाले, "काही बाप्तिस्मा करणारा योहान, तर कित्येक एलीया तर दुसरे काही किर्मया किंवा संदेष्ट्यांपैकी एक असे म्हणतात." ¹⁵मग येशू त्यांना म्हणाला, "पण तुम्ही मला कोण म्हणून म्हणता?" ¹⁶शिमोनाने उत्तर दिले, "तू ख्रिस्त, जिवंत देवाचा पुत्र आहेस."

¹⁷येशू म्हणाला, "शिमोना, योनाच्या पुत्रा, तू धन्य आहेस, कारण रक्त व मांस यांनी तुला हे प्रगत केले नाही, तर माझा पिता जो स्वर्गात आहे त्याने तुला हे प्रगत केले. ¹⁸आणखी मी तुला असे सांगतो की, तू पेत्र आहेस आणि या खडकावर मी आपली मंडळी रचीन, आणि मृत्युनोकाचा यावर अधिकार चालणार नाही. ¹⁹मी तुला स्वर्गाच्या राज्याच्या किल्ल्या देईन आणि पृथ्वीवर जे काही तू बांधून ठेवशील ते स्वर्गात बांधले जाईल आणि पृथ्वीवर जे काही तू मोकळे करशील ते स्वर्गात मोकळे केले जाईल. ²⁰तेव्हा त्याने शिष्यांस निश्चून सांगितले की, मी ख्रिस्त आहे हे तुम्ही कोणालाही सांगू नका."

येशू म्हणतो की त्याने मेलेंच पाहिजे (मार्क 8:31-9:1; लूक 9:22-27)

²¹तेव्हापासून येशू ख्रिस्त आपल्या शिष्यांस दाखवू लागला की, आपण यरुशलेमला जावे आणि वडील यहूदी नेते व मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक यांच्याकडून पुष्कळ दुःखे सोसावी व जिवे मारले जावे व तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठविले जावे याचे अगत्य आहे.

²²तेव्हा पेत्राने त्याला जवळ घेऊन निषेध करून म्हटले, "प्रभु, या गोष्टीपासून देव तुझी सुटका करो. या गोष्टी तुझ्या बाबतीत कधीही घडणार नाहीत!"

²³परंतु तो वळून पेत्राला म्हणाला, "अरे सैताना, माझ्यामागे हो, तू मला अडखळण आहेस. कारण तू देवाच्या गोष्टींकडे लक्ष लावीत नाहीस तर मनुष्यांच्या गोष्टींकडे लक्ष लावतोस."

²⁴तेव्हा येशूने आपल्या शिष्यांस म्हटले, "जर कोणी माझ्या मागे येऊ इच्छित असेल तर त्याने स्वतःला नाकारावे आणि आपला वधस्तंभ उचलून घ्यावा व माझ्यामागे यावे. ²⁵कारण जो कोणी आपला जीव वाचवू इच्छितो तो त्याला गमावील पण जो माझ्याकरिता आपला जीव गमावील तो त्याला मिळवील. ²⁶जर मनुष्याने सर्व जग मिळविले आणि अनंतकालिक जीवन गमावले तर त्याला काय लाभ? किंवा मनुष्य आपल्या जिवाचा काय मोबदला देईल? ²⁷कारण मनुष्याचा पुत्र आपल्या पित्याच्या वैभवात आपल्या दूतांसहित येणार आहे; आणि तेव्हा तो प्रत्येकाला ज्याच्या त्याच्या कामाप्रमाणे मोबदला देईल. ²⁸मी तुम्हांला खरे सांगतो की, येथे उभे राहणाऱ्यातले काही जण असे आहेत की, ते मनुष्याच्या पुत्राला त्याच्या राज्यात येताना पाहतील तोपर्यंत त्यांना मरणाचा अनुभव येणारच नाही."

येशू मोशे व एलीयाबरोबर दिसतो (मार्क 9:2-13; लूक 9:28-36)

17 सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र, याकोब व त्याचा भाऊ योहान यांना आपल्याबरोबर घेतले व त्यांना उंच डोंगरावर एकांती नेले. ²त्याचे शिष्य पाहत अस्तानाच येशूचे रूप पालटले. त्याचे तोंड सूर्यासारखे प्रकाशले आणि त्याची वस्त्रे प्रकाशासारखी पांढरी शुभ्र झाली. ³तेव्हा मोशे व एलीया हे त्याच्याशी संभाषण करीत असलेले त्यांना दिसले.

⁴पेत्र येशूला म्हणाला, "प्रभु, येथे असणे हे आपणांसाठी बरे आहे. आपली इच्छा असेल तर मी येथे तीन मंडप करतो, एक आपल्यासाठी, एक मोशेसाठी व एक एलीयासाठी."

⁵पेत्र बोलत आहे, इतक्यात, एका तेजस्वी ढगाने त्यांच्यावर सावली केली, आणि त्या ढगातून वाणी झाली, "हा माझा प्रिय पुत्र आहे, याजविषयी मी संतुष्ट आहे, याचे तुम्ही ऐका."

⁶येशूबरोबर असलेल्या शिष्यांनी ही वाणी ऐकली. तेव्हा ते जमिनीवर पालथे पडले कारण ते फार भ्याले होते. ⁷तेव्हा येशू जवळ येऊन त्यांना स्पर्श करून म्हणाला, "उठा! घाबरू नका." ⁸मग त्यांनी आपले डोळे उघडले आणि वर पाहिले तेव्हा त्यांना येशू शिवाय दुसरे कोणीही दिसले नाही.

⁹येशू आणि त्याचे शिष्य डोंगरावरून खाली उतरत अस्ताना, येशूने त्यांना आज्ञा केली की, डोंगरावर त्यांनी

जे पाहिले ते कोणालाही सांगू नये. मनुष्याचा पुत्र मरणातून पुन्हा उठेपर्यंत वाट पाहा. ¹⁰मग त्याच्या शिष्यांनी म्हटले, “नियमशास्त्राचे शिक्षक असे का म्हणतात की, एलीया अगोदर आला पाहिजे?” ¹¹तेव्हा त्याने उत्तर दिले, “एलीया येऊन सर्व काही पूर्ववत करील हे खरे, ¹²पण मी तुम्हांला सांगतो की, एलीया आलाच आहे आणि त्यांनी त्याला ओळखले नाही पण त्यांना वाटले तसे त्यांनी त्याला केले. मनुष्याचा पुत्रही त्यांच्याकडून असेच सहन करणार आहे.” ¹³तेव्हा त्यांना समजले की त्याने बाप्टिस्मा करणाऱ्या योहानाविषयी सांगितले आहे.

येशू एका फेफरेकरी मुलाला बरे करतो (मार्क 9:14-29; लूक 9:37-43)

¹⁴नंतर येशू व शिष्य लोकसमुदायाजवळ आल्यावर एक मनुष्य त्यांच्याकडे आला आणि त्याच्यापुढे गुडघे टेकून म्हणाला, ¹⁵“प्रभु, माझ्या मुलावर दया करा. त्याला फेफरे येतात व त्याचे फार हाल होतात कारण तो सारखा विस्तवात आणि पाण्यात पडतो. ¹⁶मी त्याला आपल्या शिष्यांकडे आणले पण त्यांना त्याला बरे करता येईना.”

¹⁷येशूने उत्तर दिले, “अहो अविश्वास व विपरीत पिढीच्या लोकांना, मी तुमच्याबरोबर आणखी कोठवर राहू? मी तुमचे किती सहन करू? त्याला माझ्याकडे आणा.” ¹⁸येशूने त्या मुलामध्ये असलेल्या भुताला कडक रीतीने धमकावले, तेव्हा ते भूत त्याच्यातून निघून गेले आणि त्याच घटकेला तो मुलगा बरा झाला.

¹⁹नंतर शिष्य एकांती येशूजवळ येऊन म्हणाले, “आम्हांला (त्याच्यातील भूत) का काढता आले नाही?”

²⁰तेव्हा तो म्हणाला, “तुमच्या अल्पविश्वासामुळे. मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुमच्यात जर मोहरीच्या दाण्याएवढा विश्वास असेल तर तुम्ही या डोंगराला म्हणू शकता, ‘येथून निघून तेथे जा’ तर तो डोंगर जाईल. तुमच्यासाठी काहीही अशक्य असणार नाही.” ²¹*

येशू स्वतःच्या मरणाविषयी बोलतो (मार्क 9:30-32; लूक 9:43-45)

²²जेव्हा ते एकत्र गालील्लात आले तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “मनुष्याचा पुत्र माणसांच्या हाती विश्वासघाताने धरून दिला जाणार आहे. ²³ते त्याला जिवे मारतील आणि तिसऱ्या दिवशी तो पुन्हा उठविला जाईल.” तेव्हा शिष्य फार दुःखी झाले.

येशू कर देण्याविषयी शिकवितो

²⁴येशू आणि त्याचे शिष्य कफर्णहूमास आले तेव्हा मंदिराचा कर वसूल करणारे आले, ते पेत्राकडे येऊन म्हणाले, “तुमचा गुरू कराचा रुपया देत नाही काय?”

वचन 21 कांही ग्रीक प्रतीमध्ये समाविष्ट: तरी पण प्रार्थना व उपास यांचाचून असल्या जातीचे भूत निघत नाही.

²⁵त्याने म्हटले, “होय देतो.” मग तो घरात आल्याबरोबर तो बोलण्याअगोदर येशू म्हणाला, “शिमीना, तुला काय वाटते? पृथ्वीवरील राजे जकात किंवा कर कोणाकडून घेतात, आपल्या मुलांकडून की परक्याकडून?”

²⁶जेव्हा तो म्हणाला, “परक्याकडून?” तेव्हा येशूने त्याला म्हटले, “तर मग मुले मोकळी आहेत. ²⁷तरी आपण त्यांना अडखळण आणू नये, म्हणून पाण्यात जाऊन गळ टाक आणि पहिल्याने वर येईल तो मासा धरून त्याचे तोंड उघड म्हणजे तुला दोन रुपयांचे एक नाणे सापडेल. ते घेऊन माझ्याबद्दल व तुझ्याबद्दल दे.”

सर्वात महान कोण हे येशू सांगतो (मार्क 9:33-37; लूक 9:46-48)

18 त्या वेळेस शिष्य आले आणि त्यांनी विचारले, “स्वर्गाच्या राज्यात सर्वात महान कोण?”

²तेव्हा त्याने एका लहान बालकाला आपल्याजवळ बोलावून त्यांच्यामध्ये उभे केले, ³आणि म्हटले, “मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुमच्यात बदल होऊन तुम्ही बालकासारखे झाल्याशिवाय स्वर्गाच्या राज्यात जाणारच नाही. ⁴म्हणून जो कोणी आपणाला या बालकासारखे लीन करतो तोच स्वर्गाच्या राज्यात सर्वाहून महान आहे.

⁵आणि जो कोणी अशा एका लहान बालकाला माझ्या नावाने स्वीकारतो, तो मला स्वीकारतो. ⁶परंतु जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या ह्या लहानातील एकाला अडखळण आणील त्याच्या गळ्यात जात्याची मोठी तळी बांधून त्याला समुद्राच्या खोल पाण्यात बुडविणे हे त्याच्या फायद्याचे आहे.

⁷जगाचा धिक्कर असो कारण त्याच्यातील काही गोष्टींमुळे ते लोकांना पापात पाडते. तरी अशा काही गोष्टी होत राहणारच, पण जे लोक या गोष्टींना कारणीभूत होतात. त्यांना फार अहिताचे ठरेल. ⁸जर तुमचा उजवा हात किंवा पाय तुम्हांला पापात पाडीत असेल तर तो कापून टाका व फेकून द्या. तुम्ही एखादा अवयव गमावला, परंतु अनंतकाळचे जीवन मिळविले तर त्यात तुमचे जास्त हित आहे. दोन हात व दोन पाय यांच्यासह कधीही न विझणाऱ्या अर्नीत (नरकात) तुम्ही टाकले जाण्यापेक्षा ते जास्त बरे होईल.

⁹जर तुमचा डोळा तुम्हांला पापात पाडीत असेल तर तो उपटून फेकूनच द्या. कारण एकच डोळा असला आणि तुम्हाला अनंतकाळचे जीवन मिळाले तर ते जास्त बरे आहे. दोन डोळ्यांसह तुम्ही नरकात टाकले जाण्यापेक्षा ते जास्त बरे आहे.

येशू हरवलेल्या मेंढराची बोधकथा सांगतो (लूक 15:3-7)

¹⁰सावध असा. ही लहान मुले कुचकामी आहेत असे समजू नका. मी तुम्हांला सांगतो की, या लहान मुलांचे

देवदूत स्वर्गात असतात आणि ते देवदूत माझ्या स्वर्गातील पित्याबरोबर नेहमी असतात. ¹¹*

¹²जर एखाद्या मनुष्याजवळ 100 मेंढरे आहेत आणि त्यांच्यापैकी एक मेंढरू हरवले तर तो 99 मेंढरे टेकडीवर सोडून देईल आणि ते हरवलेले एक मेंढरू शोधायला जाईल की नाही? ¹³आणि जर त्या मनुष्याला हरवलेले मेंढरू सापडले तर त्याला कधीही न हरवलेल्या 99 मेंढरांबद्दल वाटणाऱ्या आनंदापेक्षा त्या एकासाठी जास्त आनंद होईल. मी तुम्हांला खरे सांगतो, ¹⁴तशाच प्रकारे, या लहान मुलांपैकी एकाचा अगदी लहानातील लहानाचा ही नाश व्हावा अशी तुमच्या स्वर्गीय पित्याची इच्छा नाही.

जेव्हा एखादी व्यक्ती तुमचे वाईट करते

(लूक 17:3)

¹⁵जर तुझा भाऊ अगर तुझी बहीण तुझ्यावर अन्याय करील, तर जा आणि त्याला किंवा तिला तुझ्यावर काय अन्याय झाला ते सांग आणि तोही एकांतात सांग. जर त्याने किंवा तिने तुझे ऐकले तर तू त्याला किंवा तिला आपला बंधू किंवा बहीण म्हणून परत मिळविले आहेस. ¹⁶पण जर तो किंवा ती तुझे ऐकत नसेल तर एकाला किंवा दोघांना तुझ्याबरोबर घे, यासाठी की जे काही झाले त्याविषयी साक्ष द्यायला दोन किंवा तीन जण तेथे असतील. * ¹⁷जर तो मनुष्य लोकांचेही ऐकणार नाही तर मंडळीसमोर ही गोष्ट मांड. जर तो मनुष्य मंडळीचेही ऐकणार नाही, तर मग तो देवाचा नाही, असे समज किंवा एखाद्या जकातदारसारखा समज.

¹⁸मी तुम्हांला खरे सांगतो, जेव्हा तुम्ही जगात न्याय कराल तेव्हा तो देवाकडून झालेला न्याय असेल. जेव्हा तुम्ही एखाद्याला क्षमा कराल तेव्हा ती देवाकडून झालेली क्षमा असेल.

¹⁹तसेच मी तुम्हांला सांगतो की, जर तुमच्यापैकी दोघांचे एखाद्या गोष्टीविषयी एकमत झाले तर त्याकरिता प्रार्थना करा. म्हणजे तुम्ही जी गोष्ट मागाल तुमचा स्वर्गीय पिता तिची पूर्तता करील. ²⁰हे खरे आहे कारण तुमच्यापैकी जर दोघे किंवा तिघे माझ्या नावात एकत्र जमले असतील तेथे त्यांच्यामध्ये मी आहे."

क्षमा न करणाऱ्या नोकराचा दाखला

²¹नंतर पेत्र येशूकडे आला आणि त्याने विचारले, "जर माझा भाऊ माझ्यावर अन्याय करित राहिला तर मी त्याला किती वेळा क्षमा करावी? मी त्याला सात वेळा क्षमा करावी काय?"

वचन 11 वे काही ग्रीक मूळ प्रतीमध्ये ते अहे: जे हरवलेले आहेत त्यांचे तारण करायला मनुष्याचा पुत्र आला आहे.

जे काही ... असतील अनुवाद 19:15

²²येशूने उत्तर दिले, "मी तुला सांगतो, फक्त सातच वेळा नाही तर उलट त्याने तुझ्यावर 77 वेळा * अन्याय केला तरी तू त्याला क्षमा करीत राहा."

²³म्हणून स्वर्गाच्या राज्याची तुलना एका राजाशी करता येईल. आपले जे नोकर आपले देणे लागत होते त्यांच्याकडून त्या राजाने पैसे परत घेण्याचे ठरविले. ²⁴जेव्हा त्याने पैसे जमा करायला सुरुवात केली, तेव्हा एक देणेकरी ज्याच्याकडे 10,000 चांदीच्या नाण्याचे कर्ज होते त्याला त्याच्याकडे आणण्यात आले.

²⁵त्या देणेकऱ्याकडे राजाचे पैसे परत करण्यासाठी काहीच नव्हते, तेव्हा मालकाने आज्ञा केली की त्याला, त्याच्या पत्नीला, त्याच्या मुलांना आणि जे काही त्याच्याकडे आहे ते सर्व विकले जावे आणि जे पैसे येतील त्यातून कर्जाची परतफेड व्हावी.

²⁶परंतु त्या नोकराने पाया पडून, गयावया करीत म्हटले, 'मला थोडी सवलत द्या. जे काही मी तुमचे देणे लागतो ते तुम्हाला परत करीन!' ²⁷त्या मालकाला आपल्या नोकराबद्दल वाईट वाटले, म्हणून त्याने त्या नोकराचे सर्व कर्ज माफ केले आणि त्याला सोडले.

²⁸नंतर त्याच नोकराचे काही शेकडे रुपये देणे लागत असलेला दुसरा एक नोकर पहिल्या नोकराला भेटला. त्याने त्या दुसऱ्या नोकराचा गळा पकडला आणि तो त्याला म्हणाला, 'तू माझे जे काही पैसे देणे लागतोस ते सर्व आताच्या आता दे!'

²⁹परंतु दुसरा नोकर गुडघे टेकून गयावया करीत म्हणाला, 'मला थोडी सवलत द्या. जे काही पैसे मी तुम्हांला देणे लागतो ते परत करीन.'

³⁰पण पहिल्या नोकराने दुसऱ्या नोकराला सांभाळून घेण्यास साफ नकार दिला. उलट तो गेला आणि त्याने त्याला तुरुंगात टाकले, तेथे त्याला त्याचे कर्ज फिटेपर्यंत राहावे लागणार होते. ³¹घडलेला हा प्रकार जेव्हा दुसऱ्या नोकरांनी पाहिला तेव्हा ते फार दुःखी झाले, तेव्हा ते गेले आणि त्यांनी जे सर्व घडले होते ते मालकाला सांगितले.

³²तेव्हा पहिल्या नोकराच्या मालकाने त्याला बोलविले व तो त्याला म्हणाला, 'दुष्टा, तू माझे कितीतरी देणे लागत होतास, परंतु मी तुझे देणे माफ करावे अशी विनंती तू मला केलीस तेव्हा मी तुझे सर्व कर्ज माफ केले.

³³म्हणून तू तुझ्याबरोबरच्या नोकरालाही तशीच दया दाखवायची होतीस.' ³⁴मालक फार संतापला. शिक्षा म्हणून मालकाने पहिल्या नोकराला तुरुंगात टाकले. आणि त्याने सर्व कर्ज फेडीपर्यंत त्याला तुरुंगातून सोडले नाही.

³⁵जसे या राजाने केले तसेच माझा स्वर्गीय पिता तुमचे करील. तुम्ही आपला भाऊ अगर बहीण यांना क्षमा केली नाही तर तुमचा स्वर्गीय पिताही तुम्हांला क्षमा करणार नाही."

सत्याहतर वेळा किंवा साताच्या सतर वेळा उत्पत्ती 4:24

येशू घटस्फोटविषयी शिकवितो
(मार्क 10:1-12)

19 येशूने या सर्व गोष्टी सांगितल्यानंतर तो गालीलतून निघून गेला. आणि यार्देन नदीच्या दुसऱ्या किनाऱ्याकडील यहूदा प्रांतात गेला. ²तेव्हा मोठा लोकसमुदाय त्याच्या मागे गेला आणि तेथील अनेक आजारी लोकांना येशूने बरे केले.

³काही परूशी येशूकडे आले. येशूने चुकीचे काही बोलावे असा प्रयत्न त्यांनी चालविला. त्यांनी येशूला विचारले, “कोणत्याही कारणास्तव एखाद्या मनुष्याने आपल्या पत्नीला सोडविठी द्यावी काय?”

⁴येशूने उत्तर दिले, “पवित्र शास्त्रात असे लिहिलेले तुमच्या वाचनात निश्चितच आले असेल की, ‘जेव्हा देवाने जग उत्पन्न केले, तेव्हा त्याने नर व नारी असे उत्पन्न केले.’* ⁵आणि देव म्हणाला, ‘म्हणून पुरुष आपल्या आईवडिलांना सोडील व आपल्या पत्नीला जडून राहील. ती दोघे एकदेह होतील.’* ⁶म्हणून दोन व्यक्ती या दोन नाहीत तर एक आहेत. देवाने त्या दोघांना एकत्र जोडले आहे. म्हणून कोणाही व्यक्तीने त्यांना वेगळे करू नये.”

⁷परूश्यांनी विचारले, “असे जर आहे, तर मग पुरुषाने सोडविठी लिहून देण्याची आणि आपल्या पत्नीला सोडून देण्याची मोकळीक देणारी आज्ञा मोशेने का दिली?”

⁸येशूने उत्तर दिले, “तुम्ही देवाची शिकवण मानण्यास नकार दिल्याने तुमच्या पत्नींना सोडून देण्याची मोकळीक दिली. पण सुरुवातीला सोडविठी देण्याची मोकळीक नव्हती.

⁹मी तुम्हांस सांगतो, जो मनुष्य आपली पत्नी सोडून देतो आणि दुसरीशी लग्न करतो तो व्यभिचार करतो. आपल्या पत्नीला सोडविठी देण्याचे एकच कारण आहे, ते म्हणजे पहिल्या पत्नीने परपुरुषांशी व्यभिचार करणे होय!”

¹⁰मग त्याचे शिष्य त्याला म्हणाले, “जर पती व पत्नीमधील परिस्थिति अशी असेल तर मग लग्न न करणे जास्त योग्य ठरेल.”

¹¹येशूने उत्तर दिले, “लग्नाविषयीची अशी शिकवण स्वीकारणे प्रत्येक मनुष्याला शक्य होणार नाही. परंतु काही जणांना देवाने ही शिकवण ग्रहण करण्यास संमति दिली आहे.

¹²काही लोकांची लग्न न करण्याची कारणे निराळी असू शकतील. जन्मापासूनच काही माणसे अशी असतात की, ती मुलांना जन्म देऊ शकत नाहीत. इतर काही माणसांनी काही जणांना तसे बनविलेले असते तर आणखी काही माणसांनी स्वर्गाच्या राज्याकरिता लग्न करणे सोडून दिले आहे, परंतु ज्याला लग्न करणे शक्य होईल, त्या मनुष्याने लग्नाविषयी ही शिकवण मान्य करावी.”

येशू बालकांचे स्वागत करतो
(मार्क 10:13-16; लूक 18:15-17)

¹³नंतर येशूने आपल्या मुलांवर हात ठेवून प्रार्थना करावी यासाठी काही लोकांनी आपली मुले त्याच्याकडे आणली. येशूच्या शिष्यांनी त्यांना पाहिल्यावर ते बालकांना घेऊन येशूकडे येण्यास मना करू लागले. ¹⁴परंतु येशू म्हणाला, “लहान मुलांना मजकडे येऊ द्या, त्यांना मना करू नका, कारण स्वर्गाचे राज्य या लहान मुलांसारख्या लोकांचेच आहे.” ¹⁵मुलांवर हात ठेवल्यावर येशू तेथून निघून गेला.

एक श्रीमंत मनुष्य येशूला अनुसरण्याचे नाकारतो
(मार्क 10:17-31; लूक 18:18-30)

¹⁶एक मनुष्य येशूकडे आला आणि त्याने विचारले, “गुरुजी, अनंतकाळचे जीवन मिळावे म्हणून मी कोणत्या चांगल्या गोष्टी केल्या पाहिजेत?”

¹⁷येशूने उत्तर दिले, “काय चांगले आहे असे मला का विचारतोस? फक्त देव एकच चांगला आहे पण जर तुला अनंतकाळचे जीवन पाहिजे तर सर्व आज्ञा पाळ.”

¹⁸त्याने विचारले, “कोणत्या आज्ञा?” येशूने उत्तर दिले, “‘खून करू नको, व्यभिचार करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको.’ ¹⁹आपल्या आईवडिलांना मान दे* आणि ‘जशी स्वतःवर प्रीति करतोस तशी इतरांवर प्रीति कर.’*” ²⁰तो तरुण म्हणाला, “या सर्व आज्ञा मी पाळत आलो आहे. मी आणखी काय करावे?”

²¹येशूने उत्तर दिले, “तुला जर परिपूर्ण व्हायचे असेल तर जा आणि तुझे जे काही आहे ते विकून टाक. आणि ते पैसे गरीबांना वाटून दे. म्हणजे स्वर्गात तुला मोठा ठेवा मिळेल. मग ये आणि माझ्यामागे चालू लाग.”

²²पण जेव्हा त्या तरुणाने हे ऐकले, तेव्हा त्याला फार दुःख झाले. कारण तो खूप श्रीमंत होता, म्हणून तो येशूला सोडून निघून गेला. ²³तेव्हा येशू आपल्या शिष्यांना म्हणाला, “मी तुम्हांला खरे सांगतो, धनवान माणसाला स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणे फार कठीण जाईल. ²⁴मी तुम्हांला सांगतो की, धनवानाचा स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश होणे यापेक्षा उंटाला सुईच्या नेढ्यातून जाणे जास्त सोपे आहे.”

²⁵जेव्हा शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते फार आश्चर्यचकित झाले. त्यांनी येशूला विचारले, “मग कोणाचे तारण होईल?”

²⁶येशूने आपल्या शिष्यांकडे पाहिले आणि तो म्हणाला, “मनुष्यांना हे अशक्य आहे, पण देवासाठी सर्व गोष्टी शक्य आहेत.”

²⁷पत्र येशूला म्हणाला, “पाहा, आम्ही सर्व काही सोडले आणि तुमच्या मागे आलो आहोत; मग आम्हांला काय मिळेल?”

²⁸येशू म्हणाला, "मी तुम्हांला खरे सांगतो; नव्या युगात जेव्हा मनुष्याचा पुत्र त्याच्या गौरवी सिंहासनावर बसेल तेव्हा तुम्ही जे सर्व माझ्यामागे आलात ते सर्व बारा आसनांवर बसाल आणि इज्राएलच्या बारा वंशांचा न्याय कराल. ²⁹ज्याने ज्याने माझ्या मागे येण्याकरिता आपले घर, भाऊ, बहीण, आईवडील, मुले, शेतीवाडी सोडली असेल तर त्याला त्यापेक्षा कितीतरी जास्तपटीने लाभ होईल व त्याला अनंतकाळचे जीवन मिळेल. ³⁰पण पुष्कळसे जे आता पहिले आहेत ते शेवटचे होतील आणि जे शेवटचे आहेत ते पहिले होतील."

येशू शेतमजुराच्या बोधकथेचा वापर करतो

20 "स्वर्गाचे राज्य हे कोणत्या शेतमालकासारखे आहे. जो अगदी पहिले त्याच्या द्राक्षमळ्यासाठी मोलाने मजूर आपण्यासाठी गेला. ²त्या मनुष्याने एक दिवसाच्या मजुरीकरिता प्रत्येकाला चांदीचे एक नाणे* देण्याचे कबूल केले. आणि त्याने त्यांना द्राक्षाच्या मळ्यात कामास पाठविले. ³सकाळी नऊ वाजण्याच्या सुमारास तो मनुष्य बाजारात गेला तेव्हा तेथे काही माणसे उभी असलेली त्याला दिसली. त्या लोकांना काहीच काम नव्हते. ⁴मग तो त्यांना म्हणाला, 'तुम्हीसुद्धा माझ्या द्राक्षमळ्यात कामाला जा आणि जी योग्य मजुरी आहे ती मी तुम्हांला देईन.' ⁵मग ते काम करण्यास मळ्यात गेले.

"तो मनुष्य बारा वाजता आणि तीन वाजता बाजारात गेला आणि त्या मनुष्याने आपल्या मळ्यात काम करण्यासाठी काही लोकांना दोन वेळा जाऊन मजुरीवर घेतले. ⁶पाच वाजता तो मनुष्य परत एकदा बाजारात गेला तेव्हा आणखी काही लोक उभे असलेले त्याला आढळले. त्याने त्यांना विचारले, 'तुम्ही काही काम न करता दिवसभर येथे का बरे उभे राहिला आहात?'

⁷त्या लोकांनी उत्तर दिले, 'अम्हांला कोणी काम दिले नाही.' तो मनुष्य त्यांना म्हणाला, 'तर मग तुम्ही जाऊन माझ्या मळ्यात काम करा.' ⁸संध्याकाळी मळ्याचा मालक मुकादमाला म्हणाला, 'मजुरांना बोलवा आणि त्यांना त्यांची मजुरी देऊन टाका! मी ज्यांना अगदी शेवटी कामावर आणले त्यांना अगोदर मजुरी द्या. नंतर बाकीच्या सर्वांना मजुरी द्या. मी कामावर रोजगारीने पहिल्याने बोलाविलेल्यांना सर्वांत शेवटी मजुरी द्या.'

⁹जे मजूर संध्याकाळी साधारण पाच वाजता कामावर घेतले होते ते आपली मजुरी घेण्यासाठी आले. प्रत्येकाला एक चांदीचे नाणे मजुरी मिळाली. ¹⁰मग ज्यांना सुरुवातीला कामावर घेण्यात आले होते, ते आपली मजुरी घेण्यासाठी आले. त्यांना वाटत होते की, इतरांपेक्षा त्यांना जास्त पैसे मिळतील, पण त्यां सर्वांना एकच चांदीचे नाणे मजुरी मिळाली. ¹¹त्यांनी ते घेतले व मालकाकडे तक्रार करू

लागले. ¹²ते म्हणाले, 'ज्यांना शेवटी कामावर घेतले त्यांनी केवळ एक तासच काम केले. परंतु तुम्ही त्यांना आमच्या बरोबरीने मजुरी दिली. आम्ही मात्र दिवसभर उन्हात राबलो.' ¹³परंतु मळ्याचा मालक त्यांच्यातील एकाला म्हणाला, 'मित्रा, मी तुझ्याबाबतीत अन्याय करित नाही. आपण यावर सहमत झालो नाही का की, मी तुला एक चांदीचे नाणे मजुरी देईन?' ¹⁴जे तुझे आहे ते घे आणि घरी जा. तुम्हांला दिली तितकीच मजुरी मला या शेवटच्या माणसाला द्यायची आहे. ¹⁵मी माझ्या पैशाचा वापर मला पाहिजे तसा करू शकत नाही का? मी लोकांशी चांगला आहे म्हणून, तुला हेवा वाटतो का?'

¹⁶म्हणून आता जे शेवटचे आहेत ते पहिले होतील आणि पहिले ते शेवटचे होतील."

येशू त्याच्या मरणाविषयी बोलतो

(मार्क 10:32-34; लूक 18:31-34)

¹⁷येशू यरूशलेमला चालला होता. ते चालत असता त्याने त्याच्या शिष्यांना बाजूला घेतले, आणि त्यांना म्हणाला, ¹⁸'एका, आपण यरूशलेमकडे जात आहोत. मनुष्याच्या पुत्राला धरून मुख्य याजक व नियमशास्त्राचे शिक्षक यांच्या हाती धरून देण्यात येईल. त्याने मेलेंच पाहिजे असे ते म्हणतील. ¹⁹ते मनुष्याच्या पुत्राला यहुदीतरांच्या हाती देतील, ते लोक त्याची थट्टा करतील, त्याला चाबकाने मारतील नंतर ते त्याला वधस्तंभावर खिळून जिवे मारतील. परंतु मरणांनंतर तिसऱ्या दिवशी त्याला पुन्हा उठविले जाईल."

एका आईची खास विनंति

(मार्क 10:35-45)

²⁰त्यानंतर जव्दीच्या मुलांची आई, आपल्या मुलांसह त्याच्याकडे आली. ती त्याच्या पाया पडली आणि तिने त्याला एक विनंति केली. ²¹त्याने तिला विचारले, 'तुला काय पाहिजे?'

ती म्हणाली, 'माझा एक मुलगा तुमच्या राज्यात तुमच्या उजवीकडे बसेल आणि दुसरा डावीकडे बसेल असे वचन द्या."

²²येशू तिला म्हणाला, 'तू काय मागत आहेस ते तुला माहीत नाही! जे दुःख मला सोसावे लागणार आहे ते तुमच्याने सोसवेल काय?'

ते म्हणाले, 'होय. आम्ही ते सोसू शकू!'

²³येशू त्यांना म्हणाला, 'तुम्ही खरोखर माझ्या प्याल्यातून प्याल खरे, पण माझ्या उजव्या आणि डाव्या हाताला बसण्याचा मान, देणे हे ठरविणारा मी नाही, तर माझ्या पित्याने तो मान कोणाला द्यायचा हे ठरविले आहे."

²⁴जेव्हा इतर दहा शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते त्या दोघांवर रागावले. ²⁵मग येशूने बोलावून त्यांना म्हटले, 'यहुदीतर लोकांच्या राजांना लोकांवर आपली सत्ता आहे हे दाखविणे आवडते आणि त्यांच्या प्रमुख नेत्यांना आपले

अधिकार वाटेल तसे वापरणे आवडते. ²⁶पण तुमचे वागणे तसे नसावे! जर तुमच्यातील कोणाला मोठे व्हायचे असेल तर त्याने तुमचा दासच झाले पाहिजे. ²⁷आणि ज्याला पहिला व्हावयाचे आहे त्याने कनिष्ठ झाले पाहिजे. ²⁸म्हणजे तुम्ही मनुष्याच्या पुत्रासारखे असले पाहिजे जो इतरांकडून सेवा करून घ्यायला आला नाही तर इतरांची सेवा करायला आणि अनेकांचे तारण व्हावे यासाठी आपला जीव खंडणी म्हणून देण्यासाठी आला."

येशू दोन आंधळ्यांना बरे करतो (मार्क 10:46-52; लूक 18:35-43)

²⁹ते यरीहो शहर सोडत असताना, मोठा लोकसमुदाय त्याच्या मागे आला. ³⁰रस्त्याच्या कडेला दोन आंधळे बसले होते आणि जेव्हा त्यांनी ऐकले की, येशू तेथून जात आहे, तेव्हा ते मोठ्याने ओरडले, "प्रभु येशू, दाविदाच्या पुत्रा! आमच्यावर दया करा!"

³¹जमावाने त्यांना दटावले व त्यांना शांत राहण्यास सांगितले. पण ते अधिकच मोठ्याने ओरडू लागले, "प्रभु, दाविदाच्या पुत्रा, आमच्यावर दया करा!"

³²मग येशू थांबला आणि त्यांच्याशी बोलला, त्याने विचारले, "मी तुमच्यासाठी काय करावे अशी तुमची इच्छा आहे?" ³³त्या आंधळ्या मनुष्यांनी उत्तर दिले, "प्रभु, आम्हांला दिसावे अशी आमची इच्छा आहे." ³⁴येशूला त्यांच्याबद्दल कळवळा आला, आणि त्याने त्यांच्या डोळ्यांना स्पर्श केला. त्याच क्षणी त्यांना दिसू लागले. आणि ते त्याच्या मागे गेले.

येशू यरुशलेममध्ये राजासारखा प्रवेश करतो (मार्क 11:1-11; लूक 19:28-38; योहान 12:12-19)

21 येशू व त्याचे शिष्य यरुशलेमजवळ आले असता ते जैतूनाचा डोंगर म्हटलेल्या टेकडीजवळ बेथफगे या जागी थांबले. येशूने त्याच्या दोन शिष्यांना ²असे सांगून पाठविले की, "तुमच्या समोर असलेल्या गावात जा. तुम्ही गावात शिराल तेव्हा एक गाढवी बांधून ठेवलेली व तिच्या जवळ एक शिंगरू असलेले तुम्हांला आढळेल. ती दोन्ही गाढवे सोडून माझ्याकडे घेऊन या. ³जर कोणी तुम्हांला विचारले की, ही गाढवे कशासाठी नेत आहात तर त्याला सांगा की, "येशूला यांची गरज आहे. तो ती लगेच माझ्याकडे पाठवील." ⁴हे यासाठी घडले की सदेव्यांपैकी एक जण जे बोलला होता ते पूर्ण व्हावे:

⁵"सीयोनेच्या कन्येला सांग: 'पाहा! तुझा राजा तुझ्याकडे येत आहे! तो लीन आहे आणि नम्र होऊन गाढवावर बसून येत आहे, होय, शिंगरावर, कष्ट करणाऱ्या प्राण्याच्या शिंगरावर.'"

⁶त्याचे शिष्य गेले आणि जसे येशूने सांगितले होते तसे त्यांनी केले. ⁷शिष्यांनी गाढवी व शिंगरू येशूकडे आणले. त्या गाढवावर त्यांनी आपले अंगरखे घातले आणि येशू त्यावर बसला. ⁸पुष्कळ लोकांनी आपले अंगरखे येशूसाठी वाटेवर अंधारे. दुसऱ्या काही लोकांनी झाडांच्या फांदा तोडल्या आणि त्या रस्त्यावर पसरल्या. ⁹काही लोक येशूच्या पुढे चालू लागले, काही लोक येशूच्या मागून चालू लागले. ते लोक मोठ्याने जयघोष करू लागले,

"होसान्ना, * दाविदाच्या पुत्राला प्रभुच्या नावाने येणारा धन्यवादि असो. स्वर्गीय देवाला होसान्ना!" स्तोत्र. 118:26

¹⁰जेव्हा येशूने यरुशलेममध्ये प्रवेश केला तेव्हा संपूर्ण शहर ढवळून निघाले व लोक विचारत होते, "हा कोण आहे?" ¹¹जमाव उत्तर देत होता, "हा येशू संदेष्टा आहे, तो गालील प्रांतातील नासरेथचा आहे."

येशू मंदिरात जातो (मार्क 11:15-19; लूक 19:45-48; योहान 2:13-22)

¹²मग येशूने मंदिराच्या आवारात प्रवेश केला तेव्हा तेथे जे लोक विक्री करीत होते व खरेदी करीत होते तसेच पैशांची आपसात देवाण घेवाण करीत होते त्यांची मेजे त्याने उलथून टाकली आणि जे लोक कबुतरे विकत होते त्यांची बसण्याची बाके उलथून टाकली. ¹³येशू त्यांना म्हणाला, "पवित्र शास्त्रात असे म्हटले आहे, 'माझे घर प्रार्थनेचे घर म्हटले जाईल, पण तुम्ही त्याला लुटारूंची गुहा केले आहे.'"

¹⁴काही आंधळे आणि पांगळे लोक मंदिरात येशूकडे आले. येशूने त्यांना बरे केले. ¹⁵जेव्हा मुख्य याजक व नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी, येशूने केलेल्या आश्चर्यकारक गोष्टी आणि मंदिराच्या आवारात लहान मुलांना "दाविदाच्या पुत्राला होसान्ना" अशी घोषणा देताना पाहिले, तेव्हा या सर्व गोष्टींमुळे त्यांना राग आला.

¹⁶त्यांनी त्याला विचारले, "ही मुले काय म्हणत आहेत हे तुम्ही ऐकता ना?"

येशूने त्यांना उत्तर दिले, "होय, पवित्र शास्त्रात काय लिहिले आहे ते तुम्ही ऐकले नाही का?"

'तू बालके व तान्हुली यांना स्तुति करायला शिकविले आहेस.'*

¹⁷नंतर येशू तेथून निघाला व बेथानीला गेला. तेथे तो रात्रभर राहिला.

होसान्ना हा हिब्रू शब्द आहे, याचा अर्थ 'देवा आम्हांला वाचव पण या ठिकाणी याचा अर्थ आनंदाने देवाची स्तुति करणे असा होतो.

माझे ... आहे यशया 56:7; यिर्मया 7:12

तू बालके ... आहेस स्तोत्र. 8:3

येशू विश्वासाचे सामर्थ्य दर्शवितो
(मार्क 11:12-14, 20-24)

¹⁸दुसऱ्या दिवशी पहाटे तो यरुशलैमकडे पुन्हा येत अस्ता त्याला भूक लागली. ¹⁹रस्त्याच्या कडेला त्याला अंजिराचे एक झाड दिसले. अंजिर खायला मिळेल या आशेने तो झाडाजवळ गेला. पण झाडावर त्याला एकही अंजिर दिसले नाही. त्याला फक्त पाने होती. येशू त्या झाडाला म्हणाला, "यापुढे तुला कधीही फळ न येवो!" आणि ते झाड लगेच वाळून गेले आणि मेले.

²⁰शिष्यांनी हे पाहिले, तेव्हा त्यांना फार आश्चर्य वाटले. त्यांनी विचारले, "हे अंजिराचे झाड इतक्या लवकर वाळून कसे गेले आणि मेले?"

²¹येशू त्यांना म्हणाला, "मी तुम्हांला खरे सांगतो, जर तुम्हांला विश्वास असेल, आणि जर तुम्ही संशय धरला नाही तर मी जे अंजिराच्या झाडाबाबतीत केले तेच नव्हे तर या डोंगराला उठून समुद्रात पड असे म्हणालात तरी ते घडेल. ²²जर तुमचा विश्वास असेल तर जे काही तुम्ही प्रार्थनेत मागाल ते तुम्हांला मिळेल."

यहूदी पुढारी येशूच्या अधिकाराविषयी शंका घेतात
(मार्क 11:27-33; लूक 20:1-8)

²³येशू मंदिरात गेला. येशू तेथे शिक्षण देत असताना मुख्य याजक व वडीलजन येशूकडे आले. ते येशूला म्हणाले, "तुम्ही कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करता? हा अधिकार तुम्हांला कोणी दिला?"

²⁴येशू म्हणाला, "मी सुद्धा तुम्हांला एक प्रश्न विचारतो. जर तुम्ही मला उत्तर दिले तर मी कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो, हे मी तुम्हांला सांगेन. ²⁵तुम्ही मला सांगा, योहान लोकांना बापतिस्मा देत असे, तेव्हा त्याला तो देण्याचा अधिकार कोठून आला- देवाकडून की मनुष्यांकडून?"

येशूच्या या प्रश्नावर ते चर्चा करू लागले. ते म्हणाले, "योहानाचा बापतिस्मा देवाकडून होता 'असे म्हणावे तर येशू म्हणेल मग 'तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही?' ²⁶पण जर 'तो मनुष्यांकडून होता' असे आपण म्हणालो तर सर्व लोक आपल्यावर रागावतील. आपल्याला लोकांची भीति आहे. कारण योहान हा एक संदेष्टा होता असे ते सर्व जण मानतात."

²⁷म्हणून त्यांनी येशूला उत्तर दिले, "योहानाचा अधिकार कोठून होता हे आम्हांला माहीत नाही." तेव्हा येशू म्हणाला, "मग मी कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो, हे मीही तुम्हांला सांगणार नाही."

येशू दोन पुत्रांचा दाखला सांगतो

²⁸"याविषयी तुम्हांला काय वाटते ते मला सांगा. एका मनुष्याला दोन मुलगे होते. तो मनुष्य आपल्या पहिल्या

मुलाकडे गेला आणि म्हणाला, 'माझ्या मुला, आज तू माझ्या द्राक्षाच्या मळ्यात जा आणि काम कर.'

²⁹मुलाने उत्तर दिले, 'मी जाणार नाही.' परंतु नंतर त्या मुलाने जायचे ठरविले व तो गेला.

³⁰नंतर वडील आपल्या दुसऱ्या मुलाकडे गेले आणि म्हणाले, 'माझ्या मुला, आज तू जाऊन माझ्या द्राक्षाच्या मळ्यात काम कर.' त्या मुलाने उत्तर दिले, 'होय बाबा, मी जातो.' पण तो गेला नाही.

³¹"त्या दोघांपैकी कोणत्या मुलाने वडीलांची आज्ञा पाळली?" ते म्हणाले, "पहिल्या मुलाने"

येशू त्यांना म्हणाला, "मी खरे सांगतो, जकातदार व वेश्या हे वाईट लोक आहेत असे तुम्हांला वाटते, पण ते तुमच्या अगोदर स्वर्गाच्या राज्यात जातील. ³²जीवनाचा खरा रस्ता कोणता हे तुम्हांला दाखवावे म्हणून योहान आला आणि तुम्ही योहानाला मानले नाही. जकातदार व वेश्या यांनी योहानावर विश्वास ठेवला हे तुम्ही पाहिले पण तरी देखील तुम्ही आपले मन बदलण्यास आणि योहानावर विश्वास ठेवण्यास तयार झाला नाही.

देव आपला पुत्र पाठवितो

(मार्क 12:1-12; लूक 20:9-19)

³³ही बोधकथा ऐका : एक मनुष्य होता, त्याचे शेत होते. त्याने आपल्या शेतात द्राक्षे लावली. शेताच्या भोवती त्याने एक भिंत बांधली आणि द्राक्षे कुस्करून रस गाळण्याकरिता खड्डा करून एक घाणा तयार केला. आणि देहळणी करण्यासाठी एक मनोरा (माळा) बांधला. मग त्याने आपला मळा काही शेतकऱ्यांना करायला खंडाने दिला. मग तो परत गेला. ³⁴जेव्हा द्राक्षे तोडणीचा हंगाम जवळ आला, तेव्हा त्या मनुष्याने आपला वाटा आणण्याकरिता काही नोकर खंडकरी शेतकऱ्याकडे पाठविले. ³⁵परंतु शेतकऱ्यांनी त्यांच्यावर हल्ला केला. एकाला मार दिला तर दुसऱ्या नोकराला जिवे मारले. नंतर तिसऱ्याला दगडमार करून ठार केले. ³⁶मग शेतकऱ्यांकडे त्या मनुष्याने आणखी एकदा नोकर पाठविले. पहिल्यापेक्षा त्याने जास्त नोकर पाठविले पण त्या शेतकऱ्यांनी त्यांना तशीच वागणूक दिली. ³⁷नंतर, त्याने त्याच्या स्वतःच्या मुलाला त्यांच्याकडे पाठविले, तो म्हणाला, 'निश्चितच ते माझ्या मुलाचा मान राखतील.'

³⁸पण जेव्हा शेतकऱ्यांनी त्याच्या मुलाला पाहिले तेव्हा ते एकमेकास म्हणू लागले, 'हा तर मालकाचा मुलगा आहे. तो वारस आहे. चला आपण त्याला ठार करू व त्याचे वतन घेऊ.' ³⁹त्यांनी त्याला धरले व मळ्याच्या बाहेर फेकले व त्याला ठार मारले.

⁴⁰"मग द्राक्षमळ्याचा मालक परत येईल तेव्हा या शेतकऱ्यांचे काय करील?" ⁴¹यहूदी मुख्य याजक आणि पुढारी म्हणाले, "तो त्या लोकांना खात्रीने मरणदंड देईल. कारण ते दुष्ट होते. नंतर तो आपला मळा दुसऱ्यास

खंडाने देईल. हंगामाच्या दिवसात जे त्याच्या पिकाची वाटणी देतील, अशांना तो ते देईल.”

⁴²येशू त्यांना म्हणाला, “तुम्ही पवित्र शास्त्रात वाचले असलेच की,

‘बांधणाऱ्यांनी नापसंत केलेला दगड कोनशिला झाला आहे हे प्रभूने केले आणि आमच्यासाठी हे अद्भुत आहे.’
स्तोत्र. 118:22-23

⁴³म्हणून मी तुम्हांला सांगतो की, देवाचे राज्य तुमच्याकडून काढून घेण्यात येईल. देवाला आपल्या राज्यात पाहिजेत अशा गोष्टी जे लोक करतील, त्यांना ते देण्यात येईल. ⁴⁴जो कोणी या दगडावर पडेल, त्याचे तुकडे तुकडे होतील आणि जर हा दगड एखाद्या मनुष्यावर पडेल तर त्या मनुष्याचा चक्रेचूर होईल.”

⁴⁵येशूने सांगितलेल्या या बोधकथा मुख्य याजकांनी आणि परुश्यांनी ऐकल्या. येशू त्यांच्याविषयी बोलत आहे हे त्यांनी ओळखले. ⁴⁶त्यांना येशूला अटक करायचे होते, पण त्यांना लोकांचे भय वाटत होते, कारण लोक येशूला संदेष्टा मानित होते.

लोकांना भोजनाला दिलेल्या आमंत्रणाची बोधकथा (लूक 14:15-24)

22 येशूने त्यांच्याशी बोलण्यास सुरुवात करून पुन्हा एकदा बोधकथेचा वापर केला. तो म्हणाला, ²स्वागते राज्य एका राजासारखे आहे, त्याने त्याच्या मुलाच्या लग्नानिमित्त भोजनाचे आमंत्रण दिले. ³त्याने त्याच्या नोकरांना पाठवून, ज्यांना लग्नाचे आमंत्रण होते आशांना बोलविण्यास सांगितले. पण लोकांनी राजाच्या मेजवानीस येण्यास नकार दिला.

⁴नंतर राजाने आणखी काही नोकरांना पाठवून दिले. राजा नोकरांना म्हणाला, ‘मी त्या लोकांना अगोदरच आमंत्रण दिले आहे म्हणून आता जा आणि त्यांना सांगा, ‘पाहा, मेजवानी तयार आहे. मी चांगल्यातील चांगले बैल आणि वासरे कापली आहेत आणि सगळे तयार आहे. लग्नाच्या मेजवानीस या!’

⁵नोकर गेले आणि त्यांनी लोकांस येण्यास सांगितले, पण त्यांनी नोकरांच्याकडे लक्ष दिले नाही. ते आपापल्या कामास निघून गेले. एक शेतात काम करायला गेला; तर दुसरा व्यापार करायला गेला. ⁶काहींनी मालकाच्या उरलेल्या नोकरांना पकडून मार दिला व जिवे मारले. ⁷राजा फार रागावला. त्याने त्याचे सैन्य पाठविले आणि त्यांनी त्या खुन्यांना ठार मारले. त्यांनी त्यांचे शहर जाळले.

⁸‘मग राजा त्याच्या नोकरांना म्हणाला, ‘मेजवानी तयार आहे, पण ज्यांना बोलविले होते ते पात्र नव्हते, ⁹म्हणून रस्त्यांच्या कोपऱ्यांवर जा आणि तेथे तुम्हांला जे भेटतील त्यांना लग्नाच्या मेजवानीला बोलवा.’ ¹⁰मग ते नोकर

रस्त्यावर गेले. त्यांना जे जे लोक भेटले त्यांना जमा केले. ज्या ठिकाणी लग्नाची मेजवानी तयार होती तेथे नोकरांनी चांगल्या आणि वाईट लोकांना जमा केले आणि ती जागा भरून गेली.

¹¹‘मग त्या सर्वांना भेटण्यास राजा तेथे आला. मेजवानीसाठी साजेले असा पोशाख न केलेला एक मनुष्य राजाला तेथे आढळला. ¹²राजा त्याला म्हणाला, ‘मित्रा, तुला येथे कोणी व कसे येऊ दिले? मेजवानीला साजेसे कपडे नसताना तू येथे कसा आलास?’ पण तो गप्प राहिला. ¹³तेव्हा राजाने नोकरांना सांगितले, ‘या मनुष्याचे हात व पाय बांधा आणि त्याला बाहेर अंधारात टाका, तेथे रडणे आणि दातखणणे चालेल.’

¹⁴कारण बोलविलेले पुष्कळ आहेत पण निवडलेले थोडे आहेत.”

काही यहूदी पुढारी येशूला फसवू पाहतात (मार्क 12:13-17; लूक 20:20-26)

¹⁵मग परुशी गेले आणि येशूला कसे पकडावे याचा कट करू लागले. त्याला शब्दत पकडण्याचा प्रयत्न करू लागले. ¹⁶परुशांनी येशूला फसविण्याच्या हेतूने काही माणसे त्याच्याकडे पाठविली. त्यांनी आपली काही माणसे (शिष्य) आणि हेरोदी गटाच्या काही लोकांना येशूकडे पाठविले. ते म्हणाले, ‘गुरुजी, आम्हांला माहित आहे की आपण सत्यवचनी आहात, आणि तुम्ही देवाचा मार्ग प्रामाणिकपणे शिकविता, व दुसरे काय विचार करतात याची तुम्ही पर्वा करीत नाही. तुम्ही सर्वांना समान मानता. ¹⁷म्हणून तुमचे मत आम्हांला सांगा: कैसराला कर देणे योग्य आहे की नाही?’

¹⁸येशूला त्यांचा दुष्ट उद्देश माहित होता, म्हणून तो म्हणाला, ‘दोंग्यांनो, तुम्ही माझी परीक्षा का घेत आहात? ¹⁹कर भरण्यासाठी जे नाणे वापरले जाते ते मला दाखवा.’ त्या लोकांनी येशूला चांदीचे एक नाणे दाखविले.

²⁰तेव्हा येशूने विचारले, ‘या नाण्यावर कोणाचे चित्र आहे? आणि या नाण्यावर कोणाचे नाव लिहिलेले आहे?’ ²¹त्या लोकांनी उत्तर दिले, ‘त्यावर कैसराचे चित्र व नाव दिले आहे.’ यावर येशू त्यांना म्हणाला, ‘जे कैसराचे आहे ते कैसराला द्या. आणि जे देवाचे आहे ते देवाला द्या!’ ²²येशू जे म्हणाला ते त्या लोकांनी ऐकले तेव्हा ते आश्चर्यचकित झाले आणि तेथून निघून गेले.

काही सदुकी लोक येशूला फसवू पाहतात (मार्क 12:18-27; लूक 20:27-40)

²³त्याच दिवशी काही सदुकी लोक त्याच्याकडे आले (हे लोक असे समजतात की पुनरुत्थान नाही.) त्यांनी येशूला एक प्रश्न विचारला, ²⁴ते म्हणाले, ‘गुरुजी, मोशेने शिकविले की, जर एखादा मनुष्य मेला आणि त्याला मूलबाळ नसेल, तर त्याच्या भावाने किंवा जवळच्या

नातेवाईकाने त्याच्या पत्नीशी लग्न करावे, म्हणजे मेलेल्या भावासाठी त्यांना मुले होतील. ²⁵आता, आमच्यामध्ये सात भाऊ होते. पहिल्याने लग्न केले आणि नंतर तो मेला आणि त्याला मूल नसल्याने त्याच्या भावाने त्याच्या पत्नीशी लग्न केले. ²⁶असेच दुसऱ्या व तिसऱ्या भावाच्या बाबतीतही घडले व सातही भावांनी तिच्याशी लग्न केले आणि मेले. ²⁷शेवटी ती स्त्री मेली. ²⁸आता प्रश्न असा आहे की, पुनरुत्थानाच्या वेळेस ती कोणाची पत्नी असेल, कारण सर्व सातही भावांनी तिच्याशी लग्न केले होते.”

²⁹उत्तर देताना येशू त्यांना म्हणाला, “तुम्ही चुकीची समजूत करून घेत आहात, कारण तुम्हांला देवाचे वचन किंवा सामर्थ्य माहीत नाही. ³⁰तुम्हांला समजले पाहिजे की, पुनरुत्थानानंतरच्या जीवनात लोक लग्न करणार नाहीत किंवा करून देणार नाहीत. उलट ते स्वर्गात देवदूतासारखे असतील. ³¹तरी, मृतांच्या पुनरुत्थानाच्या संदर्भात देव तुमच्या फायद्यासाठी जे बोलला ते तुम्ही अजूनपर्यंत वाचले नाही काय? ³²तो म्हणाला, ‘मी अब्राहाम, इसहाक आणि याकोबाचा देव आहे.’ हा देव मेलेल्यांचा देव नाही तर जिवंत लोकांचा देव आहे.”

³³जेव्हा जमावाने हे ऐकले तेव्हा ते आश्चर्यचकित झाले.

कोणती आज्ञा सर्वात महत्त्वाची आहे?

(मार्क 12:28-34; लूक 10:25-28)

³⁴येशूने सद्वकी लोकांना अशा बोधकथा सांगितल्या की त्यांना वाद घालता येईना. हे परुश्यांनी ऐकले. म्हणून परुश्यांनी एकत्र येऊन मसलत केली. ³⁵एक परुशी नियमशास्त्राचा जाणकार होता. त्या परुश्याने येशूची परीक्षा पाहावी म्हणून प्रश्न केला. ³⁶त्याने विचारले, “गुरुजी, नियमशास्त्रातील कोणती आज्ञा सर्वात महत्त्वाची आहे?”

³⁷येशूने उत्तर दिले, “प्रभु तुमचा देव याजवर प्रीति करा. तुम्ही त्याजवर पूर्ण हृदयाने, पूर्ण जिवाने, पूर्ण मनाने प्रीति करा.* ³⁸ही पहिली आणि मोठी आज्ञा आहे. ³⁹हिच्यासारखी दुसरी एक आहे: ‘जशी आपणावर तशी इतरांवर प्रीति करा.’* ⁴⁰सर्व नियमशास्त्र आणि संदेष्ट्यांचे लिखाण या दोन आज्ञांवरच अवलंबून आहे.”

येशू परुश्यांना प्रश्न विचारतो

(मार्क 12:35-37; लूक 20:41-44)

⁴¹म्हणून परुशी एकत्र उभे असताना, येशूने त्यांना प्रश्न केला. ⁴²येशू म्हणाला, “ख्रिस्ताविषयी तुमचे काय मत आहे? तो कोणाचा पुत्र आहे?” परुश्यांनी उत्तर दिले, “ख्रिस्त हा दाविदाचा पुत्र आहे.” ⁴³त्यावर येशू त्यांना

म्हणाला, “मग दाविदाने त्याला प्रभु असे का म्हटले? दाविदाच्या अंगी पवित्र आत्मा आला असता तो म्हणाला,

⁴⁴‘प्रभु माझ्या प्रभूला (ख्रिस्ताला) म्हणाला, ‘मी तुझे वैरी तुझे पादासन करीपर्यंत, माझ्या उजव्या बाजूला बैस.’
स्तोत्र. 110:1

⁴⁵आता, मग जर दाविद त्याला प्रभु म्हणतो तर तो दाविदाचा पुत्र कसा होऊ शकतो?” ⁴⁶पण परुश्यांपैकी कोणीही त्याच्या प्रश्नाचे उत्तर देऊ शकला नाही. त्या दिवसानंतर त्याला आणखी प्रश्न विचारण्याचे धाडस कोणीही केले नाही.

येशू धार्मिक पुढाऱ्यांवर टीका करतो

(मार्क 12:38-40; लूक 11:37-52; 20:45-47)

23 मग येशू लोकांशी व त्याच्या शिष्यांशी बोलला, तो म्हणाला, ²‘नियमशास्त्राचे शिक्षक व परुशी यांना मोशेच्या नियमशास्त्राचे स्पष्टीकरण करण्याचे अधिकार आहेत. ³म्हणून ते जसे सांगतात तसे तुम्ही करा. पण ते जसे करतात तसे करू नका. मी असे म्हणतो याचे कारण ते बोलतात पण त्याप्रमाणे करत नाहीत. ⁴वाहावयास अवघड असे ओझे ते बांधतात व ते ओझे लोकांच्या खांद्यांवर देतात व ते स्वतः ते ओझे उचलायला एक बोटेखील लावत नाहीत.

⁵ते त्यांचे सर्व चांगले काम लोकांनी पाहावे म्हणून करतात. ते पवित्र शास्त्र लिहिलेल्या लहान पेट्या * मोठमोठ्या बनवितात आणि लोकांनी पाहावे म्हणून लांब झगे घालतात. ⁶मेजवानीच्या ठिकाणी आपल्याला विशेष मानाची जागा मिळावी असे त्यांना वाटते. तसेच यहुदांचे सभ्यस्थानात मोक्याच्या जागी बसायला त्यांना फार आवडते. ⁷बाजारातील मुख्य रस्त्याने जाता येता लोकांनी आपल्याला मान द्यावा याची त्यांना फार आवड असते आणि लोकांनी त्यांना ‘गुरुजी’ म्हणावे असे त्यांना वाटते.

⁸परंतु तुम्ही स्वतःला गुरुजी म्हणवून घेऊ नका. तुम्ही सर्व एकमेकांचे बहीण भाऊ आहात, तुमचा गुरु एकच आहे. ⁹आणि जगातील कोणालाही ‘पिता’ म्हणू नका. कारण तुमचा पिता एकच आहे व तो स्वर्गात आहे. ¹⁰तुम्ही स्वतःला ‘मालक’ म्हणवून घेऊ नका. तुमचा मालक ख्रिस्त आहे. ¹¹तुमच्यातील जो सेवक बनून तुमची सेवा करतो तो तुमच्यात सर्वात मोठा होय. ¹²जो स्वतःला मोठा समजेल त्याला कमी लेखले जाईल. स्वतःला लहान समजणारा प्रत्येक जण मोठा गणला जाईल. ¹³अहो, परुश्यांनो आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, हाय, हाय,

मी ... आहे निर्गम 3:6

प्रभु ... प्रीति करा अनुवाद 6:5.

जशी ... करा लेवीय 19:18

लहान पेट्या लहान चामडी पेट्या, ज्यात महत्त्वाची पवित्र वचने लिहीलेली असतात. काही यहुदी ते आपल्या कपाळवर व हातावर बांधून आपण फार धार्मिक आहोत हे दाखवितात.

तुम्ही दोंगी आहात! तुम्ही स्वर्गाच्या राज्याचा रस्ता लोकांसाठी खुला ठेवीत नाहीत. तुम्ही स्वतः तर आत जात नाहीच पण जे आत जाण्याचा प्रयत्न करतात त्यांनाही आत जाऊ देत नाहीत. ¹⁴*

¹⁵“परुश्यांनो व नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल. तुम्ही दोंगी आहात! तुम्ही समुद्र व जमिनीवरून प्रवास करून एक तरी शिष्य मिळतो का ते पाहता आणि तुम्हांला तो मिळतो तेव्हा तुम्ही त्याला तुमच्याप्रमाणे नरकपुत्रासारखे करून टाकता.

¹⁶“तुम्हांला दुःख होईल. आंधळ्या वाटाड्यांनो, जे तुम्ही म्हणता, ‘जर एखादा मंदिराच्या नावाने शपथ घेतो तर त्याने ती पाळलीच पाहिजे याचे बंधन त्याच्यावर नाही; पण जर एखादा मंदिरातील सोन्याची शपथ घेऊन बोलतो, तर त्याने ती शपथ पाळलीच पाहिजे.’ ¹⁷तुम्ही मूर्ख आंधळे आहात. सोने आणि मंदिर यांपैकी कोणते अधिक महत्त्वाचे? मंदिर त्या सोन्याला पवित्र बनविते. ¹⁸आणि तुम्ही असे म्हणता, ‘जर एखादा वेदीची शपथ घेतो तर त्यात काही वावगे नाही. पण जर एखादा वेदीवरील अर्पणाची शपथ घेतो तर त्याने ती शपथ पाळलीच पाहिजे.’ ¹⁹तुम्ही आंधळे आहात. तुम्हांला काही दिसत नाही व कळत नाही! अर्पण मोठे की वेदी मोठी? वेदीमुळे अर्पण पवित्र होते म्हणून वेदी मोठी. ²⁰म्हणून जो वेदीची शपथ घेतो तो त्या वेदीबरोबर त्यावरच्या सर्वांची शपथ घेतो. ²¹तसेच जो मंदिराची शपथ घेतो तो मंदिर व त्यात राहणाऱ्या देवाची देखील शपथ घेतो. ²²जो स्वर्गाची शपथ घेतो तो देवाच्या आसनाची व त्यावर बसणाऱ्याचीही शपथ घेतो.

²³“परुश्यांनो, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल. तुम्ही दोंगी आहात! तुमचे जे काही आहे त्याचा दशांश तुम्ही देवाला देता- पुदिना, शोप, जिरे यांचा देखील दशांश देता. पण नियमशास्त्राच्या महत्त्वाच्या गोष्टी म्हणजे- न्यायाने वागणे, दया दाखविणे व प्रामाणिकपणे वागणे हे तुम्ही पाळत नाही. या गोष्टी तुम्ही केल्या पाहिजेत व तसेच इतरही केल्या पाहिजेत. ²⁴तुम्ही आंधळे वाटाडे आहात. जो पाण्याने भरलेल्या प्याल्यातून माशी बाजूला करतो व उंटासह पाणी पिऊन टाकतो त्यांच्यासारखे तुम्ही आहात. ²⁵“अहो परुश्यांनो, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल, तुम्ही दोंगी आहात! तुम्ही आपल्या ताटावाट्या बाहेरून घासता पुसता पण लोकांना फसवून कमावलेला फायदा आणि असंयम यानी त्या आतून भरल्या आहेत. ²⁶अहो परुश्यांनो, तुम्ही आंधळे आहात! अगोदर तुमची वाटी आतून घासा व धुवा म्हणजे ती बाहेरूनदेखील खरोखर साफ होईल.

वचन 14 परुश्यांनो, आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल. तुम्ही दोंगी आहात. तुम्ही विधवांची घरे लुटता आणि लोकांनी पाहावे म्हणून लांबलचक प्रार्थना करता, म्हणून तुम्हांला फार कडक शिक्षा होईल.

²⁷“अहो परुश्यांनो, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल. तुम्ही दोंगी आहात! रंगसफेदी केलेल्या कबरांसारखे तुम्ही आहात. त्या वरून चांगल्या दिसतात पण आतून मेलेल्या माणसांच्या हाडांनी भरल्या आहेत तसेच सर्व प्रकारच्या अशुद्ध गोष्टींनी त्या भरल्या आहेत. ²⁸तुमचेही तसेच आहे. लोक तुमच्याकडे पाहतात आणि तुम्ही चांगले आहात असे त्यांना वाटते. पण तुम्ही आतून दोंग व दुष्टपणा यांनी भरला आहात.

²⁹अहो, परुश्यांनो, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल. तुम्ही दोंगी आहात! तुम्ही संदेष्ट्यांसाठी कबरा बांधता. आणि जे लोक धार्मिक जीवन जगले त्यांची थडगी सजवता.

³⁰आणि तुम्ही म्हणता, ‘जर आम्ही आमच्या वाडवडिलांच्या काळात जिवंत असतो तर त्यांना या संदेष्ट्यांना जिवे मारण्यास मदत केली नसती.’ ³¹पण ज्यांनी ज्यांनी त्यांना जिवे मारले, त्यांचेच तुम्ही वंशज आहात याचा पुरावा तुम्ही देता. ³²पुढे व्हा आणि तुमच्या वाडवडिलांनी सुरू केलेली पापी कामे पूर्ण करा!

³³“तुम्ही साप आहात. विषारी सापाची पिल्ले आहात! तुम्ही देवाच्या हातून सुटू शकणार नाही. तुम्हा सर्वांना दोषी ठरविण्यात येईल. तुम्ही नरकात जाल! ³⁴मी तुम्हांला सांगतो की मी तुमच्याकडे संदेष्टे, ज्ञानी लोक आणि शिक्षक पाठवीत आहे. त्यांच्यातील काहींना तुम्ही जिवे माराल. त्यांपैकी काहींना वधस्तंभावर खिळाल. त्यांच्यातील काहींना तुमच्या सभास्थानात मारहाण कराल. त्यांचा नगरानगरातून पाठलाग कराल.

³⁵म्हणून ज्या चांगल्या लोकांचा वध या पृथ्वीवर झाला त्या सर्वांसाठी तुम्ही दोषी ठराल. हाबेल या चांगल्या मनुष्याच्या वधासाठी तुम्ही दोषी ठराल. आणि तुम्ही बरख्याचा पुत्र जखऱ्याला जिवे मारण्याविषयी दोषी ठराल. त्याला मंदिर आणि वेदी यांच्यामध्ये मारले होते. हाबेलाच्या काळापासून ते जखऱ्याच्या* काळापर्यंत जे जे चांगले लोक मारण्यात आले, त्यांच्या वधाविषयी तुम्ही दोषी ठराल. ³⁶मी तुम्हांला खरे सांगतो; तुम्ही लोक जिवंत असेपर्यंत या गोष्टी घडतील.

यरुशलमेच्या लोकांना येशू सावध करतो

(लूक 13:34-35)

³⁷“अगे, यरुशलमे, यरुशलमे, तू संदेष्ट्यांना जिवे मारतेस. देवाने तुझ्याकडे पाठविलेल्या लोकांना दगडमार करतेस. कोंबडी जशी आपल्या पिल्लांना पंखाखाली एकवटते तसे तुझ्यातील लोकांना एकवटण्याचा पुष्कळ वेळा मी प्रयत्न केला, पण तू मला तसे करू दिले नाहीस. ³⁸आता तुझे घर उजाड होईल. ³⁹मी तुला सांगतो, ‘प्रभूच्या

हाबेल ते जखऱ्या हिब्रू भाषेतील जुन्या करारात (पवित्र शास्त्रात) हे दोघे पहिल्यांदा व शेवटी मारण्यात आलेली माणसे आहेत.

नावाने येणारा धन्यवादित असो.'* असे म्हणेपर्यंत तू मला पाहणार नाहीस."

मंदिराचा भावी नाश

(मार्क 13:1-31; लूक 21:5-33)

24 येसू मंदिरातून बाहेर निघून चालत निघाला होता तेव्हा त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले. कारण त्यांना त्याला मंदिराच्या इमारती दाखवायच्या होत्या. ²प्रतिसादादाखल, तो त्यांना म्हणाला, "तुम्ही या सर्व गोष्टी पाहता, खरे ना? आता, मी तुम्हांला खरे सांगतो, येथे एक दगड दुसऱ्या दगडावर राहणार नाही, त्यातील प्रत्येक दगड खाली टाकला जाईल."

³येसू जैतूनाच्या डोंगरावर बसला असताना, त्याचे शिष्य त्याच्याशी एकांतात बोलवे म्हणून आले, ते म्हणाले, "आम्हांला सांगा की या गोष्टी कधी होतील? तुम्ही परत येण्याचा आणि जगाचा शेवट होण्याचा काळ जवळ आला आहे हे आम्ही कोणत्या घटनांवरून ओळखावे?"

⁴येसूने त्यांना उत्तर दिले, "सांभाळा! कोणीही तुम्हांला फसवू नये ⁵मी हे म्हणतो कारण असे पुष्कळ आहेत की जे माझ्या नावाने येतील आणि ते म्हणतील, 'मी ख्रिस्त आहे.' आणि ते पुष्कळ लोकांना फसवतील. ⁶तुम्ही लढायांबद्दल आणि लढायांच्या अफवांबद्दल ऐकाल पण त्यामुळे तुम्ही त्यांना भिऊ नका. या गोष्टी घडल्याच पाहिजेत, तरी इतक्यात शेवट जवळ येणार नाही. ⁷होय, एक राष्ट्र दुसऱ्या राष्ट्रवर उठेल. अनेक ठिकाणी भूकंप व दुष्काळ येतील, ⁸पण या सर्व गोष्टी म्हणजे प्रसूतीच्या कळांची सुरुवात अशा आहेत.

⁹लोक तुमच्याशी वाईट वागतील. तुमचा छळ व्हावा आणि तुम्हांला जिवे मारावे यासाठी लोक तुम्हांला राज्यकर्त्यांच्या हाती देतील. सर्व लोक तुमचा द्वेष करतील. तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवला म्हणून या गोष्टी तुमच्यावर ओढवतील. ¹⁰अशा वेळी बरेच विश्वासणारे आपला विश्वास गमावतील. ते एकमेकांविरुद्ध उठतील आणि एकमेकांचा द्वेष करतील. ¹¹अनेक खोटे संदेष्टे येतील. ते लोकांना चुकीचे शिक्षण देतील व त्यावर विश्वास ठेवायला लावतील. ¹²सतत वाढणाऱ्या दुष्टाईमुळे अधिकाधिक विश्वासणाऱ्यांची प्रीति कमी कमी होत जाईल. ¹³पण जो मनुष्य शेवटपर्यंत खंबीरपणे वागेल तोच तारला जाईल. ¹⁴सर्व जगभर देवाची सुवार्ता गाजविली जाईल व हे सर्व राष्ट्रातील लोकांना साक्ष असे होईल. आणि मग शेवट होईल.

¹⁵"दानीएल संदेष्ट्यांने एका अमंगळ गोष्टीविषयी सांगितले की, जिच्यामुळे नाश ओढवेल. अशी अमंगळ गोष्ट ही पवित्र जागी- मंदिरामध्ये उभी असलेली तुम्ही पाहाल." तुम्ही लोक जे हे वाचाल ते याचा अर्थ समजून

घ्या. ¹⁶त्यावेळी यहूदातील लोकांनी डोंगरावर पळून जावे. ¹⁷जो कोणी छपरावर असेल त्याने घरातील सामान घेण्यासाठी उतरू नये. ¹⁸जर कोणी शेतात असेल तर त्याने आपला सदरा घेण्यासाठी परत जाऊ नये. ¹⁹त्याकाळी गर्भवती असलेल्या अगर ताण्ही बालके असलेल्या स्त्रियांना फार कठीण जाईल! ²⁰जेव्हा या गोष्टी होतील आणि तुम्हांला पळून जावे लागेल तेव्हा थंडीचे दिवस नसावेत अथवा शब्बाथ दिवस नसावा यासाठी प्रार्थना करा. ²¹कारण त्याकाळी फार पीडा येतील. जगाच्या आरंभापासून कधीही झाली नाही आणि पुन्हा कधी होणार नाही अशी पीडा त्या काळी भोगावी लागेल. ²²आणखी, देवाने ते दिवस जर थोडेच ठेवले नसते तर कोणीच वाचले नसते. परंतु त्याच्या निवडलेल्यांमुळे तो ते दिवस थोडे करील. ²³त्या वेळी जर एखाद्याने तुम्हांला म्हटले, 'पहा! ख्रिस्त येथे आहे' किंवा 'तो तेथे आहे,' तर त्याच्यावर विश्वास ठेवू नका. ²⁴खोटे ख्रिस्त आणि खोटे संदेष्टे उदयास येतील. ते महान व आश्चर्यकारक चिन्हे दाखवतील. देवाच्या निवडलेल्या लोकांना ते चिन्हे दाखवतील व लोकांना एवढेच नव्हे तर देवाच्या निवडलेल्यांना फसविण्याचा प्रयत्न करतील. ²⁵या गोष्टी होण्या अगोदरच मी तुम्हांला सावध केले आहे.

²⁶"एखादा मनुष्य तुम्हांला सांगेल, 'पाहा, मशीहा ओसाड रानात आहे.' तर तेथे जाऊ नका. किंवा जर ते म्हणाले, 'पाहा, ख्रिस्त आतल्या खोलीत लपला आहे,' तर त्याच्यावर विश्वास ठेवू नका. ²⁷मी हे म्हणतो कारण वीज जशी पूर्वेकडून पश्चिमेकडे चमकताना सर्वांना दिसते तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे येणेदेखील असेल. ²⁸जेथे कोठे प्रेत असेल तेथे गिधाडेही असतील.

²⁹"छाबानंतर लगेच, असे घडेल:

'सूर्य अंधकारमय होईल व चंद्र प्रकाश देणार नाही. आकाशातील तारे व नक्षत्रे गळून पडतील आकाशातील सर्व शक्ती डळमळतील. आकाश गुंडाळीसारखे गुंडाळले जाईल.'

यशया 13:10; 34:4

³⁰त्यावेळेला मनुष्याच्या पुत्राच्या येण्याचे चिन्ह आकाशात दिसेल. तेव्हा जगातील सर्व लोक शोक करतील. मनुष्याच्या पुत्राला सर्व जण मेधावर बसून येताना पाहतील. तो महासामर्थ्य आणि वैभव यांच्यासह येईल. ³¹मनुष्याचा पुत्र तुतारीचा मोठा नाद करून आपले दूत पृथ्वीभोवती पाठवून देईल. ते पृथ्वीच्या चारही कोपऱ्यातून, आकाशाच्या एका सीमेपासून दुसऱ्या सीमेपर्यंत निवडलेल्यांना गोळा करतील.

³²"अंजिराच्या झाडापासून शिका: अंजिराच्या झाडाच्या फांद्या जेव्हा हिरव्या आणि कोवळ्या असतात आणि पाने फुटू लागतात तेव्हा उन्हाळा जवळ आला हे तुम्हांला कळते. ³³मी तुम्हांला ज्याविषयी सांगितले त्याबाबतीतही

असेच होईल. जेव्हा या सर्व गोष्टी तुम्ही पाहाल तेव्हा वेळ जवळ येत आहे हे तुम्ही ओळखाल. ³⁴मी तुम्हांला खरे सांगतो: या गोष्टी होत असताना आजची ही पिढी नाहीशी होणार नाही. ³⁵सर्व जण, आकाश, पृथ्वी नाहीशी होतील पण माझी वचने कधीही नष्ट होणार नाहीत.

³⁶पण त्या दिवसाविषयी आणि त्या घटकेविषयी कोणालाही माहित नाही, स्वर्गातील देवदूतांनाही नाही, किंवा खुद्द पुत्रालाही नाही. फक्त पिताच हे जाणतो. ³⁷नोहाच्या काळी घडले तसे मनुष्याच्या पुत्राच्या येण्याच्या वेळेसही होईल. ³⁸महापूर येण्याआगोदर लोक खातपीत होते. लोक लग्न करीत होते. लग्न करून देत होते. नोहा जहाजात जाईपर्यंत लोक या गोष्टी करीत होते. ³⁹त्यांना माहित नव्हते की काही तरी घडणार आहे. परंतु नंतर पुर आला आणि सर्व लोक मरून गेले. मनुष्याचा पुत्र आल्यावर असेच होईल. ⁴⁰दोघे जण शेतात एकत्र काम करत असतील तर त्यातला एक जण वर घेतला जाईल आणि दुसरा तेथेच राहील. ⁴¹दोन स्त्रिया जात्यावर धान्य दळत असतील तर त्या दोघीतील एक वर घेतली जाईल आणि दुसरी तेथेच राहील. ⁴²म्हणून तुम्ही तयार असा, कारण तुम्हांला माहित नाही की कोणत्या दिवशी तुमचा प्रभु येत आहे, ⁴³हे लक्षात ठेवा, चोर केव्हा येईल हे जर घराच्या मालकाला माहित असते तर तो त्यासाठी तयारीत राहिला असता आणि त्याने चोराला घर फोडू दिले नसते. ⁴⁴या कारणासाठी तुम्हीसुद्धा तयार असले पाहिजे. जेव्हा तुम्हांला अपेक्षा नसेल तेव्हा मनुष्याचा पुत्र येईल.

⁴⁵‘शहाणा आणि विश्वासू सेवक कोण बरे? दुसऱ्या सेवकांना वेळेवर जेवण देण्याचे काम मालक एका सेवकावर सोपवितो. हे काम करण्यासाठी मालक कोणाला विश्वासाने सांगेल? ⁴⁶मालक आल्यावर आपले दिलेले काम करीत असलेला सेवक खरोखर धन्य! ⁴⁷मी तुम्हांला सांगतो: मालक आपल्या सर्व मालमतेवर त्या सेवकाची नेमणूक करील. ⁴⁸पण जर सेवक वाईट निघाला आणि आपला मालक लवकर घरी परत येणार नाही असे म्हणाला तर काय होईल? ⁴⁹तो सेवक इतर सेवकांना मारहाण करील आणि आपल्यासारख्या लोकांबरोबर जेवण करील आणि दारू पिऊन मस्त होईल. ⁵⁰आणि तो सेवक तयारीत नसेल अशा वेळी मालक येईल. ⁵¹मग मालक त्या सेवकाचे तुकडे करील. त्या सेवकाला मालक दोंगी लोकांबरोबर राहायला पाठवील. आणि त्या ठिकाणी रडणे व दात खाणे चालेल.

दहा कुमारांची बोधकथा

25 ‘त्या दिवसांत स्वर्गाचे राज्य दहा कुमारांसारखे असेल, त्यांनी त्यांचे दिवे घेतले व वराला भेटण्यास गेल्या. ²त्या दहा मुलींपैकी पाच मूर्ख होत्या आणि पाच शहाण्या होत्या. ³मूर्ख मुलींनी आपले दिवे घेतले, पण दिव्यासाठी तेल घेतले नाही. ⁴शहाण्या

मुलींनी दिव्याबरोबर तेलही घेतले. ⁵वराला उशीर झाल्याने सर्वच मुलींना डुलक्या लागल्या व त्या झोपी गेल्या.

⁶‘मध्यरात्री कोणीतरी घोषणा केली, ‘वर येत आहे! बाहेर जाऊन त्याला भेटा!’

⁷‘सर्व मुली जाग्या झाल्या आणि त्यांनी आपले दिवे तयार केले. ⁸पण मूर्ख मुली, हुशार मुलींना म्हणाल्या, ‘तुमच्यातील काही तेल आम्हांला द्या. आमचे दिवे विझत आहेत.’

⁹‘पण उत्तरादाखल हुशार मुली म्हणाल्या, ‘नाही, आम्ही तुम्हांला काहीच देऊ शकत नाही, नाही तर तुम्हांला व आम्हांलाही पुरणार नाही. त्याऐवजी तेल विकणाऱ्याकडे जा आणि आपणांसाठी तेल विकत आणा.’

¹⁰‘पाच मूर्ख मुली तेल विकत घ्यायला निघाल्या तेव्हा वर आला. तेव्हा ज्या मुली तयार होत्या त्या मेजवानीसाठी त्यांच्याबरोबर आत गेल्या. मग दार बंद झाले.

¹¹‘शेवटी उरलेल्या पाच मुली आल्या आणि म्हणाल्या, ‘महाराज! महाराज! दार उघडा!’ ¹²‘पण तो त्यांना उत्तरादाखल म्हणाला, ‘मी तुम्हांला खरे सांगतो: मी तुम्हांला ओळखत नाही!’

¹³‘म्हणून नेहमी तयार असा. कारण मनुष्याचा पुत्र कधी येणार तो दिवस व ती वेळ तुम्हांला माहित नाही.

तीन नोकरांची बोधकथा

(लूक 19:11-27)

¹⁴‘स्वर्गाचे राज्य अशा मनुष्यासारखे आहे, जो प्रवासाला जाण्याआगोदर आपल्या नोकरांना बोलावून आपल्या मालमतेवर लक्ष देण्यास सांगणाऱ्या मनुष्यासारखे स्वर्गाचे राज्य आहे. ¹⁵त्याच्यांतील एकाला त्याने पाच थैल्या रुपये दिले. दुसऱ्याला त्याने दोन थैल्या रुपये दिले आणि तिसऱ्याला त्याने एक थैली रुपये दिले. प्रत्येकाला त्याच्या त्याच्या कुवतीप्रमाणे त्याने पैसे दिले. मग तो आपल्या प्रवासाला गेला. ¹⁶ज्याला पाच थैल्या रुपये दिले होते त्याने त्याप्रमाणे काम करायला सुरुवात केली आणि आणखी पाच थैल्या रुपये त्याने मिळविले. ¹⁷त्याचप्रमाणे, ज्याला दोन थैल्या रुपये मिळाले होते त्याने आणखी दोन थैल्या रुपये कमविले. ¹⁸पण ज्याला एक थैली मिळाली होती, त्याने जमिनीत एक खड्डा खोदला आणि मालकाचे पैसे त्यात लपविले.

¹⁹‘बराच काळ लोटल्यानंतर त्या नोकरांचा मालक आला व त्याने त्यांचा हिशेब घ्यायला सुरुवात केली.

²⁰ज्याला पाच थैल्या रुपये मिळाले होते, त्याने मालकाकडे रुपयाच्या आणखी पाच थैल्या आणून दिल्या, तो म्हणाला, ‘मालक, तुम्ही दिलेल्या रुपयांवर मी आणखी पाच थैल्या रुपये मिळविले.’

²¹‘त्याचा मालक म्हणाला, ‘शाब्बास, चांगल्या आणि इमानी दासा, तू भरंवसा ठेवण्यायोग्य नोकर आहेस. त्या थोड्या पैशांचा तू चांगला वापर केलास म्हणून मी

पुष्कळांवर तुझी नेमणूक करीन. आत जा आणि आपल्या मालकाच्या आनंदात सहभागी हो!'

²²“नंतर ज्या मनुष्याला रुपयांच्या दोन थैल्या मिळाल्या होत्या, तो मालकाकडे आला आणि म्हणाला, 'मालक, तुम्ही मला रुपयांच्या दोन थैल्या दिल्या होत्या त्यापासून मी आणखी दोन थैल्या कमाविल्या.'

²³“मालक म्हणाला, 'चांगल्या आणि इमानी दासा! तू थोड्या पैशाविषयी इमानीपणे वागलास, म्हणून मी तुझी आणखी पुष्कळशा गोष्टींवर नेमणूक करीन. आत जा आणि आपल्या मालकाच्या आनंदात सहभागी हो!'

²⁴“नंतर ज्याला रुपयाची एक थैली मिळाली होती तो मालकाकडे आला व म्हणाला, 'मालक, मला माहित होते की आपण एक करड्या शिस्तचे मनुष्य आहात. जेथे पेरणी केली नाही तेथे तुम्ही कापणी करता आणि जेथे बी पेरले नाही तेथे पीक घेता. ²⁵मला आपली भीति होती. म्हणून मी जाऊन तुमच्या रुपयाची थैली जमिनीत लपवून ठेवली. हे घ्या! हे तुमचेच आहेत!'

²⁶“मालकाने उत्तर दिले, 'अरे वाईट आणि आळशी नोकरा! मी जेथे पेरणी केली नाही तेथे कापणी करतो आणि जेथे बी पेरले नाही तेथे पीक घेतो, हे तुला माहित होते. ²⁷तर तू माझे पैसे पेढीत ठेवायचे होतेस म्हणजे मी घरी आल्यावर मला व्याजासहित पैसे मिळाले असते.'

²⁸“म्हणून मालकाने दुसऱ्या नोकरांना सांगितले, 'याच्याजवळची रुपयांची थैली घ्या आणि ज्याच्याजवळ रुपयांच्या दहा थैल्या आहेत त्याला द्या. ²⁹कारण आपल्याकडे जे आहे, त्याचा वापर करणाऱ्याला आणखी देण्यात येईल, आणि त्याला त्याच्या गरजेपेक्षा जास्त मिळेल. पण जो आपल्याजवळ असलेल्याचा उपयोग करीत नाही त्याच्याजवळ जे काही असेल ते सर्व त्याजपासून काढून घेण्यात येईल.' ³⁰नंतर मालक म्हणाला, 'त्या निकामी नोकराला बाहेरच्या अंधारात घालवून द्या. तेथे रडणे व दात खाणे चालेल.'

मनुष्याचा पुत्र सर्वांचा न्याय करील

³¹“मनुष्याचा पुत्र जेव्हा त्याच्या स्वर्गीय गौरवाने आपल्या देवदूतांसह येईल तेव्हा तो त्याच्या गौरवी असनावार बसेल. ³²मग सर्व राष्ट्रे त्याच्यासमोर एकत्र जमतील. त्यांना तो एकमेकांपासून विभक्त करील. ज्यप्रमाणे मंडपाळ मंडरे शेरडांपासून वेगळी करतो. ³³तो मंडरांना आपल्या उजवीकडे बसवील पण शेरडांना तो डावीकडे बसवील.

³⁴“मग राजा जे त्याच्या उजवीकडे आहेत त्यांना म्हणेल, 'या, जे तुम्ही माझ्या पित्याचे आशीर्वादित आहात! जे तुमच्यासाठी तयार केले आहे त्या राज्याचे वतनदार व्हा. हे राज्य जगाच्या स्थापनेपासून तयार केले आहे. ³⁵हे तुमचे राज्य आहे कारण जेव्हा मी भुकेला होतो तेव्हा तुम्ही मला खायला दिले. मी तहानेला होतो तेव्हा तुम्ही मला प्यावयास दिले. मी प्रवासी असता तुम्ही माझा पाहणुचार

केलात ³⁶मी कपड्यांशिवाय होतो तेव्हा तुम्ही मला कपडे दिलेत. मी आजारी होतो, तेव्हा तुम्ही माझी काळजी घेतलीत. मी तुरुंगात होतो तेव्हा तुम्ही माझ्याकडे समाचारासाठी आलात.'

³⁷“मग जे नीतिमान आहेत ते उत्तर देतील, 'प्रभु आम्ही तुला केव्हा भुकेला व तहानेला पाहिला आणि तुला खायला आणि प्यायला दिले?' ³⁸आम्ही तुला प्रवासी म्हणून कधी पाहिले आणि तुझा पाहणुचार केला? किंवा आम्ही तुला केव्हा उघडे पाहिले व कपडे दिले?' ³⁹आणि तू आजारी असताना आम्ही तुला कधी भेटायला आलो? किंवा तुरुंगात असताना कधी तुझ्या समाचारास आलो?'

⁴⁰“मग राजा त्यांना उत्तर देईल, 'मी तुम्हांला खरे सांगतो: येथे असलेल्या माझ्या बांधवातील अगदी लहानातील एकाला तुम्ही केले, तर ते तुम्ही मलाच केले.' ⁴¹मग राजा आपल्या डाव्या बाजूच्यांना म्हणेल, 'माझ्यापासून दूर जा, तुम्ही शापित आहात, अनंतकाळच्या अग्नीत जा. अग्नी सैतान व त्याच्या दूतांसाठी तयार केला आहे. ⁴²ही तुमची शिक्षा आहे कारण मी भुकेला होतो पण तुम्ही मला काही खायला दिले नाही, मी तहानेला होतो पण तुम्ही मला काही प्यावयास दिले नाही. ⁴³मी प्रवासी असता माझा पाहणुचार केला नाही. मी वस्त्रहीन होतो, पण तुम्ही मला कपडे दिले नाहीत. मी आजारी आणि तुरुंगात होतो पण तुम्ही माझी काळजी घेतली नाही.'

⁴⁴“मग ते लोक सुद्धा त्याला उत्तर देतील, 'प्रभु आम्ही कधी तुला उपाशी अगार तहानेले पाहिले किंवा प्रवासी म्हणून कधी पाहिले? किंवा वस्त्रहीन, आजारी किंवा तुरुंगात कधी पाहिले आणि तुला मदत केली नाही?'

⁴⁵“मग राजा त्यांना उत्तर देईल, 'मी तुम्हांला खरे सांगतो: माझ्या अनुयायातील लहानातील लहानाला काही करण्याचे जेव्हा जेव्हा तुम्ही नाकारले, तेव्हा तेव्हा ते तुम्ही मला करण्याचे नाकारले.' ⁴⁶मग ते अनीतिमान लोक अनंतकाळच्या शिक्षेसाठी जातील, पण नीतिमान अनंतकाळच्या जीवनासाठी जातील."

यहुदी पुढारी येशूला जिवे मारण्याचा कट करतात

(मार्क 14:1-2; लूक 22:1-2; योहान 11:45-53)

26 येशूने या सर्व बोधकथा सांगण्याचे संपविल्यांनंतर तो त्याच्या शिष्यांना म्हणाला, ²“परवा वल्हांडणाचा सण आहे हे तुम्हांला माहित आहे. आणि मनुष्याचा पुत्र वधस्तंभावर खिळून जिवे मारला जाण्यासाठी शत्रूच्या हाती धरून दिला जाईल."

³“मग मुख्य याजक आणि लोकांचे वडील, प्रमुख याजकाच्या घरी जमले. प्रमुख याजकाचे नाव कयफा होते. ⁴सभेत त्यांनी धूर्तपणे येशूला अटक करण्याचा आणि जिवे मारण्याचा कट केला. ⁵तरीही ते म्हणत होते, "वल्हांडण सणाच्या दिवसात आपण येशूला धरू शकणार नाही, कारण लोकांमध्ये दंगा होईल."

एक स्त्री काही तरी विशेष करते
(मार्क 14:3-9; योहान 12:1-8)

⁶येशू बेथानीमध्ये होता. तो शिमोन कुष्ठरोग्याच्या घरात होता. ⁷येशू तेथे असताना एक बाई त्याच्याकडे आली. उंची अतराने भरलेली अलाबास्त्र कुपी तिच्याजवळ होती. येशू जेवत असता ही कुपी त्या बाईने त्याच्या डोक्यावर ओतली. ⁸त्या बाईला हे करताना शिष्यांनी पाहिले, तेव्हा त्यांना राग आला. शिष्य विचारू लागले, “या अतराचा असा नाश का व्हावा? ⁹ते पुष्कळ पैशांना विकता आले असते आणि ते पैसे गोरगरिबांना देता आले असते.”

¹⁰येशूला ते काय म्हणत आहेत हे माहीत होते, त्याने त्यांना विचारले, “तुम्ही त्या बाईला का त्रास देत आहा? तिने माझ्यासाठी फार चांगले काम केले आहे. ¹¹गरीब लोकां तुमच्याबरोबर नेहमीच असतील पण मी तुमच्याबरोबर नेहमी असणार नाही. ¹²या बाईने माझ्या शरीरावर हे अतर ओतले. मला पुरण्याच्या वेळेची तयारी तिने केली. ¹³मी तुम्हांला खरे सांगतो, सर्व जगातील लोकांना सुवार्ता सांगितली जाईल आणि जेथे सुवार्ता सांगण्यात येईल तेथे या बाईने जे केले त्याचे वर्णन तिची आठवण म्हणून करण्यात येईल.”

यहूदा येशूचा शत्रु होतो
(मार्क 14:10-11; लूक 22:3-6)

¹⁴बारा शिष्यांपैकी एक यहूदा इस्कार्योत मुख्य याजकांकडे गेला. ¹⁵यहूदा म्हणाला, “मी येशूला धरून तुमच्या हाती दिले तर तुम्ही मला काय द्याल?” तेव्हा त्यांनी त्याला चांदीची तीस नाणी दिली. ¹⁶तेव्हापासून यहूदा येशूला धरून देण्याच्या संधीची वाट पाहू लागला.

येशू वल्हांडण सणाचे भोजन खातो
(मार्क 14:21-22; लूक 22:7-14, 21-23; योहान 13:21-30)

¹⁷बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या पहिल्या दिवशी येशूचे शिष्य त्याच्याकडे आले. ते म्हणाले, “वल्हांडण सणाच्या जेवणाची सर्व तयारी आम्ही करणार आहोत. वल्हांडण सणाचे जेवण कोठे करावे अशी तुमची इच्छा आहे?”

¹⁸येशू म्हणाला, “ज्याला मी ओळखतो अशा त्या माणसाकडे खेड्यात जा आणि त्याला म्हणा, ‘गुरुजी म्हणतात: माझी वेळ जवळ आली आहे. तुझ्या घरी मी माझ्या शिष्यांसह वल्हांडण सण साजरा करणार आहे.”

¹⁹येशूने जे सांगितले होते ते त्याच्या शिष्यांनी केले आणि त्यांनी वल्हांडण सणाचे जेवण तयार केले. ²⁰संध्याकाळ झाल्यावर येशू आपल्या शिष्यांबरोबर मेजाशी जेवावयास बसला.

²¹जेवण करीत असता येशू म्हणाला, “मी तुम्हांला खरे सांगतो: तुमच्यापैकी एक जण माझा विश्वासघात करील.”

²²ते खूप दुःखी झाले आणि त्यांच्यातील प्रत्येक जण त्याला विचारू लागला, “तो मी नाही ना प्रभु?”

²³माग येशूने उत्तर दिले, “जो माझ्याबरोबर ताटात हात घालतो तोच माझा विश्वासघात करील. ²⁴जसे मनुष्याच्या पुत्राविषयी पवित्र शास्त्रात लिहिले आहे, तसा मनुष्याच्या पुत्राचा शेवट होईल, पण जो त्याचा विश्वासघात करील त्याच्याविषयी मला दुःख वाटते! तो जर जन्मला नसता तर त्याच्यासाठी ते बरे झाले असते.”

²⁵माग यहूदा, जो त्याचा विश्वासघात करणार होता, तो येशूकडे वळून म्हणाला, “तो मी आहे का, गुरुजी?” येशू त्याला म्हणाला, “तू म्हणालस, तसेच आहे (म्हणजे होय तो तूच आहेस.)”

प्रभुभोजन

(मार्क 14:22-26; लूक 22:15-20; 1 कॉर्थिंकांस 11:23-25)

²⁶ते जेवण करीत असताना येशूने भाकर घेतली. तिच्याबद्दल देवाचे उपकार मानले. आणि ती मोडली. त्याने ती भाकर आपल्या शिष्यांना दिली. तो म्हणाला, “हे घ्या आणि खा. हे माझे शरीर आहे.”

²⁷नंतर येशूने द्राक्षारसाचा प्याला घेतला. त्याबद्दल देवाचे उपकार मानले आणि तो शिष्यांना दिला. येशू म्हणाला, “तुम्ही सर्वांनी यातील प्यावे. कारण हे माझे रक्त आहे, ²⁸हे नवा करार प्रस्थापित करते. ते पुष्कळ लोकांकरिता ओतले जात आहे. यासाठी की त्यांच्या पापांची क्षमा व्हावी. ²⁹मी तुम्हांला सांगतो: माझ्या पित्याच्या राज्यात आपण सर्व एकत्र येईपर्यंत मी नवा द्राक्षारस पिणार नाही.”

³⁰माग त्यांनी वल्हांडणाचे गीत गाईले. नंतर ते जैतूनाच्या डोंगरावर निघून गेले.

येशू म्हणतो त्याचे शिष्य त्याला सोडून जातील
(मार्क 14:27-31; लूक 22:31-34; योहान 13:36-38)

³¹येशूने सांगितले, “आज रात्रीच तुमच्या मनात माझ्याविषयी शंकाकुशंका येतील आणि माझ्याबरोबर तुमचा विश्वास उडेल. पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे:

‘मी मॅदपाळाचा वध करीन, कळपातील मॅदरांची दाणादाण होईल.’ जखच्या 13:7

³²पण मी मरणातून उठल्यानंतर, तुमच्या अगोदर गालीलात जाईन.” ³³उत्तर देताना पेत्र म्हणाला, “इतर सर्वांचा जरी तुमच्याविषयी गोंधळ झाला तरी माझा कधीही होणार नाही!”

³⁴येशू त्याला म्हणाला, “मी तुला खरे सांगतो: तू मला ओळखत नाहीस असे आज रात्री कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू तीन वेळा म्हणशील.” ³⁵पेत्र म्हणाला, “तुम्हांला ओळखीत नाही असे मी कधीही म्हणणार नाही. मग

मला तुमच्याबरोबर मरावे लागले तरी हरकत नाही." आणि इतर शिष्यसुद्धा असेच म्हणाले

येशू एकटाच प्रार्थना करतो

(मार्क 14:32-42; लूक 22:39-46)

³⁶नंतर गेथशेमाने नावाच्या जागी येशू आपल्या शिष्यांसह गेला. येशू त्यांना म्हणाला, "मी थोडा पुढे जाऊन प्रार्थना करीपर्यंत येथेच थांबा." ³⁷येशूने पेत्र आणि दोन जब्दीचे पुत्र यांना आपल्याबरोबर यायला सांगितले. यानंतर येशू मनातून फार दुःखी व व्याकूळ होऊ लागला. ³⁸येशू पेत्राला व जब्दीच्या दोघा पुत्रांना म्हणाला, "माझे दुःख मला इतके झाले आहे की, ते मला मारून टाकील. येथे थांबा व माझ्याबरोबर जागे राहा."

³⁹तो थोडे अंतर पुढे गेला आणि जमिनीवर ओणवून प्रार्थना करू लागला, "हे माझ्या पित्या, शक्य झाले तर हा दुःखाचा प्याला माझ्यापुढून जाऊ दे, तथापि, माझ्या इच्छेप्रमाणे नको तर तुझ्या इच्छेप्रमाणे होऊ दे." ⁴⁰मग तो शिष्यांकडे परत गेला तेव्हा ते झोपी गेले आहेत असे त्याला आढळले. येशू पेत्राला म्हणाला, "तुम्हा लोकांना माझ्याबरोबर एखादा तासही जागे राहता येत नाही काय? ⁴¹आपण परीक्षेत पडू नये म्हणून जागे राहा. आणि प्रार्थना करीत राहा. यासाठी की तुम्ही मोहात पडू नये. जे योग्य आहे ते तुमचा आत्मा करू इच्छितो, पण तुमचे शरीर अशक्त आहे."

⁴²नंतर दुसऱ्यांदा जाऊन येशू प्रार्थना करू लागला, "हे माझ्या पित्या, जर दुःखाचा हा प्याला पिणे मला अटळच आहे तर तुझी इच्छा असेल तसे होवो."

⁴³नंतर येशू शिष्यांकडे परत गेला तेव्हा त्याला आढळून आले की, त्यांचे डोळे जड झाले होते व ते झोपी गेले आहेत कारण जागे राहणे त्यांना शक्य होत नव्हते. ⁴⁴नंतर येशू शिष्यांना पुन्हा सोडून तसाच पुढे गेला आणि त्याने प्रार्थना केली. तिसऱ्या वेळी प्रार्थना करताना त्याने पुन्हा हेच शब्द उच्चारले. ⁴⁵यानंतर येशू परत शिष्यांकडे गेला आणि त्यांना म्हणाला, "तुम्ही अजून झोप आणि विश्रांतिच घेत आहात का? ऐका! मनुष्याचा पुत्र पापी लोकांच्या हाती धरून दिला जाण्याची वेळ आली आहे. ⁴⁶उठा! आपल्याला निघालेच पाहिजे. हा पाहा, मला धरून शत्रूंच्या हाती देणारा येत आहे."

येशूला अटक होते

(मार्क 14:43-50; लूक 22:47-53; योहान 18:3-12)

⁴⁷येशू हे बोलत असतानाच बारा जणांपैकी एक जो यहुदा, तो तेथे आला. त्याच्याबरोबर बरेच लोक होते. मुख्य याजक, लोकांचे वडीलजन यांनी त्यांना पाठविले होते. ते लोक तलवारी व सोटे घेऊन आले होते. ⁴⁸येशूला विश्वासघाताने धरून लोकांच्या हाती देणारा यहुदा याने हाच येशू आहे याविषयी एक खूप सांगितली होती. यहुदा

म्हणाला, "ज्या मनुष्याचे मी चुंबन घेईन तोच येशू होय; त्याला तुम्ही धरा."

⁴⁹मग यहुदा येशूकडे गेला आणि म्हणाला, "गुरुजी," आणि यहुदाने येशूचे चुंबन घेतले.

⁵⁰येशू त्याला म्हणाला, "मित्रा, जे करण्यास आलास ते कर!" मग ते येशूकडे आले. त्यांनी येशूवर हात टाकले व त्याला धरले. ⁵¹हे झाल्यावर येशूबरोबर असलेल्या एका अनुयायाने तलवारीला हात घातला आणि ती उपसली. त्याने प्रमुख याजकाच्या नोकराचा कान कापला.

⁵²येशू त्या मनुष्याला म्हणाला, "तू आपली तलवार म्यानात ठेव. जे तलवारीचा वापर करतात ते तलवारीनेच मरतात. ⁵³मी माझ्या पित्याला सांगितले तर तो देवदूतांच्या बारापैक्षा अधिक पलटणी पाठवील, हे तुम्हांला कळत नाही काय? ⁵⁴परंतु हे अशाच रीतीने झाले पाहिजे असा पवित्र शास्त्रात जो लेख आहे तो कसा काय पूर्ण होईल?"

⁵⁵यानंतर येशू सर्व लोकसमुदायाला म्हणाला, "जसा मी कोणी गुन्हेगार आहे, अशा रीतीने तुम्ही तलवारी व सोटे हाती घेऊन मला धरायला माझ्यावर चाल करून आला काय? मी दररोज मंदिरात शिक्षण देत असता तुम्ही मला धरले नाही. ⁵⁶परंतु या सर्व गोष्टी अशासाठी झाल्या आहेत की, संदेष्ट्यांनी जे लिहिले होते ते पूर्ण व्हावे." नंतर येशूचे सर्व शिष्य त्याला सोडून पळून गेले.

यहुदी पुढाऱ्यांपुढे येशू

(मार्क 14:53-65; लूक 22:54-55, 63-71;

योहान 18:13-14, 19-24)

⁵⁷त्या लोकांनी येशूला धरले. त्यांनी त्याला प्रमुख याजक कयफा याच्या घरी नेले. तेथे नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडीलजन एकत्र जमले होते. ⁵⁸पेत्र काही अंतर ठेवून येशूच्या मागे चालला होता. पेत्र येशूच्या मागे मुख्य याजकाच्या आवारापर्यंत गेला आणि काय होते ते पाहण्यासाठी नोकरांसोबत बसला.

⁵⁹येशूला मरणदंड द्यावा म्हणून मुख्य याजक आणि सर्व यहुदी सभा त्याच्याविरुद्ध काही खोटे दोषारोप करता येईल काय याचा प्रयत्न करू लागले. खोटी साक्ष देणारे लोक सापडतात काय याचा शोध घेऊ लागले. ⁶⁰पुष्कळ लोक पुढे आले आणि येशूविरुद्ध साक्ष देऊ लागले. परंतु येशूला जिणे मारण्याचे काहीही कारण यहुदी सभेला सापडना. शेवटी दोन माणसे पुढे आली, ती म्हणू लागली, ⁶¹"हा मनुष्य असे म्हणाला की, देवाचे मंदिर मी पाडू शकतो आणि ते तीन दिवसात पुन्हा बांधू शकतो."

⁶²तेव्हा प्रमुख याजक उठून येशूला म्हणाला, "हे लोक तुझ्याविरुद्ध साक्ष देत आहेत, तुझ्याविरुद्ध जे आरोप आहेत, त्याविषयी तुला काही सांगायचे आहे का? हे सर्व खरे सांगत आहेत काय?"

⁶³पण येशूने काहीच उत्तर दिले नाही. परत एकदा प्रमुख याजक येशूला म्हणाला, "जिवंत देवाच्या नावाची

शपथ. मी तुला बजावून सांगतो की खरे काय ते तू सांग! तू देवाचा पुत्र ख्रिस्त आहेस काय?"

⁶⁴येशू त्यांना म्हणाला, "होय, मी आहे. जसे तू म्हणालास. तरी मी तुम्हांला सांगतो: ह्यापुढे मनुष्याच्या पुत्राला तुम्ही दगातून येताना पाहाल व त्याला देवाच्या उजवीकडे बसलेले पाहाल."

⁶⁵जेव्हा प्रमुख याजकाने हे ऐकले, तेव्हा तो फार संतापला. आपले कपडे फाडून तो म्हणाला, "याने देवाविरुद्ध दुर्भाषण केले आहे! आम्हांला आणखी साक्षीदारांची गरज राहिली नाही. ह्याला देवाची निंदा करताना तुम्ही ऐकले! ⁶⁶तुम्हांला काय वाटते?"

यहूदांनी उत्तर दिले, "तो अपराधी आहे आणि त्याला मेलेंच पाहिजे."

⁶⁷तेव्हा ते त्याच्यावर थुंकले, त्यांनी त्याला मारले. दुसऱ्यांनी चपराका मारल्या. ⁶⁸ते म्हणाले, "ख्रिस्ता आमच्यासाठी भविष्य सांग! तुला कोणी मारले?"

आपण येशूला ओळखतो हे सांगायला पेत्र घाबरतो
(मार्क 14:66-72; लूक 22:56-62; योहान 18:15-18, 25-27)

⁶⁹यावेळी पेत्र वाड्याच्या अंगणात बसला होता. प्रमुख याजकाच्या दासीपैकी एक दासी पेत्राकडे आली. ती म्हणाली, "तू सुद्धा गालीलच्या येशूबरोबर होतास."

⁷⁰पण पेत्राने सर्वांसमोर ते नाकारले. तो म्हणाला, "तू काय म्हणतेस ते मला माहीत नाही!" ⁷¹मग तो अंगणातून निघून फाटकापाशी गेला. फाटकाजवळ दुसऱ्या एका दासीने त्याला पाहिले. ती तेथे असलेल्या लोकांना म्हणाली, "नासरे थकर येशूबरोबर हा होता."

⁷²पुन्हा एकदा पेत्र शपथ घेऊन येशूला नाकारतांना, म्हणाला, "मी त्याला ओळखत नाही!"

⁷³काही क्षणानंतर तेथे असलेले लोक पेत्राकडे वळाले आणि त्याला म्हणाले, "तू खरोखर येशूच्या शिष्यांपैकी एक आहेस, हे आम्हांला माहीत आहे. तुझ्या बोलण्यावरून हे आम्हांला स्पष्ट दिसून येते."

⁷⁴मग तो स्वतःला शाप देऊ लागला. तो जोराने म्हणाला, "मी देवाशपथ सांगतो, येशू हा मनुष्य कोण आहे हे मला माहीत नाही!" पेत्र असे म्हणाला तोच कोंबडा आरवला.

⁷⁵नंतर येशू काय म्हणाला होता हे पेत्राला आठवले, "कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू मला तीन वेळा नाकारशील." यानंतर पेत्र तेथून बाहेर निघून गेला आणि दुःखातिशयाने रडला.

येशूला राज्यपाल पिलाताकडे नेतात

(मार्क 15:1; लूक 23:1-2; योहान 18:28-32)

27 जेव्हा सकाळ झाली तेव्हा सर्व मुख्य याजक व वडीलजन यांनी येशूविरुद्ध कट केला. आणि

कशा प्रकारे येशूला ठार मारायचे याचा विचार केला. ²त्यांनी येशूला साखळदंडांनी बांधून दूर नेले व राज्यपाल पिलाताच्या स्वाधीन केले.

यहूदाची आत्महत्या
(प्रेषितांची कृत्ये 1:18-19)

³त्याच वेळेला, यहूदा, जो येशूचा विश्वासघात करून त्याला पकडून देण्यास कारणीभूत होता, त्याने पाहिले की, त्यांनी येशूला जिवे मारण्याचे ठरविले आहे, तेव्हा त्याने जे केले होते त्याचे त्याला वाईट वाटले. म्हणून त्याने चांदीची तीस नाणी घेऊन मुख्य याजक व वडिलांना परत दिली.

⁴तो म्हणाला, "मी पाप केले आहे, मी एका निष्पाप मनुष्याला जिवे मारण्यासाठी तुमच्या हाती दिले."

यहूदी पुढाऱ्यांनी उत्तर दिले, "आम्हांला त्याचे काय? तो तुझा प्रश्न आहे!"

⁵तेव्हा यहूदाने ती चांदीची नाणी मंदिरात फेकून दिली आणि तो गेला. मग बाहेर जाऊन त्याने स्वतःला गळफास लावून घेतला.

⁶मुख्य याजकांनी चांदीची ती तीस नाणी घेतली आणि ते म्हणाले, "हे पैसे मंदिराच्या खजिन्यात ठेवता येणार नाहीत. हे आमच्या नियमाविरुद्ध आहे, कारण ते पैसे कोणाला तरी जिवे मारण्यासाठी दिले होते."

⁷म्हणून त्यांनी त्या पैशांनी कुंभाराचे शेत नावाची जागा विकत घेण्याचे ठरविले. यरुशलैमला भेट देण्यासाठी येणाऱ्या माणसांना मरण आले तर त्यांना पुरण्यासाठी त्या शेताचा उपयोग करता येईल. ⁸त्यामुळे आजही त्या जागेला 'रक्ताचे शेत' असे म्हणतात. ⁹अशा रीतीने यिर्मया संदेष्ट्याचे बोल खरे ठरले. ते असे:

"त्यांनी चांदीची तीस नाणी घेतली हे पैसे यहूदी लोकांनी त्याच्या (येशूच्या) जिवाचे मोल म्हणून देण्याचे ठरविले.

¹⁰मला प्रभु परमेश्वराने आज्ञा दिल्यानुसार चांदीच्या त्या तीस नाण्यांनी त्यांनी कुंभाराचे शेत विकत घेतले."*

राज्यपाल पिलात येशूला प्रश्न विचारतो

(मार्क 15:2-5; लूक 23:3-5; योहान 18:33-38)

¹¹राज्यपाल पिलातापुढे येशू उभा राहिला तेव्हा पिलाताने त्याला प्रश्न विचारले. तो म्हणाला, "तू यहूदांचा राजा आहेस काय?" येशूने उत्तर दिले, "होय, मी आहे, जसे तुम्ही म्हणता." ¹²पण जेव्हा मुख्य याजकांनी व वडिलांनी त्याच्यावर दोषारोप केले, तेव्हा तो गप्य बसला. ¹³म्हणून पिलात येशूला म्हणाला, "हे लोक तुझ्यावर जो दोषारोप ठेवित आहेत तो तू ऐकत आहेस ना? तर मग तू का उत्तर देत नाहीस?" ¹⁴परंतु येशूने पिलाताला काहीही उत्तर दिले नाही. आणि पिलात आश्चर्यचकित झाला.

येशूला मुक्त करण्याचा पिलाताचा अयशस्वी प्रयत्न
(मार्क 15:6-15; लूक 23:13-25;
योहान 18:39-19:16)

¹⁵बल्हांडण सणानिमित्त दरवर्षी लोकसमुदायासाठी तुरुंगातून एकाला सोडण्याची प्रथा होती. ¹⁶त्या विशिष्ट वेळेला तेथे एक कुप्रसिद्ध कैदी होता. त्याचे नाव बरब्बा * होते. ¹⁷म्हणून जेव्हा लोक जमले, तेव्हा पिलाताने त्यांना विचारले, "तुमच्यासाठी मी कोणाला सोडावे अशी तुमची इच्छा आहे? कुविख्यात बरब्बाला की ज्याला ख्रिस्त म्हणतात त्या येशूला?"

¹⁸लोकांनी इर्षेला पेटून येशूला पिलाताच्या हाती दिले होते हे पिलाताच्या ध्यानी आले. ¹⁹न्यायासनावर बसला असता पिलात हे बोलला. तो तेथे बसलेला असतानाच त्याच्या पत्नीने त्याला एक निरोप पाठविला. तो निरोप असा होता: "या मनुष्याविषयी सावध राहा; कारण तो दोषी नाही. त्याच्याविषयी स्वप्न पडल्यामुळे मला आज दिवसभर फार दुःख सहन करावे लागले आहे."

²⁰पण पिलाताने बरब्बाला सोडून द्यावे व येशूला जिवे मारावे अशी मागणी लोकांनी करावी म्हणून मुख्य याजकांनी व वडील जनांनी लोकांसमुदायाचे मन वळविले.

²¹पिलात म्हणाला, "माझ्यासमोर बरब्बा व येशू दोघेही आहेत. मी तुमच्यासाठी कोणाला सोडून द्यावे अशी तुमची इच्छा आहे?" लोकांनी उत्तर दिले, 'बरब्बा.'

²²पिलाताने विचारले, "मग ज्याला ख्रिस्त म्हणतात त्या येशूचे मी काय करावे?" सर्व लोक ओरडून म्हणाले, "त्याला वधस्तंभावर खिळून मारून टाका!"

²³पिलाताने विचारले, "का? मी त्याला जिवे मारावे असे तुम्ही का म्हणता? त्याने काय अपराध केला आहे?" परंतु सर्व लोक मोठ्याने ओरडून म्हणू लागले, "त्याला वधस्तंभावर खिळा!"

²⁴लोकांच्या पुढे आपले काही चालणार नाही हे पिलाताने पाहिले. उलट लोक अधिक अशांत होऊ लागले होते म्हणून पिलाताने थोडे पाणी घेतले आणि लोकांच्या समोर आपले हात धुतले. मग पिलात म्हणाला, "या मनुष्याच्या मरणाची जबाबदारी माझ्यावर नाही, तुम्हीच त्यासाठी जबाबदार आहात."

²⁵सर्व लोक ओरडून म्हणू लागले, "याच्या मरणाची जबाबदारी आमच्यावर असो. त्याच्यासाठी व्हायची शिक्षा आम्ही व आमची मुले भोगायला तयार आहोत."

²⁶मग पिलाताने बरब्बाला सोडून दिले. येशूला चाबकाचे फटके मारावे असे पिलाताने आपल्या काही सैनिकांना सांगितले. नंतर येशूला वधस्तंभावर खिळून मारावे म्हणून पिलाताने शिपायांच्या हाती दिले.

पिलाताचे शिपाई येशूची थट्टा करतात
(मार्क 15:16-20; योहान 19:2-3)

²⁷नंतर पिलाताचे शिपाई येशूला राज्यपालाच्या वाड्यात घेऊन आले. ते सर्व घोळक्याने येशूभोवती जमले. ²⁸त्यांनी येशूचे कपडे काढले व त्याला लाल किरमिजी झगा घातला. ²⁹काटेरी झाडाच्या फांदांचा एक मुगुट तयार करून तो येशूच्या डोक्यावर ठेवला. तसेच त्यांनी त्याच्या उजव्या हातात एक काठी दिली. मग शिपाई येशूपुढे गुडघे टेकून त्याची थट्टा करू लागले. ते म्हणू लागले, "यहूदांचा राजा चिरायू होवो!" ³⁰नंतर शिपाई येशूवर थुंकले. त्याच्या हातातील काठी त्यांनी घेतली आणि त्या काठीने त्याच्या डोक्यावर मारत राहिले. ³¹येशूची थट्टा करण्याचे संपविल्यावर त्यांनी त्याचा झगा काढून घेतला आणि त्याचे कपडे त्याला घातले. मग ते त्याला वधस्तंभावर खिळून मारण्यासाठी घेऊन गेले.

येशूला वधस्तंभावर खिळून मारतात
(मार्क 15:21-32; लूक 23:26-43; योहान 19:17-27)

³²शिपाई येशूला शहराबाहेर घेऊन चालले होते. तेव्हा त्यांनी एका मनुष्याला वेठीला धरून येशूचा वधस्तंभ वाहायला लावले. तो कुरेने या गावचा असून त्याचे नाव शिमोन होते. ³³जेव्हा ते 'गुलगुथा' (म्हणजे कवटीची जागा) नावाच्या ठिकाणी येऊन पोहोचले. ³⁴तेव्हा त्यांनी येशूला पित्तमिश्रित द्राक्षारस प्यायला दिला. त्याने तो चाखला. पण पिण्यास नकार दिला. ³⁵त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले. नंतर त्यांनी चिट्ठ्या टाकून येशूचे कपडे आपसात वाटून घेतले. ³⁶शिपाई तेथे बसून येशूवर पहारा देऊ लागले. ³⁷येशूच्या डोक्याच्या वरच्या बाजूला त्याच्यावर ठेवण्यात आलेला दोषारोप लिहिलेला लेख शिपायांनी लावला. त्यावर मजकूर होता, "येशू - यहूदांचा राजा." ³⁸येशूच्या दोन्ही बाजूंना दोन लुटारू खिळण्यात आले होते. ³⁹जवळून जाणारे लोक येशूची निंदा करू लागले. ते डोकी हलवू लागले.

⁴⁰आणि म्हणू लागले, "तू म्हणालास की, 'हे मंदिर मोडून तीन दिवसात परत उभे करीन.' आता स्वतःचा बचाव कर! जर तू खरोखरच देवाचा पुत्र असलास तर वधस्तंभावरून खाली ये!"

⁴¹तसेच मुख्य याजक, नियमशास्त्राचे शिक्षक, वडील हेही तेथे होते. तेही इतरांसारखी येशूची निंदा करू लागले.

⁴²ते म्हणू लागले, "याने दुसऱ्यांना वाचविले, परंतु तो स्वतःचा बचाव करू शकत नाही! लोक म्हणतात की, हा इस्त्राएल (यहूदी) लोकांचा राजा आहे. जर तो राजा असेल, तर त्याने वधस्तंभावरून खाली यावे. म्हणजे आम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवू! ⁴³याचा देवावर विश्वास आहे, जर देवाला तो खरोखर पाहिजे असेल तर त्याने त्याला वाचवावे. तो स्वतः असे म्हणत असे, 'मी देवाचा पुत्र आहे.'"

बरब्बा काही ग्रीक प्रतीमध्ये बरब्बाचा उल्लेख 'येशू बरब्बा' असा आढळतो.

⁴⁴तसेच त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळलेले चोर देखील येशूविषयी वाईट गोष्टी बोलू लागले.

येशूचे मरण

(मार्क 15:33-41; लूक 23:44-49; योहान 19:28-30)

⁴⁵दुपारनंतर लग्नेच सुमारे तीन तास सर्व भूमीवर अंधार पसरला. ⁴⁶सुमारे तीन वाजता येशू मोठ्याने ओरडून म्हणाला, "एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?" याचा अर्थ "माझ्या देवा, माझ्या देवा, तू माझा त्याग का केलस?" ⁴⁷जे लोक तेथे उभे होते त्यांनी हे ऐकले. ते म्हणू लागले, "तो एलीयाला हाक मारित आहे!"

⁴⁸एक जण लग्नेच धावत गेला आणि बोळा घेऊन आला. त्या मनुष्याने तो बोळा आंबेत बुडविला आणि तो वेताच्या टोकावर ठेवून येशूला प्यायला दिला. ⁴⁹परंतु दुसरे काही लोक म्हणू लागले, "थांबा. एलीया येऊन त्याला वाचवितो काय, हे आम्हांला पाहायचे आहे."

⁵⁰पुन्हा एकदा येशूने मोठ्याने आरोळी मारली आणि तो मरण पावला.

⁵¹त्याचवेळी, येशू मेल्याबरोबर मंदिरातील पडदा वरपासून खालपर्यंत दुभागला गेला, भूकंप झाला, खडक फुटले. ⁵²कबरी उघडल्या, आणि देवाचे बरेच लोक जे मरण पावले होते, ते उठविले गेले. ⁵³ते लोक कबरींतून बाहेर पडले, येशू मरणातून पुन्हा उठल्यावर ते लोक पवित्र नगर अर्थात यरुशलैममध्ये गेले आणि अनेक लोकांनी त्यांना पाहिले. ⁵⁴सैनाधिकारी व त्याच्याबरोबर येशूवर जे शिपाई पहारा देत होते त्यांनी भूकंप व जे काही घडले ते पाहिले. आणि ते फार भ्याले. ते म्हणाले, "हा मनुष्य खरोखर देवाचा पुत्र होता."

⁵⁵तेथे बऱ्याच स्त्रिया वधस्तंभापासून काही अंतरावर उभ्या राहून हे पाहत होत्या. येशूची सेवा करण्यासाठी या स्त्रिया गालीलहून त्याच्यामार्गून आल्या होत्या. ⁵⁶मरीया मगदालिया, याकोब व योसेफ यांची आई मरीया आणि जब्दीचे पुत्र याकोब व योहान यांची आई तेथे होत्या.

येशूला पुरतात

(मार्क 15:42-47; लूक 23:50-56; योहान 19:38-42)

⁵⁷संध्याकाळ झाल्यावर योसेफ नावाचा एक श्रीमंत मनुष्य तेथे आला. तो अरिमथार्ईचा होता व येशूचा अनुयायी होता. ⁵⁸योसेफ पिलाताकडे गेला. आणि त्याने त्याचे शरीर मागितले. पिलाताने येशूचे शरीर योसेफाला देण्याचा हुकूम शिपायांना केला. ⁵⁹नंतर योसेफाने येशूचे शरीर घेतले आणि नवीन तागाच्या कपड्यात ते गुंडाळले. ⁶⁰मग योसेफाने खडकात खोदलेल्या नव्या कबरेत येशूचे शरीर ठेवले. नंतर कबरेच्या तोंडावर एक मोठी धोंड लोटून ती कबर बंद केली. या गोष्टी केल्यानंतर योसेफ निघून गेला. ⁶¹मरीया मगदालिया, आणि मरीया नावाची दुसरी स्त्री कबरेभोवती बसल्या होत्या.

येशूच्या कबरेवर पहारा

⁶²त्या दिवसाला तयारीचा दिवस* म्हणत असत. दुसऱ्या दिवशी मुख्य याजक व परूशी पिलाताकडे गेले. ⁶³ते म्हणाले, "महाराज, तो लबाड मनुष्य (येशू) जिवंत असताना असे म्हणाला होता की, मी मरण पावल्यानंतर तीन दिवसांनी परत उठेन." ⁶⁴म्हणून तीन दिवसापर्यंत कबरेवर कडक पहारा ठेवण्याचा हुकूम द्या. (कारण) त्याचे शिष्य येऊन त्याचे शरीर चोरून नेण्याचा प्रयत्न करतील. मग तो मरणानंतर पुन्हा उठला असे लोकांना सांगतील. ही शेवटची फसवणूक पहिल्यापेक्षा अधिक वाईट होईल."

⁶⁵पिलात म्हणाला, "तुम्ही शिपाई घेऊ शकता. जा आणि कबरेवर कडक पहारा ठेवा." ⁶⁶म्हणून ते गेले आणि कबरेवर कडक पहारा ठेवला. कबरेवर जी धोंड होती तिच्यावर सरकारी शिक्का मारला. आणि तेथे पहारा करण्यासाठी शिपाई नेमले.

येशू मरणातून उठल्याची बातमी

(मार्क 16:1-8; लूक 24:1-12; योहान 20:1-10)

28 शब्बाथवारांनंतरचा पहिला दिवस आला. पहाटेस मरीया मगदालिया, मरीया नावाची दुसरी स्त्री कबर पाहावयास तेथे गेल्या.

²त्यावेळी तेथे मोठा भूकंप झाला. देवाचा दूत स्वर्गातून तेथे आला. तो देवदूत कबरेकडे गेला. त्याने कबरेच्या तोंडावरची धोंड बाजूला केली. नंतर तो देवदूत त्या घोंडवर बसला.

³चमकणाऱ्या विजेंसारखा तो देवदूत दिसत होता. त्याचे कपडे बर्फासारखे शुभ्र होते. ⁴कबरेवर पहारा करणारे शिपाई, देवदूत पाहून खूप घाबरले. ते थरथर कापू लागले. आणि ते मेलेल्या माणसासारखे झाले.

⁵देवदूत म्हणाला, "भिऊ नका, ज्याला वधस्तंभावर खिळले होते त्या येशूला तुम्ही पाहत आहात. ⁶पण तो येथे नाही. तो म्हणाला होता, त्याप्रमाणे त्याला मरणातून उठविण्यात आले आहे. या आणि जेथे त्याचे शरीर ठेवले होते ती जागा पाहा. ⁷आता ताबडतोब निघा आणि त्याच्या शिष्यांना सांगा: येशू मरणातून उठला आहे. तो गालील्लात जाणार आहे. तो तुमच्या अगोदर तेथे जाईल. तुम्ही त्याला तेथे पाहाल."

नंतर देवदूत म्हणाला, "मी तुम्हांला सर्व काही सांगितले आहे." ⁸म्हणून त्या स्त्रिया लगबगीने कबरेजवळून निघाल्या. त्या फार घाबरलेल्या होत्या. परंतु फार आनंदितही झाल्या होत्या. जे काही घडले ते सांगण्यासाठी त्या धावत निघाल्या.

⁹अचानक येशू त्यांना भेटला आणि तो त्यांना म्हणाला, "शांती असो." त्या त्याच्याजवळ आल्या. त्यांनी त्याचे पाय धरले आणि त्याची उपासना केली. ¹⁰मग येशू त्यांना

म्हणाला, "मला अडवू नका. माझ्या भावांना सांगा की त्यांनी गालील्लात जावे. तेथेच त्यांची माझी भेट होईल."

यहूदी पुढाऱ्यांना अहवाल

¹¹स्त्रिया शिष्यांना सांगण्यासाठी गेल्या. तेव्हा कबरेवरील पहारेकरी शिपायांतील काही जण नगरात गेले आणि त्यांनी घडलेले सर्व मुख्य याजकांना सांगितले. ¹²नंतर याजक जाऊन वडीलजनांना भेटले. आणि त्यांनी एक बेत रचला. त्यांनी शिपायांना पुष्कळ पैसे देऊन असे म्हणण्यास सांगितले. ¹³ते म्हणाले, "लोकांना असे सांगा की, आम्ही रात्री झोपेत असताना येशूचे शिष्य आले आणि त्यांनी त्याचे शरीर चोरून नेले. ¹⁴हे जर राज्यापालाच्या कानावर गेले तर आम्ही त्याला पटवून देऊ आणि तुम्हांला काही होऊ देणार नाही." ¹⁵मग शिपायांनी पैसे घेतले व याजकांनी सांगितले तसे केले. आणि ही गोष्ट यहूदी लोकांत आजवर प्रचलित आहे.

येशू आपल्या शिष्यांशी बोलतो
(मार्क 16:14-18; लूक 24:36-49; योहान 20:19-23;
प्रेषितांची कृत्ये 1:6-8)

¹⁶अकरा शिष्य गालील्लास निघून गेले. येशूने सांगितलेल्या डोंगरावर ते हजर झाले. ¹⁷त्या डोंगरावर येशू त्यांना दिसला. त्यांनी त्याची उपासना केली. पण तो येशू आहे यावर शिष्यांपैकी काहींचा विश्वास बसला नाही.

¹⁸तेव्हा येशू त्यांच्याकडे आला आणि म्हणाला, "स्वर्गात आणि पृथ्वीवर मला सर्व अधिकार देण्यात आला आहे. ¹⁹म्हणून तुम्ही जा आणि राष्ट्रांतील लोकांस माझे शिष्य करा. पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा यांच्या नावाने बाप्तिस्मा द्या.

²⁰आणि जे काही मी तुम्हांला शिकविले आहे ते त्या लोकांना करायला शिकवा. आणि पाहा, काळाच्या शेवटापर्यंत मी सदैवित तुमच्याबरोबर राहीन."